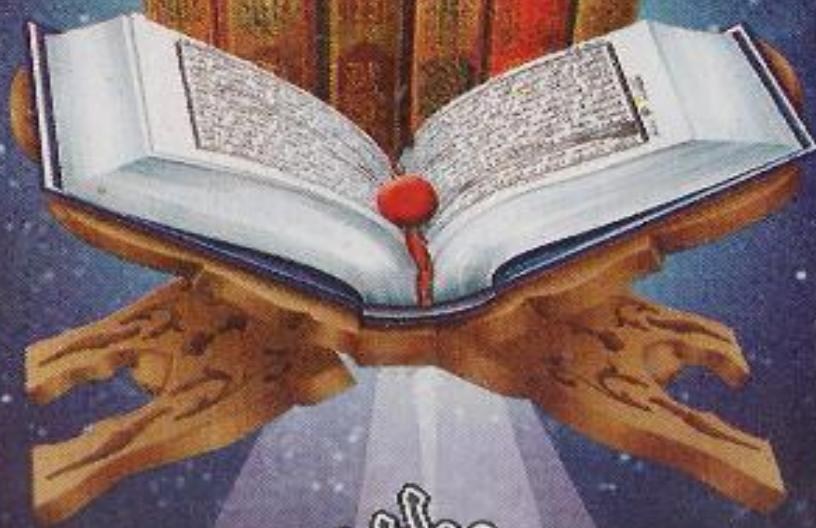

مکمل او مدلل

در قَدَارِ اورِ رَأْيِ جَبَّشِی مَسْئَلَی

دقائق اوسنگ پیدا کرنے کی

مولف:

مولانا حسین رفیعی فاسی

Ketabton.com

خپرو وی
مکتبہ رسیدیہ
سرکار دا بھٹک

www.taleemulislam-radio.com

بشيپر او مرلل

دقدرا او برات دشپي مسئلي

دقران او احاديسویه ریاکي

ددیوبنددارالعلوم دمفتیانو کراموله لوري تصدق شوي

مؤلف

ددیوبنددارالعلوم مدرس قاري رفعت (قاصحي)

پښتو زباره

عبد الرحيم (غياث)

خپروني

دشبيه کتاب خانه سړکۍ روړه

کوته

دكتاب پيژندنه

دكتاب نوم : دقدرا او بر ات دشبي مصنفي
مؤلف : مولانا رفعت (قاسمي)
پښتو زياره : عبدالرحيم (غياث)
د کمپوز او ترجمي چاري : دنور القرآن اداري د ترجمي او کمپيوز خانګه
کمپوزر : عبدالله (عزم)
تصحیح او سمون : ابو خالد مولوی عبد الواحد (مجروح)
خپروونکي : رشیديہ کتاب خانه سرکي روڈ کوتاه
چاپ خاي : لاهور
چاپ شمير : ۱۵۰ توکه
چاپ کال : ۲۰۷ / فبروری میاشت
چاپونکي : محمد ساجد / د گرزنده ټيلفون شميره / ۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

ضروری یا دونه

یواخی لوی خدای علّة هفه ذات دی چی .
تول کارونه ئی په پوره معنی بشپړ او
مکمل دی خوانسان هفه ناقص او بی توانه
موجود ددی چی هیڅ یو کار ئی هم بې
نمگړتیانه وي .

ګرانو لوستونکو ! که تاسو ته دلیکنې .
تصحیح ، چایی . جلد سازی او دارنګه په
هره برخه کې کومه غلطی په نظر در غله
دمهربانی او بشري تقاضا له مخي یې موره
ته زموره په نمبر یا ادرس خبر را کړي . تر خو
په دوهم چاپ کښي ئی اصلاح کړو . او تاسو
ته لوی خدای علّة اجر او ثواب در کړي .

د مکتبه روشنیده سرکې روډ کونته لخوا

فون: 081 - 266223

موبائل: 0333 - 7825484

(۱)

عنوان		مخ
د تسمی و جه	۸
د شعبان (حروف) توری	۸
د شعبان قدر او ارزښت	۹
برات او د اصحاب کرامو کړه وړه	۱۰
غوره انتخاب	۱۰
د برات د شبی فضیلتونه	۱۲
د برات د شبی خانګر تیاوی	۱۳
د امتحان نیته	۱۵
د برات شبې خه ده؟	۱۷
د جبرايل عليه السلام راتګ	۱۸
د برات شبی ولی مبارکې او سپیخلي دي؟	۲۰
د برات په شبې کې د خدای جل جلاله نظام	۲۱
د ملائکو اخترونه	۲۲
د مرگ او ژوند پريکره	۲۲
په کال کې منظوري شبې	۲۴
د غونښتنې و راندي کولو وخت	۲۵
د غونښتنې مضمون	۲۷
د قدر د شبی د پتوالي حکمت	۲۸
د برات د شبی د بسکاره والي حکمت	۲۸

عنوان

(ب)

٢٩	وینوالی خوارلس شپی
٣٠	هره شپه دقدر شپه ده
٣٢	دبرات په شپه کي درسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم عمل
٣٤	دحضرت عائشی رضی اللہ تعالیٰ عنہا بزرگی
٣٥	دخدای جل جلاله دنظام سپکاوی
٣٧	دشپی په کومه برخ، کي پورته کیرئی
٣٨	دشیطان دوکه
٣٨	په مبارکه شپه کي گناه کول
٣٩	ددی شپی گناه
٤٠	دالفیه لمانځه حقیقت
٤١	دبخښني په شپه کي هم بې برخی توب
٤٢	د بې برخی خلګولست
٤٤	کینه خه ته وائي؟
٤٦	صله رحمي قطعه کول خه ته وائي؟
٤٧	تر پندی يولاندي د پای خوچوول
٤٩	دشپی شرعی حکم
٥١	د تصویر شرعی حکم
٥٢	دنجوم علم
٥٣	د شراب خبلو حکم
٥٣	د غیبت کونکی حکم

(ج)

عنوان

مختصر	
۵۴	دمورا او پلار دنافرمان حکم
۵۵	دشعبان دروژی ثبوت
۵۲	دبرات دشپی دروژی نیولو وجه
۵۸	دبخودنفلي روژو حکم
۵۹	په عبادت کي ولي خوب راخي؟
۵۹	په عبادت کي دخه بندرا تللو طريقه
۷۰	دپورته کيدلو طريقه
۷۱	دشريعت مقصود
۷۲	په مبارکوشيو کي په مساجدو کي اجتماع
۷۴	نفل لمو نخ په کور هي افضل ده
۷۵	په مبارکوشيو کي مسجد بنائسته کول
۷۸	داتش بازى تاریخ
۷۹	داتش بازى حکم
۷۹	له یا جوج او ما جوج سره مشابهت
۷۹	داتش بازى نقصانات
۷۳	دبرات په شپه وهديري ته دتللو ثبوت
۷۳	ایابنخی دمروزیارت کولاشی؟
۷۵	ایاد مری روح کورته راخي؟
۷۵	وهديري ته دتگ اداب او احکام
۷۷	وهديري ته دتللو منونه طريقه

(۵)

عنوان

مُخ	
٧٨	ایامیری زیارت کونکی پیژنی "؟"
٧٩	دثواب در سید و ضروری مسئلی
٨٢	دبرات دشپی روا جونه
٨٤	دبرات په شپه کی حلوي پخول او خورل
٨٥	دبرات په شپه کی نیک عمل
٨٧	دبرات دشپی خاصی دعاوی
٨٨	دقدر دشپی لویی
٩٠	دیوه سوال خواب
٩٠	ایا په توله دنیا کو، دقدرشپه یوه وی "؟"
٩١	دقدر دشپی معنی
٩٢	دقدر شپه خه ده؟!
٩٣	دکتی شپه
٩٥	دلائکوراتگ
٩٦	دقدر دشپی دنامعلوم والی سبب
٩٨	دقدر دشپی دپتوانی راز
١٠٠	دقدر دشپی علم نبی کریم صلی الله علیہ وسلم ته ورکول شوی وو
١٠١	ایاد قدرشپه او س هم باقی ده؟
١٠٢	بدنصیبیه خوک ده؟
١٠٣	خد معلوم ده چی دشپی دا اخیری برخه به شب قدر وی
١٠٤	دخدای تعالی حکمت

مبح	
۱۰۴	دقدرشپه کله راخی ۲
۱۰۷	اووه عدد او قدرشپه
۱۰۷	په زړه پوري نتيجه
۱۰۷	د ۲۲ و یشم په شپه قرآن کريم ختمول خه ګتیه ده ۲
۱۰۸	دقدردشپي علامي
۱۱۰	دقدردشپي اعمال
۱۱۱	صلوۃ تسبیح
۱۱۲	په دې لمانځه کې یوه خاصه باريکي
۱۱۲	د صلوۃ تسبیح خاص تاثیر
۱۱۳	د صلوۃ تسبیح ثواب عام دي
۱۱۴	د صلوۃ تسبیح جماعت
۱۱۴	د تعليم په غرض جماعت کول
۱۱۴	په دې لمانځه کې د لاس نیولو کيفيت
۱۱۴	د صلوۃ تسبیح طریقه
۱۱۲	د تسبیحاتو د حساب طریقه
۱۱۲	که ئې په لمانځه کې تسبیح هيري شوي

اللهم اعن على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك

نکتاب پاڼي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ١٠ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٢٠ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٣٠ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَادِنُ رَبِّهِمْ مَنْ كُلُّ أَمْرٍ
٤٠ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ٥٠

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٦٠ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ

حَكِيمٌ

نَرْوُون

رَبُّ الْجَمِيعِ دَائِيَاتِيْنَ دَائِمِ الْمُرْسَلِيْنَ سَمِعَتْ وَالْمُرْسَلُونَ رَشِّنَ
أَللَّهُ تَعَالَى تَعَالَى لَيْلَةُ الْقَدْرِ دَيْرَهُ دَيْرَهُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ دَيْرَهُ دَيْرَهُ
(لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ
الْمُرْسَلِيْنَ تَسْبِيْحَاتٍ لَزِيدَ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ
رَأْسِيْهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ دَيْرَهُ

(مُصْمَرٌ رَفِعَتْ قَاسِمٌ غَفَرَهُ)

د مؤلف و زاندېز

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى الله
واصحابه اجمعين

دالله جل جلاله شاهد چی اتم کتاب (مکمل و مدلل دقدر او برات دشپی
مسئلی) و کتونکو ته و زاندی کیری . چی فضائل ، مسائل بی حسابه
جزئیات او سنت عملونه دقران او احادیثو په ربا کی جمع شوی دی دلوی
خدای جل جلاله په فضل او کرم سره دبی وزله دا پلته ددیوبند ددار العلوم
د مفتیانو کرامو له نظره تیر شوه او وس عامو مسلمانانو ته و زاندی کیری
لویه خدایه جل جلاله تر دیری مودی ددی محترمینو سایه زماله سره مه
اخلى . امین

دلوی خدای جل جلاله په دربار کښی لاس په دعاء یم چی دلوی خدای جل
جلاله په فضل او کرد سره دمختکنیو کتابو په شان . لکه مکمل و مدلل
د جمعی دلمانخه مسئلی . مکمل و مدلل مسائل داخرونوا و قربانی
مسئلی . د ادب او ملاقات مسئلی . دا کتاب هم مقبول او نافع په دنيا
او آخرت کی و گرزوي او دا توفيق نور هم را کري . امین

ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم

محمد رفعت دیسمی غفران

ددیوبند ددار العلوم مدرس

۱۲ جماد الثاني ۱۴۱۲ هـ ق

معطاخ ۲ دسمبر ۱۹۹۱

دلوي خدائ جل جلاله په نامه

گران او محترم مولانا محمد رفعت قاسمی ددارالعلوم دیوبند مدرس .
د مخکنیو دینی تأییفتو په شان داکتاب چې دبرات او دقدر دشپی متعلق
مسئلې بې له ګن شمیر کتابونو فتاوا او خخه راتیول کړی او پرامت بې
احسان کړی . اميد لرم چې ددې تولکې په ذریعه سره به دبرات
اوقدردشپی نور ناوره رواجونه ختم شی . خدائ جل جلاله دی قبول کړنی
دامت لپاره دي ګتیوره و ګرزوی . او مؤلف ته دي الله جل جلاله او بد ژوند
ورکړی ترڅو بې د خدمت سلسله جاري وي . امين .

العبد حمدو خفرله

چهنه سجد وارالعلوم ویزبند ۱۴۱۲ هـ

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى
اصحابه واتباعه التابعين لهم الى يوم الدين . ستاسو په مخکنی فتاوى
چې ده شخص لپاره بې شکه پېړه مفیده او ګتیوره ده . خکه چې له تولو
معتبرو کتابو خخه بې انتخاب شوی دي . لاس په دعايم چې الله جل جلاله
دقدر من مؤلف داکتاب دنورو کتابو په شان مقبول او نافع و ګرزوی . امين

فقط . کتبه العبد نظام الدین .

رجب ۱۴۱۲ هـ جنوی ۱۹۹۲

الحمد لله والمنة چي دمولان قاري محمد رفعت فاسمي ددار العلوم
ديوبند مدرس چي يوشمير كتابونه بي خپاره (چاپ) شوي اهل علم
او عوامو ته مقبول دي. اوس قدر من مؤلف ستاسو په لاسو کي کتاب
دبرات او دقدر دشپي مسئللي) چي له مختلفو كتابو خخه بي احکام.
مسائل او فضائل راجمع (تیول) کري. په خپل بشپر کوشش سره بي
داكتاب هم الحمد لله دتيرو كتابو په شان جمع کري ما ددي کتاب
مختلف مضامين مطالعه کرل خوبن شوم چي د مختلفو فناوا او و
مضامين او مسائل په ڈيره جالبه طريقه سره جمع شوي. هر خاي چي
به مي مطالعه کر ڈير به خوشحاله شوم ڈيري مسئللي چي پخوا مي په
ذهن کي نه وي و مي ليدلی. په هر صورت ڈيره گته مي ترينه
واخيسته او بي اختياره مي دعاوی ورته و کري. خدائی جل جلاله دي
مؤلف ته له صحت او سلامتيا سره په داسي علمي کار ڙوند ور کري.
اوله دی خخه خواص او عوام فائده اخيستلاي شی.

الحمد لله قاري صاحب لاتراوسه خوان دي پوره اميد لرم چي
داد خدمت لري به بي ڈير پر مختنگ و کري خوک چي داكتاب بشپر
مطالعه کري په خوشحالی سره به ددوارو شپو دبرات، او قدر شپه
دشپي لمانختي لپاره بشپره ورتيا ولري همداشان داخوک به ڈيري
نيکي په خپله عمل نامه کبني جمع کري. کوم چي ددنيا او اخترت
دکاميابي سبب گرزي

عامو خلگو چي په ڈي شپو کي کوم ناوره بدعتي رواجونه رامينخته
کري. ددي کتاب په ويلو سره به هغه هم ور معلوم شي او دخان
ڙغوريبي لپاره به ورته نبه زمينه مساعده وي په هر صورت داكتاب

جامع او مكمل دي هر دول احکام او مسائل يکبني دي . له خوانو علماؤ ، معاصر و بوهانو او عامو مسلمانانو خخه زما داغوبتنه ده چې د اکتاب ضرور مطالعه کړي . انشاء الله د دوئ به پوره رهنمایي و کړي اميد دي چې د دې شپو داسي اهتمام وشي خنګه چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم فرمایلی دي په اخیر کې دادعا کوم چې الله جل جلاله دي د مؤلف دا خدمت قبول کړي چې د دنيا او اخرت د کامیابي ذریعه شي .

واخر د عوانا ان الحمد لله رب العلمين .

طابق : عاصم محمد ظفیر الدین عفران

حقی دار العلم و بند

مؤرخ : یکم شعبان المغضوم ۱۳۹۲ هجری

بسم الله الرحمن الرحيم

حَمٌۤ وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ ۡ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ
 ۳ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أُمْرٍ حَكِيمٌ ۣ أَمْرًا مَنْ عِنْدَنَا ۣ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

سوره الدخان باره ٢٥

ڦباره: حم (ددی په معنى فقط الله جل جلاله خبر دی) قسم دی په دی
 کتاب (قرآن) واضح . چې مونوله لوح محفوظ خخه د دنيا آسمان ته په یوه
 مبارڪه شپه کي را نازل کړي دی خکه چې د شفقت په وجه د خپلې ارادي
 و بند ګانو ته خبر ور کونکي وو . خکه چې زمونږدا خوبه ووه چې له ضرر خخه
 د خلاصيدو لپاره پر خير او شر خبر ور کرو . داد قرآن د نازيليدو هدف وو .
 مخکي ددي شپې د بركتو او گتيو بيان دی . په دی شپه کي د هري معاملې
 حکم زمونږ په وراندي صادرېږي او بيا پره گهه ترتيب عملې کېږي . يعني
 د تول کال هر اړ خبزې معاملې ضرور پر یوه حکمت بنا کېږي . پر کومه طریقه
 چې لوی خدائی جل جلاله ته خوبه وي . پره گهه طریقه د اتول معاملات
 ترتیب شي . بیا و مoeffفو ملاتکو ته وراندي شي . له خنگه چې داشپه د اسې
 دقدر وروه ، او د قرآن کريم نزول هم د لوی حکمت کار وو ، نود دی لپاره بې
 خکه داشپه تعین کړه . (معارف القرآن مخ ٩٨ بوک ٧)

په دی هکله د حضرت عکرمه (رح) او د مفرینو د یوې تولی دا رایه ده چې
 له (ليلة مباركة) خخه د برات شپه (د شعبان پنځلسمه) مراد ده . لکه خنگه
 چې له (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أُمْرٍ حَكِيمٌ) خخه معلومېږي . له دی تفسیر خخه د برات
 (د شعبان د میاشتې د پنځلسما) شپې د خصوصیت لوی فضیلت
 خر ګند ېږي .

دقراں له نزول خخه حقیقتاً نزول ندی مراد . بلکه دنزول فیصله ورخخه مراد ده . پدی معنی چی مونږ پدی مبارکه شپه دقراں کریم دنزول فیصله کربود او حقيقی نزول (ليلة القدر) دقدر په شپه شوی دی . دبرات به بخلسمه شپه دتیولو امورو فیصله کېږي . له دی خخه نیکاره سوه چی دقراں کریم دنزول فیصله هم پدی شپه شو پده . خکه چی دقراں کریم دنزول خخه بغير بل کوم لوی او محکم کړکیدای شي

بعد من ^{۱۸} سپتامبر ۱۴۰۷

دبرات یه شپه فیصله و شوه چی در اتلونکی روژی دمیاشتی دقدر په شپه به فرآن کریم ناز لېږي . بیاد (ليلة القدر) په شپه کی هغه نازل شو . خکه چی عاده دهري فیصلی دوی مرتبې وي . یوه د تجویز (وراندیز) او بله دنفاذ (عملی کیدو) . دلته هم دوی مرتبې کېږي . دقراں کریم دنزول تجویز دبرات په شپه و سو او نفاذ یې دقدر په شپه و شو . په هر حال دآیه غرض کله له (ليلة مبارکة) خخه هر خهوي . خوله احادیثو خخه ددی شپې برکت او فضیلت معلو میرې . (التبلیغ ۱۶ مخ ۸ یوک)

د تسمیې و جه

شعبان له سعب او تشعب خخه مشتق (جور) دی . معنی یې جلا والی او نیتوالی دی . په حدیث شریف کی راخی چې پدی میاشت کی پر روژه نونکو انسانانو دخدای جل جلاله داسې رحمتونه او برکتونه نازیلېږي ، نرخوې چنت ته داخل کړي . لکه خنګه چې دا میاشت در رحمتونو د نازیلېدو میاشت ده نو خکه شعبان ورته ویل کېږي . نصالل الایام والنہور ۹۹ مخ)

د شعبان (حروف) تورې

د شعبان بنه تورې دی ش-ع-ب-ا-ن . له دی خخه هر یو پر عظمت او لوې د لالې کوي . ش. (شرافت) . ع. (علو) لوروالي . ب. بر (نیکې

الف. الفت. ن. نور. دا پنځه نعمتو نه الله جل جلاله بندگانو ته پدي
مياشت کي ورکوي. (غنية الطالبین ۲۵۶ مخ)

د شعبان قدر او او زېست

هر هوښيار (عقلمند) ته ضروري ده چې په شعبان کي غفلت (سستي)
ونکري او دروزي د استقبال لپاره تياري په دې مياشت (شعبان) کي
ونېسي. له خپلو ګناهونو خخه توبه و کړي. کوم عملونه چې کم شوي وي
هغه باید پوره کړي دبرات په مياشت کي باید لوی خدائی جل جلاله ته
عاجزې او زاري و کړي. په مطمئن زره د الله جل جلاله طرف ته رجوع
و کړي. د حضرت محمد صلی الله تعالیٰ علیہ واله وسلم په وسیله دلوی
خښتن جل جلاله خخه رحمت و غواړي. تر خو د هغه زره پاک شي، او
د باطنې (پېيو) مرضو لپاره باید دوه کاره و کړي. باید دا کارونه ونه ځندوقي
او پدې مياشت کي بې و کړي. خکه چې په حقیقت کي درې ورڅي دي: یوه
پرون کومه چې تیره شوه د وهمه نن ورڅ ده کومه چې د کار کولو ده، درې مه
د سبا ورڅ کومه چې د اميد ورڅ ده. او دراتلونکي ورڅي هیڅ علم چاته
نشته چې ژوندي به پاڼه شي کنه؟

کومه ورڅ چې تیره شي باید نصیحت او عبرت ورڅخه و اخیستل شي،
تنۍ ورڅ باید غنمیت و ګنډل شي او راتلونکي ورڅ د خطرې ورڅ ده چې
راپه شي او

کنه؟ همد راز دا درې مياشتې دي: رجب تیره شي او دروزي انتظار کېږي،
دا هیچاته نده معلومه چې د دې مياشتې (روزې) پورې به ژوندي وي کنه؟
شعبان د دې دوو مياشتو (رجب او روزې) مينځني مياشت ده، پدې کي
دلوي خدائی جل جلاله عبادت او بندګي غنیمت و ګنه.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم حضرت عمر (رض) ته نصیحت و کر
چې پنځه شیان تر پنځو مخکی غنیمت و ګنډه تر سپین پیریتوب مخکی
خوانی ، تر مرض مخکی رو غتیا ، تر غریبی (مسکینی) مخکی شتمنی ،
تر مصروفیت مخکی فراغت او تر مړینې مخکی ژوند. (غنية الطالبين ۲۵۷ مخ)

برات او د اصحابو ګرام ګډه و ډه (افعال) :

له حضرت انس بن مالک رضی اللہ تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چې:
د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قدر منو ملګرو (اصحابو کرامو)
رضی اللہ عنہم . به چې کله د برات میاشت ولیده د قرآن کریم تلاوت به یې
دیر کاوو . مسلمانانو به د خپل مال زکوہ هم اداء کاوو تر خوچې مسکینان
ور خخه ګتیه واخلي او در رمضان المبارک دروژی دنیولو لپاره ورته کومه
وسیله جوره شي . حاکم صحابه وو به بندیان راوغوبنستل کوم چې به
دحد (سزا) مستحق وو پر هفوی به یې حد جاري کر ، او نور به یې خلاص
(ازاد) کړل . تجارانو به هم پدې میاشت کې پور (فرض) اداء کاوو . پر نورو
به یې چې قرض باندې وو هغه به یې هم په دې میاشت کې ور خخه وصول
کاوو . در رمضان د میاشتی په لیدلو سره به خلگو غسل کاووا په اعتکاف
کې به کښینستل . (غنية الطالبين ۲۵۲ مخ)

غوره انتخاب :

لوی خدای جل جلاله فرمایې : وَرَبَكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ * (پاره ۲۰۰ ارکوع)
کوم خه چې اللہ جل جلاله غواری هغه پیدا کوي . او کوم شی چې وغواری
هغه غوره کوي . اللہ جل جلاله په خپلو مخلوقاتو کی خلور شیان غوره کړو
او یوې م منتخب کر . په ټولو ملانکو کې یې خلور غوره کري : جبرايل .
اسرافیل . میکائیل او عزرائیل علیهم السلام بیا بی پدې خلورو کې
جبرائیل علیهم السلام منتخب کړ . او په انبيا و علیهم السلام کې یې

حضرت ابراهیم ، حضرت موسی ، حضرت عیسیٰ علیہم السلام او
حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم غورہ کرل او بیا بی حضرت محمد
صلی اللہ علیہ وسلم منتخب کر۔ په صحابہ کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم کی
بی حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ . حضرت عمر فاروق
رضی اللہ تعالیٰ عنہ ، حضرت عثمان بن عفان رضی اللہ تعالیٰ عنہ او
حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ غورہ کرل بیا بی حضرت ابو بکر صدیق
رضی اللہ تعالیٰ عنہ منتخب کر۔ په مسجدونو کی بی مسجد حرام ،
مسجد اقصیٰ ، مسجد مدینہ (مسجد نبوی) او مسجد طور سینا غورہ کرل
بیا بی مسجد حرام منتخب کر۔ په ورخو کی بی عید الفطر (کوچنی
اختر) ، عید الضحیٰ (لوی اختر) ، عرفہ او عاشوری بی غورہ کری۔ بیا بی
په ورخو کی عرفہ (دذالحجی لسمہ) بهترہ کرہ۔ په شپو کی بی دبرات شپہ
، دقدر شپہ دجمعی شپہ او داختر شپہ غورہ کری بیا بی دقدر شپہ تریولو
بهترہ کرہ۔ مکہ ، مدینہ ، بیت المقدس او مساجد العشار بی غورہ کرل او
مکہ بی بهترہ کرہ۔ په غرو کی بی احد ، سینا ، ولکام او لبنان غورہ کرل او
دسينا غربی منتخب کر۔ په دریابو کی بی جیحون ، سیحون ، فرات او نیل
غورہ کرل او فرات بی منتخب کر۔

په میاشتو کی بی رجب ، شعبان ، رمضان او محرم غورہ کری بیا بی شعبان
تر نورو بهترہ کرہ۔ شعبان ته دحضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم میاشت
ویل شوی ده۔ لکھ خنگہ چې حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر نورو
پیغمبرانو فضیلت لري ، همداراز دامیاشت (شعبان) تر نزو
میاشتو افضلہ ده۔

(غنیۃ النظالین ۳۵۵ مخ)

له حضرت ابو هریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ خخہ روایت دی چې حضرت
محمد صلی اللہ علیہ وسلم و فرمایل چې: شعبان زما (محمد ﷺ) میاشت

ده، رجب دخای جل جلاله میاشت ده او رمضان المبارک زماد امت
میاشت ده. شعبان دگناهو دلیری کولو میاشت ده او در رمضان میاشت
مسلمانان پاکوی (له گناهو خخه).

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمان دی چې شعبان در رجب او
رمضان ترمینځ داسې میاشت ده چې ده ټی دبزړ ګی (برکت) خلگوته علم
نشته. پدي میاشت کي دخلگو اعمال خدای جل جلاله ته وړاندی کېږي،
نوځکه زه خوبنوم چې کله زما اعمال خدای جل جلاله ته وړاندی کېږي او
زه روزه لرونکی يم.

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنہ رضی الله تعالی عنہ خخه روایت
دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل: چې در رجب میاشت پر
نور و میاشتو دمره فضیلت لري. لکه د قرآن کریم فضیلت پر نور و کتابو همداراز
د شعبان فضیلت پر نور و میاشتو دمره دی. لکه زما (محمد ﷺ) فضیلت پر نور و
انبياء کرامو عليهم السلام او د رمضان فضیلت پر نور میاشتو دومره ده لکه
د الله جل جلاله فضیلت پر تولو بند ګانو. (غنية الطالبين ۳۵۵ مخ)

د برأت دشپی فضیلتونه

له ام المؤمنین حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها روایت دی: چې
وايې ماله حضرت محمد صلی الله علیه وسلم خخه او ریدلي دي چې خلور
شپې داسې دي چې په تولو کي د خدای جل جلاله در حمت در واژي خلاصې
وي؛ دلوی اختر شپه، د کوچني اختر شپه، د شعبان مینځنۍ شپه او
د عرفی شپه پدي شپه د الله جل جلاله له لوري دخلگو د عمرونو، درزق او
ده ټی د حج په هکله احکام لیکل کېږي. (غنية الطالبين ۳۲۲ مخ)

د برأت شپې ته هم مبارکه شپه وايې چې پربند ګانو رحمت، برکت او
د خدای جل جلاله نعمتونه نازیلېږي. له حضرت علی رضی الله تعالی عنہ

خخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل: چې د شعبان په مینځنی شپه کی د دنیا او آسمانو خلگوته دالله جل جلاله حکم کېږي، هر مسلمان ته بخښنه کوي، بغیر له مشرک، کینه کونکی صله رحمي قطع کونکي او زانې پسخې خخه. (غنية الطالبين ۳۵۹ مخ)

له حضرت انس رضى الله تعالى عنہ خخه روایت دی چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم خخه پونسته و شوه چې په روزو کی کومې روزې پسې (بهترې) دی؟ حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل: چې د شعبان روزې چې در رمضان المبارک در روزو د درناوی لپاره وي حضرت عائشة رضى الله تعالى عنها وايې چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په تزد د شعبان دیره خوبنده د خکه چې دار رمضان المبارک ته نزدي ده.

له حضرت عبد الله رضى الله تعالى عنہ خخه و رايت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل: کوم شخص چې د شعبان د آخری دو شنبې روزه و نیسي: الله جل جلاله د هغه ګناه و رب خښې، یائې د دې میاشتې اخېري دو شنبه داسې نه چې د دې میاشتې اخېري ورخ خکه چې د عامو خلگو لپاره د رمضان المبارک خخه یوه یادوی و رئي مخکي روزه نیول منع دی.

له حضرت انس بن مالک رضى الله تعالى عنہ خخه روایت دی: چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و فرمایل: چې د دې میاشتې نوم یې خکه شعبان کېښود چې پدې کی دیرې نیکۍ تقسیمېږي، او در رمضان المبارک نوم یې خکه کېښود چې پدې کی ټول ګناهونه سو خل کېږي. (غنية الطالبين ۳۵۴ مخ)

دبرات دشپی څانګړ تیاوی

دبرأت دشپی خانگرتیا داده چې پدی شپه کی له مانسام وروسته دالله جل
جلاله تجلیات او توجهات ددنیا آسمان ته راخی (رالوزیری).

او عام اعلان کیږي چې ایا کوم د بخښی غونښتونکی شته چې زه بخښه
ورته و کرم. ایا کوم دروزې (رزق) غونښتونکی شته چې زه رزق ورکرم
ایا کوم مصیبت خپلی شته چې زه ساتنه ورکرم. ایا د اسې خوک شته؟

غرض د اچې توله شپه دلوی خدای جل جلاله در حمت دربار خلاص او د
عامی بخښی باران او روی ترڅو چې سپیدې راچوی (صبح صادق) او
وروسته دا دربار تړل کیږي. که خه هم دا دربار تول کال هره شپه خلاص وي
هغه یوازې دشپی تر وروستی برخې پورې خاص دی. د دې شپې فضیلت
دادی چې دلوی خدای جل جلاله در حمتوونو دربار له لمر لويدو خخه شروع
او تر سپیده داغه دوام لري. دا هغه شپه ده چې یکی رحمتوونه نه تقسیمېږي
، بلکه پوره پوره ونډه ورکول کېږي. لکن افسوس خومره نېکبخت دی هغه
خوک چې له دې وندې خخه برخه من شي شاید چې په سلو (۱۰۰٪) کی به
يو يادوه هم وين نه وي؟

ددې میاشتی له نورو خانگرتیا و سره سره یوه خانگرتیا دا هم ده چې
خوک په آینده (راتلونکی) کال کی مرکېږي. پدی شپه کی یې د مرګ نیټه
معلومېږي. نو پکار ده چې د دې میاشتی له خانگرتیا سره سره په نېه
عبادت مشغول شي ترڅو یې دژوند پرپکره (فیصله) په د اسې وخت کې
وشي چې په عبادت کی بوخت (مشغول) وي.

حضرت عائشې رضی الله تعالى عنها له نبی کریم صلی الله علیه وسلم
خخه پونښنه وکړه چې ته په شعبان کې دیرې روزې نیسي د دې وجه خهده؟

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ورته په خواب کې وویل چې: پدی
میاشت کی لوی خدای جل جلاله د هغه چانومونه ليکي چې په راتلونکي

کال کی مر کیبری ، زه غوارم چې زما د مرگ لیکنه په د اسې حالت کی وشي چې زه روزه لرونکی يم. له دي خخه اشاره معلومېږي چې د چاد مرگ فيصله پداسې وخت کی وشي چې هغه په عبادت کی بوخت (مشغول) وي. له الله جل جلاله خخه دير اميدده چې ددي مرگ به هم د عبادت په حالت کی وي او انشاء الله خاتمه به بې هم په خير او برکت وي. (فضائل الایام والشهر ۱۰۴ مخ)

د امتحان (اړموینې) نیټه

عن اسامه بن زید رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم شعبان شهری و رمضان شهر الله
زباره: له حضرت اسامه بن زید خخه روایت دی: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمایل: شعبان زما او رمضان المبارک د الله جل جلاله میاشت ده.

تشریع: شعبان ته محمد صلى الله عليه وسلم خپله میاشت ويلى، او خپل لوري ته دي منسوبه کړي له دي خخه وروسته د شعبان د میاشتې د نورو فضائلو بیان ته اړتیاشته حکه چې کومه میاشت د محمد صلى الله عليه وسلم وي ده ګی برترې او بهترې خرگنده ده. ددي میاشتې یوه ځانګرتیا داده چې پکی د بندګانو د ټول کال عملونه (کړنې) د خدای جل جلاله حضورته وړاندی کیږي، لکه خنګه چې د محمد صلى الله عليه وسلم قول دی چې د شعبان میاشت کومه چې در رمضان او رجب مېنځنۍ میاشت ده ورڅخه غافل دي خوپه هغې کې د ټولو بندګانو اعمال د خدای جل جلاله حضورته وړاندی کیږي، حکه زه دا خوبنوو چې پداسې حالت کې چې اعمال خدای جل جلاله ته وړاندی شي چې زه روزه لرونکی يم.
(رواہ البیهقی فی شعب الایمان)

مونږ په عامو مدرسو، پښونځيو او ټولو تعليمي ادارو کي وينو چې زده کونکې په ټول کال کي چې زړه یې غواړي هغسي ګرزي. خو چې کله د کال په اخیره کي د ټول کال د تعليمي امتحان (ازموینې) وخت را نزدي شي، له ټولو څخه یې استعداده. یې شوقه او یې محنته (کوبنښه) طالب العلم هم د ټولو کتابونو په تکرار او زده کړه بوخت وي. غرض دا چې دانسانې فطرت تقاضا ده چې کله د کوم کار د نتيجې (پایلې) وخت راشي ټوله توجه یې همدي لورته وي. همدا راز اعمال دي. دادنيا دانسانانو د هميشه ژوند څای ندي انسانان به پکي دتل لپاره نه وي، دالکه یو هو تل یاسراي د یوې دوو یاخو ورڅو د مسافرانه ژوند لپاره ده.

د «الدنيا مزرعة الآخرة» مشهوره مقوله خوبه تاسو هم او ريدلي وي، ددي مطلب همدادي چې الله جل جلاله انسان دخو ورڅو د امتحان لپاره دي دنياته را یېلى دی. چې وګوري چې خنګه عملونه کوي، خپل عاقبت سموي. که یې خرابوي. داسي هم نه ده چې الله جل جلاله انسان دي دنياته هسي را یېلى دی. بلکه هر کال د تېرو خت عملونه کتل کېږي. او دراتلونکي کال لپاره نوی ترتیب نیول کېږي. د برأت میاشت د امتحان میاشت ده، پدي کي د ټول کال عملونه خدای جل جلاله ته وړاندی کېږي او دراتلونکي کال حکمونه صادر ېږي. په تېريشوي حدیث کي حضرت محمد صلی الله علیه وسلم خپل امت ته ددي نکتې (باریکي) لارښونه وکړه چې دا میاشت د تېرو اعمالو د نتيجې میاشت ده، نو په خانګري دول باید نېټک (ښه) اعمال وشي، لکه خنګه چې د نورو از مینو (امتحانو) لپاره هلي خلې کېږي باید پدي امتحان کي هم بشپړ کوبنښ وشي ترڅو مخکي غلطې پوره شي او د کاميابي لورته دي مخ شي، داسي نه چې یوازي محمد صلی الله علیه وسلم قول کړي، بلکه خپله یې عبادت هم

کړي او یو عملی تصویر یې زموږ مخ ته اینسی. له ګن شمیر احادیثو خخه معلوم پېږي چې محمد صلی اللہ علیہ وسلم په کومه اندازه په شعبان کې دېږي روزی نیولې دی له رمضان خخه سوا د اخوصیت بلې میاشتې ته نه ئ حاصل. له خینو روایتو خخه معلوم پېږي چې محمد صلی اللہ علیہ وسلم به توله شعبان روزی نیولې کله به چې روزه راغله هغه به یې هم پیل کړه.

ددې لپاره چې امت یې کمزوری اوله رمضان المبارک خخه بې برخې نشي ددې اجازه ورکړل شوه چې د شعبان په لوړۍ نیما یې کې روزی ونېسي او به نصف اخر کې استراحت و کړي چې دروزی (رمضان المبارک) لپاره تکړه (زورور) شي. د بشپړ شعبان دروزی د ممانعت وجه ضعف ده چې در رمضان په روزو کې کوتاهی و نکړي، خکه که خوک زورور او تند رست وي ددې وس (طاقت) ولري چې دوي میاشتې پیوست روزې پړي کوم اثرنکوي او صحت ته یې کوم زیان نه رسپړي. نو ورته رواه (جائز) ده چې د شعبان او رمضان میاشتې مسلسلې روزی و نېسي. د محمد صلی اللہ علیہ وسلم د قول او فعل ترمینځ تعارض نشه قول یې دامت لپاره او عمل یې د خان لپاره. (فضائل ایام والشهر ۱۰۳ مخ)

دېرات شپه هه ۵۵؟

د اسلام د مقدسې عقیدې (توحید) له مخي د زمانې هره لحظه، ساعت، دقیقه شپه او ورخ هره شبېه مبارکه او غوره ده په کومه لحظه کې دې کاره او شر تصور د اسلام خلاف کاردي، حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم د حدیث قدسی په واسطه ددې حقیقت انکشاف (خرگندونه) کړي ده چې د زمانې هرې لحظې ته ناخوبن او بد ویل منع دی. خکه چې زمانه په حقیقت کې دالله جل جلاله دشان نوم، او اللہ جل جلاله د برکت، نیکبختی، سعادت فضیلت او بهتری په وجہ د کومې میاشتې پر بلې میاشتې د خینو

ورخو پر نورو ورخو ، یا شپو پر نورو شپو ، آن دخیتو ساعتونو پر نورو فوقیت او بهتری حاصله ده . او ددی قسم فوقیت او فضیلت دقرآن او حدیث په ذریعه ثابت دی . دکوم چې فضیلت بهتری او خواصی په قرآن کریم کی بیان شوی او یه نبوی احادیثو کی هم بیان شوی دی داسپی دی :

دمعراج شپه ، دبرأت شپه ، دقدر شپه او داخترونو شپی قرآن کریم دبرأت شپی ته (لیلة المبارکه) ویلی کومی ته چې حدیث شریف لیلة البرأت ویلی ده . او زمونږ په اصطلاح کی دبرأت په شپه مشهوره ده . دبرأت معنی په عربی ژبه کی دخلاصون او نجات ده . او دا داسپی شپه ده چې اللہ جل جلاله دزیات شمیر انسانانو گناهونه بخنی او دجهنم (دو ZX) له عذاب خخه یې خلاصوی . خکه یې ددی شپی نوم لیلة البرأت (دبرأت شپه) کینبود .

بله دا چې پدی شپه کی دانسان دژونداو ده ګه دار تیاؤ دیوه کال لپاره فيصله کېږي . او دامبارکه شپه دشعبان دمیاشتی پنځلسمه شپه ده کومه چې دخوار لسم تاریخ له مابنامه شروع کېږي بیاتر صبح صادقه پوري . ددی شپی شرعی حیثیت دو مره دی چې دبرأت شپه یوه سپې خلی (مقدسه) شپه ده . پدی شپه کی به نبی کریم صلی اللہ علیه وسلم له عادت خخه زیات عبادت کاو . او دمریو د مغفرت د دعاو لپاره به هدیرو ته تلي ، په دو همه ورخ به یې روزی نبولي . دا دبرأت دشپی دلمانخنی اصل طریقه ده چې پدی شپه کی ترتولو زیات عبادت و کري دخپلو گناهونو د بخنی دعاوی و کړي او هدیری ته ولار شي د سنت طریقې مطابق دخپلو پلرونو ، نیکونو دوستانو ، قریباتو او عامو مسلمانانو د نارینه او زنانه لپاره د بخنی دعاوی و کړي او په راتلونکي ورخ روزه و نبسي . (محمد رفت "قاسمي")

د جبرائیل علیه السلام راټ :

له حضرت ابو هريرة رضى الله تعالى عنه خخه روایت دی چې نبی کريم
صلی الله علیه وسلم و فرمایل: چې د شعبان په مینځنی شپه کی حضرت
جبرائیل علیه السلام ماته راغلی او ويې ويل: ای محمد صلی الله علیه
 وسلم ! خپل سرد آسمان لورته پورته کړه، ما هم سر پورته کړ آسمان ته مې
 وکتل . د جنت تولې دروازې خلاصې وي په لمونۍ دروازه کی یوه ملکه
 ولاړه وه نارې بې وهلي چې کوم شخص پدې شپه کی رکوع (الموئخ) کوي
 هغه ته دی زیری (خوشخبری) وي په دو همه دروازه کی یوې ملکي ناري
 وهلي چې خوک پدې شپه کی سجده کوي هغه ته دی زیری وي.

په درې ملکه دروازه کی یوې ملکي ناري وهلي چې کوم شخص پدې شپه کی
 دعا کوي هغه ته دی زیری وي په خلورمه دروازه کی یوې ملکي وييل چې
 پدې شپه کی خوک ذکر کوي هغه ته دی زیری وي. په پنځمه دروازه کی
 یوې ملکي وييل چې خوک پدې شپه کی دخداي جل جلاله له ويږي ژاري
 هغه ته دی زیری وي. په شپرمه دروازه کی ملکي وييل چې پدې شپه کی
 تولو مسلمانانو ته زیری دی. په او مه دروازه کی ملکي وييل چې که خوک
 خه غواړي (غوبښته به یې پوره شي) په اتمه دروازه کی ملکي وييل که
 خوک د مغفرت (بخښني) سوال کوي ، سوال به یې قبول شي.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمابې: له جبرائیل علیه السلام خخه
 مې پوبښنه و کړه چې دا دروازې به تر کومه خلاصې وي؟ خواب یې را کړ
 چې دشپې له لمونۍ بیات رسپیده داغ (صبح صادق) پوري ، بیا بې
 و فرمایل: ای محمد صلی الله علیه وسلم ! پدې (د برأت پنځلسنه) شپه
 کی الله جل جلاله د دوزخ له او ره دومره خلک خلاصوي خومره چې د بنې
 کلب د بوزو و یې بتان دي. (غنتیه الطالبین ۳۶۲ مخ)

په عربو کې د هري قبیلې د یې بوزې وي خود کلب قبیلې د یې زیاتې وي.

ددی تولو بوزو پر صورت (بدن) باندی چې خومره و یستان دی له دی خخه زیات شمیر مسلمانان د دوزخ له اوره خخه خلاصیږي. (له دی مثال خخه هدف دیروالی دی چې دیوې بوزی خومره و یستان وي او د داسې بې حسابه بوزو به خومره و یستان وي چې له دی خخه هم زیاتو کسانو ته لوی خدای جل جلاله مغفرت کوي. (محمد رفت «فاسی» غفرله الباری)

دبرأت شپه ولی مبارکه (سېخلي) ده؟

کومه شپه چې راتلونکي ده (د شعبان پنځلسمه) ددی په هکله دیر فضیلتونه راغلی دي. نو خکه ورته مبارکه شپه ويل صحیح ده، که خه هم په احادیثو کی د مبارک لفظ ندی راغلی لکن په قرآن کریم کی راغلی دي. که خه هم د اتفسیر متحمل دی خودی شپه ته د مبارکې لقب ورکول کوم تاوان نه لري خکه چې برکت په حقیقت کی کثرت نفع (دیری فائدی) ته وايې. نو چې د کوم شي دیره فائدہ ثابته وي نو مبارک ورته ويل صحیح دی: کوم فضیلتونه چې په احادیثو کی ددی شپه راغلی دي زیاته نفع (فائده) ور خخه ضرور ثابته ده نو مبارکه ورته ويل صحیح ده. ګواکه د مبارک لفظ ندی راغلی، لکن په قرآن کریم کی آیه دي:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أُمْرٍ حَكِيمٌ
زباره:- موښ د اقرآن په یوه برکتناکه شپه کی نازل کړي، بېشکه چې موښ بیرونکي یو. پدې شپه کی د هرامر حکیم (د حکمت کار) فیصله کېږي. يعني دا هم یو برکت دی چې پکی د ټولو کارونو فیصله کېږي. په ټولو امورو کی تول شیان داخل دی یوازي لمونځ او روژه نده. بلکه د دنیا کارونه هم پکی شامل دي. د مثال په توګه دیوہ کښت به دو مره حاصلات کېږي، جنگ به کېږي، برئ (فتح) یا ماتې به کېږي. دونه او به به وار وي، د مرګ، ژوند، کوزدې، واده (نكاح) او د نورو شیانو فیصله او انتظام به

کېرىي. داتول شيان پە برکت کى داخل دى خكەدا يو دول برکت دى او دوھم دول برکت دى ينى دى چى پە احاديثنو كى ذكر ده.

كىله چى دشبعان دمىاشتى پە خلسەمە شېھى او مابنام اللە جل جلالە ددىيآسمان را كىنستە شى، داد دى شېپى دخصوصىت وجهە. خكە چى هە شېھى لە نىمە شېپى وروستە لوى خدائى جل جلالە ددىيآسمان تە تشريف راوزى او پە بندگانو در حمت نظر كوي. يعنى پە نور و شپوكى لە نىمائى وروستە او پە دى شېپە كى لە مابنامە خخە دخدائى جل جلالە در حمت نزول كېرىي، داھم يو دى برکت وجهە ددى شېپى قدر بە هغە خوک كوي، چى لە اللە جل جلالە سرە ئى بى پايە مىنە وي خكە چى ددى شېپى هە لە لمە غنىمت دە او هە حبىب دخپل محبوب توجە پىرە قدر منە گنپى. خود برات او قدرپە شېپە داديدار (توجه) تولە شېپە وي. (التابع ۲۷ مع ۸۰ تۈرك حضرت مولانا نەھانى صاحب

دبرات پە شە كى دخدائى جل جلالە نظام

حضرت عكرمه رضى اللە عنە لە ابن عباس رضى اللە عنە خخە ددى ايت تفسير داسىي نقلوي: چى پە دى ايت كى چى دكومى شېپى ذكرشوى هغە دشبعان مىنخنى. شېھە دى پە دى شېپە كى هە مەھم كار (امر حكيم) جلا كېرىي، پە دى شېپە كى اللە جل جلالە دكارون تۈرى كوي، مەھم كەيدۇن كى خلگەلە ژوندو خخە جلا كوي. كوم خلگە چى پە راتلونكى كال كى مەري پە دى شېپە كى دھفوئى نومونە جلا كېرىي. گواكى دھفوئى فەرسەت پە دى شېپە برابىرىي، دكومو خلگە چى دبيت اللە شريفي سفر (حج) پە نصيپ وي دھفوئى نومونە جلا كېلىك كېرىي، او كوم زىادات او كمبود پكىي نوي، دھكىم ابن كيسان رحمة اللە عليه وينادە چى دشبعان پە مىنخنى شېپە كى اللە تعالىي پە مخلوق باندى نظر كوي، او خنگە چى لوى خدائى جل جلالە داخلگەپاڭ كېرى تر راتلونكى كالە بە داسىي پاڭ (معصوم) وي، لە عطاء

بن يسار رحمة الله عليه خخه روایت دی چې دشعیان په مینځنی شپه کي
دخلگو دیول کال اعمال الله جل جلاله ته وړاندی کېږي ، چې یو خوک په
سفر خي یانکا حکوي . خوا الله جلا جلاله د هغوي نومونه د ژوندله فهرست
خخه را باسي ، یعنی د بنده چې خنګه اراده وي خوا الله جل جلاله ورته مرگ
ليکلی وي . (غنية الطالبين / ۳۶۱ مخ)

د ملا نکو اخترونه

لكه خنګه چې په ئمکه کښی پر مسلمانانو دوه اختره دی همدا رنګه په
اسمان کښی پر ملاتکو هم دوه اختره دی د مسلمانانو اخترونه کچنی اختر
(دشوالي اویل تاریخ) او لوی اختر (د ذی الحجه لسم) ورځي دی ،
او د ملا نکو اخترونه دبرات او قدر شپې دی .

دملا يکو اخترونه خکه دشپی دی چې هغوي ويدېږي نه او د مسلمانانو
اخترونه خکه د وڅي شول چې هغوي ويدېږي . (غنية الطالبين) ص ۲۲۳۲۳

د مرلاب اوژونه پريکړه

له حضرت عائشې رضى الله تعالى عنها خخه روایت دی : چې حضرت
محمد صلی الله عليه وسلم له ما خخه پونښنه وکړه : ایا ته خبره بې چې په
دې شپه (د شعیان پنځلسنه) کښی خه کېږي ؟ ما ورته وویل يا د الله تعالى
رسوله ! زه نه یم خبره ، ته راته ووایه چې خه کېږي ؟ حضرت محمد صلی
الله عليه وسلم وویل : چې د انسانانو هره ګه خوک چې په راتلونکی کال
کښی پیدا کېږي د هغه دې دا نیت نیتیه معلومېږي ، او کوم خوک چې په
اینده کال کښی مری په دې شپه کښی بې د مرگ نیتیه ليکل کېږي او په دې
شپه کښی دخلگو عملونه پورته (خدای جل جلاله ته) خیری او د بندگانو
روزې (رزق) کښته را خی (معلومېږي) حضرت عائشه رضى الله تعالى
عنها وايې : چې ما پونښنه وکړه ای د خداي جل جلاله رسوله ! آیا کوم

شخص بغیر دخداي تعالیٰ له رحمت نه جنت ته نشي داخليدلای هغه صلی الله علیه وسلم راته وویل: هو هيچوک هم بی د خداي له رحمت خخه جنت ته نشي تللاي نبي کريم صلی الله علیه وسلم دالفاظ دری واره مکرر کرل ما بیا وویل چی ته هم بیله اجازی دخداي تعالیٰ نشي جنت تللاي؟ ده په خپل تندی مبارک لاس کښینبود وي ویل: هو زه هم دخداي جل جلاله له رحمت خخه بغیر جنت ته نشم تللاي دالفاظ هم هغه دری واره تکرار کرل.

تشریح: په دنیا کښی چی خومره انسانان پیدا کیږی یا مرد کیږی دیز مخکی لا ده گوئی دپیدا ثبت او مرگ په اړه فيصلې په لوح محفوظ کښی درج (ثبت) دي لیکن هر کال دبرات دمیاشتی په پنځلسمه شپه کښی دوخت تعیین کیږی چی خوک په دي کال کښی هري او خوک پیدا کیږی (د عملونو دختلو) مطلب دادی چی په دي کال کښی چی بنده کوم اعمال کوي نیک یا بد په دي شپه کښی لیکل کیږی لکه خنګه چی په حدیث شریف کښی راغلی دي چی په دي شپه کښی مرگ اوژوند لیکل کیږی او د کوم چاچی دحج نصیب وي هغه هم لیکل کیږی لکه چی حضرت عائشې رضی الله عنها واوریدل چی کوم عملونه چی په راتلونکی کال کښی بی بندگان کوئی نیکل کیږی دا پوه شوه چی جنت ته دخول هم محض (خاص) دالله جل جلاله تر مهربانی تعلق لري لکه خنګه چی غواړی په خپل فضل او کرم سره بی جنت ته داخله وي او که بی خوبیه شوه نه بې داخلوی دنبی کريم صلی الله علیه وسلم قیمتی وینا د دی ایت کريم سره خلاف نه ده) **وَتَلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورْثَمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** (یعنی داجنت هغه ده چی تاسو ته ده گه خدا (د دنیا داعملو) په بدل کی در کرل شوی دي چی تاسو به هغه کار سرته رساوو (پاره ۸۷ کوع ۱۷)

خکه چي بنه (نيك) اعمال دجنت دداخليد و ظاهري سبب دي ، لكن حقيقى سبب دالله جل جلاله فضل . كرم او مهرباني ده . نه نيك اعمال) . بيا هم نيك اعمال دلوى خدائى جل جلاله فضل او كرم دي که له چاسره دلوى خدائى جل جلاله هرسته نه وي نوهقه به خنگه نيك اعمال و كري ؟ نيك او صالح اعمال پنده هقه وخت كوي چي دانله تعالى فضل او كرم دهقه رهنمائى و كري له دي تولو شواهد و سره سره بيا هم ويلى شو چي جنت ته تگ يوازى دانله تعالى پر مهرباني باندى موقف دى بعض علما و ايبي چي جنت ته دخول محضر دالله تعالى درحمت نتيجه (پايله) ده او په جنت کبني مختلفي درجي داعمالو پرديروالي او كم والي پوري تعلق لري . يعني وجنت ته داخليدل خو دالله تعالى رحمت موقف دى ، او اختلاف دمرتبوب يا تراعمالو تعلق لري (داعمالو مطابق درجي دي) (مظاهر حق جديد ص ۲۰۰ ج ۲)

په کال ڪي د منظوري شپه

نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمابي چي هر بني آدم (انسان) چي په آينده کال کبني پيدا کيري . پدي مياشت کبني دهقه نوم نيته ليکل کيري او دبني آدم هر شخص چي په آينده کال کبني مر کيري په دي شپه کبني بي نوم او نيته ليکل کيري . دانسانانو اعمال پورته خيرى (خدائى تعالى ته وراندي کيري) او دهفو بي چي خومره روزي په نصيب وي هقه را کښته کيري (ليکل کيري) .

تشريح : ددنيا دتولو حکومتونو دستور دي چي دخپلو وسائلو او پاليسو مطابق يوکال مخکي داخراجاتو او صادراتو لست جوروسي په دي کبني دپارليمان (ولسي جرگه) او وزيرانو په مياشتوناستي او مجلسونه

(شوری) اوی دالست بی د حکومتی کارونو لپاره رهنمایم وی له دینه داهم معلومیری چی په رانلونکی کال کښی خونه اند ازه ترقی کیری.

همندا راز دشعبان دخلور لسم او پنځلسم تاریخ په مینځ کښی لوی خدائی جل جلاله هر کال دخپل لوی او پراخ حکومت لست برابر وی چی دالست دانسانانو دژوند پر هر ارخ محیط وی په دی شپه کښی ددې فیصله هم کیری چی خونه خلگ به دنیا ته راخي او خونه به له راتگ نه وروسته له خپل عمل سرد خي، او خومره خرڅ به کیری اوله چانه به خومره بېرته اخیستل کیری دشعبان په پنځلسمه شپه دلوی خدائی جل جلاله له حکم سره برابر له هغه خه نه چی په اوله ورڅ بې فیصله شوی. دیوه کال داعمالو (لست) به دخدائی تعالي امین مخلوق او مقربو ملائیکو جبرئیل. میکائیل. اسرائیل او عزرائیل علیهم السلام ته حواله کیری په دی دنیا کی به هغه خه کیری خنګه چی ملائکو ته سپارل شوی دی.

د غوبتنۍ ۵۹۰ آندۍ ڪولو وخت

تاسو به لپلی یا اوریدلی وی کله چی ذیوه مملکت کلنی حساب دورخی دټول ملک په اړوند د مختلفو شعبو د مطالبو عارضی حکومت ته وراندی کیری، او دخپلوا ضروریاتو د پوره کولو لپاره حاضریری، همندا شان کله چی لوی خدائی تعالي دخپلوا بندګانو دژوند په اړه یوه لائحه ترتیبوي نوټول بندګان باید دلوی خدائی جل جلاله په حضور کښی حاضر شي ترڅو هريو ورته دخپل حاجت وراندیز وکړي لکه خنګه چی حکومتونه دخپلوا عامو مطالبو ملحوظ وی او بیا دهفو ی د ضرورت مطابق لست جوړوي نرڅو بې مشکلات په بشپړه توګه ختم شي. همدا شان لوی خدائی تعالي دخپلوا بندګانو دعواوی اوږي او بیا دهقو ی د دعاوو مطابق خپل رحمت ورباندی کوي حکمه چی رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلی دی

و عن على رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا بليلها وصوموا يومها فان الله تعالى ينزل فيها بغروب الشمس الى السماء الدنيا فيقولوا الا من مستغفر له الا مسترزق فائز قده الامين تلى فاعافيء الا كذا حتى يطلع الفجر

(المرتب ۲۷۲ مع انوک نسخه ۱۰۶ مع انوک)

ترجمه: له حضرت على رضي الله تعالى عنه خخه روایت دی چې نبی کریم صلى الله عليه وسلم ویلی دی کله چې د شعبان پنخلسمه شپه شی تاسو باید عبادت و کړی او په راتلونکی ورځی یې روزه و نیسیئ خکه چې لوی خداي جل جلاله له لمريدو و روسنه د دنیا آسمان ته را کوزبوي او الله تعالى و ای چې آیا کوم د بخښنې غونښتونکی شته چې زه بخښه و رته و کرم آیا کوم درزق غونښتونکی هاشته چې زه رزق و رکرم ، او آیا کوم د مصیبت زده شته چې زه یې مشکلات و رته حل کرم ، او د اسی نور او د اوازونه ترصبع صادق پوري وي .

د غونښنې مضمون

له دعوا خخه علاوه د شعبان په پنخلسمه شپه کښی د عبادت او په راتلونکی ورڅ کښی دروزې نیولو هدایت شوی دی موږ چې کله حکومت ته عارضه و راندې کوو تو په الفاظو . جملو او مضمون کښی د عاجزی اظهار کوو . نوبیا کله چې موږ د خداي تعالی دربار ته د دعاو و راندې ز کوو چې الله تعالی د تولی دنیا د پاچاهانو پاچا او مالک حقیقی دی نو لازمه چې ورته په هر حالت کښی عجز او زاري اختيار کړو او د خپلی کمتری او دلوی خداي جل جلاله دلوې اظهار و کړو او په عاجزې سره عارضه ورته و راندې کړو زموږ داعجز او زاري د تولی شپې پر عبادت دلالت کوي . اوله احاديشه خخه ثابته د د کله چې بنده په عجز او زاري دلوی خداي تعالی په

حضور کبی لاس په دعوا شی دلوی خدای جل جلاله رحمت په جوش
راخی او دینده داد دعا انشاء الله قبلیزی . ای مسلمانانو اوس لام وخت
شته چی خه خطای کنی درنه شوی باید داسی نیک اعمال و کرو چی دهغی
کفاره شی ، او چی کوم وخت را تلونکی وی دلوی خدای جل جلاله د
رحمتونو لمن وغوروی دشعبان مبارکی شیپی چی تیر شوی او په هغی
کبی چی موکوم ناوره رسمونه کری ذی لکه اور لگول یا داسی نور دهغی
په وجه مه ما بوسه کیری (راشی دلوی خدای جل جلاله دربارته ! په دی
شپه کبی دلوی خدای جل جلاله دربارته رجوع و کری ، غمجن کیری مه .
له پیشمانی . سره راشی دلوی خدای جل جلاله په دربار کی او بسکی
وبههی ، تاسو و گورئ چی خدای جل جلاله له تاسونه راضی دی ، نور هم
دهغه در حمت انتظار و کری نن یوازی او یوازی دخای تعالی در حمت
ضرورت دی دلوی خدای تعالی لورته رجوع و کری که چهری یو قدم دخای
تعالی په لار کبی واخلي ، دخای تعالی له لوری به لس واره پرتاسو
دخای تعالی رحمت وشی . همدا شان پدی مبارکه شپه کبی چی چهری
دخای تعالی په حضور کبی دعوا کوی نوباید و تولو دوستانو ، فریبانو
ملگرو ، اولیاء کرام او دعamu مسلمانانو لپاره هم دمفتر دعواوی
و کری دخپلو اولادو لپاره هم دعواوی و کری . که چهری ممکنه وی هدیری
(مرستون) ته لارشی دفرونو زیارت پرست طریقه و کری او دینخلس
تاریخ روزه هم و نیسی . او که چهری داممکن نه وی لپ ترلوه خیل خان او
ولاد له گناهونو ، خرافاتونه وزغوری لکه خنگه چی الله تعالی وايچي :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ فَارًا (التحريم باره ۲۸)

ای دایمان خاوندانو ! خیل خانونه او اولاد له او ره خخه و ساتن
(ترجمه: شیخ الهند ص ۷۴۳ مولانا محمد رفعت قاسمی)

دقدراو دشپی دېتوالی حکمت

دبرات دشپی په بسکاره والى او دقدراو دشپی په بسکاره والى کښي دا الله تعالى حکمت دادي چې دقدراو شپه دلوی خدای تعالی درحمت دنمازليدو . دګناهوندې بخښني اوله دوزخ خخه دخلاصيدو شپه ده لوی خدای جل جلاله خکه داشپه پته کري ده ترڅو چې خلگ يوازي ددي شپه پرعبادت بسته (اكتفا) ونكري ، او نور عبادت پرې نړدي .

دبرات دشپی دېکاره والى حکمت

دبرات شپه (دشعبان دمېشتني پنځاسمه شپه) لوی خدای جل جلاله داشپه بسکاره کري ده خکه چې داشپه دقضاؤت او حکم ، دغصب اورضامندی ، دقېلیدو اوريدو ، دنن دیوالی او لېريوالی ، دنيکمرغۍ او بدېختي . دکرامت او پرهيزگاري شپه ده په دي شپه کښي خيني نېکمرغه او خيني بې رقل کېږي خوک دېنو کارونو په وسیله سو بمن (کامياب) کېږي خيني بیا بدوكارو په بدله سره خوار او ذليل کېږي . خوک دبرکت او کرامت خاوند کېږي ، خيني نور بیا له دینه بې برخې کېږي چاته دنيکو عملونو ثواب ورکول کېږي او خينو ته بیا زجر ورکول کېږي پېر خلگ په بسارونو کښي په کار او وظيفه مشغول وي خود خدای تعالی په نزد بې دکفن تياری کېږي . دخينو بیا دقېر تياری کېږي ، خوهغوي ددنيا په خوبنيو بوخت وي خيني بیا په تکبر . خندا او ساتيری بوخت وي ، لکن دهلاکت و خت بې نژدي وي په دېرو دنگومانيو بسکلا ختمه وي ، خوزر ده چې مالک بې پناه او خورو ته لار شې خيني بیا دثواب په تمه وي ، ليکن پر دوئ عذاب نازلېږي . خيني بیا دښه زېږي (بشارت) په اميد وي لکن دوئ ته تاوان رسېږي پېر بیا دجنت په تمه وي خودوي ته دورخ ورنصب کېږي . خوک بیا ديوخاى والى په تمه وي ، لکن دهغوي بیلتون په برخه

کيرى خىنى نور بىا دپادچاهى دور كىدلۇ پە اميد وي ، خودھغۇي تباھى
پە برخە وي (غنية الطالبىر ص ۳۶۳)

دويسوالي خوارلس شېرى

دېولو علماؤ كرامو پدى اتفاق دى چى دكال پە دغۇ خوارلسو شېۋى كىنى
ويىستوب او عبادت پكار ده

- (۱) دمحرم دمياشتى لمرى شې
- (۲) دعا شورى شې
- (۳) درجب دمياشتى لمرى شې
- (۴) درجب مىنخنى شې
- (۵) درجب او ويىستىمە شې
- (۶) دشعيان (برات) مىنخنى شې
- (۷) دعريفى شې
- (۸) دكوجنى اختىرى شې
- (۹) دلوى اختىرى شې
- (۱۰) درۋىزى دمياشتى لمرى
- (۱۱) يوولىسمە
- (۱۲) دولىسمە
- (۱۳) ديارلىسمە
- (۱۴) او درۋىزى داخىرى لسو تاق شېپى يو ويىشتمە ، درويشتمە ،
پئە ويىشتمە ، او ويىشتمە ، او نە ويىشتمە شې.

همدا راز دعلماء كرامو پردى هم اتفاق دى چى پە دغۇ او ولسو ورخ
كىنى عبادت كۈل هم باعت دەير ثواب دى . دعريفى ورخ . عاشورى د

(دمهرم دمیاشتی لسمه) ورخ ، دبرات دمیاشتی مینخنی ورخ ، دجمعی ورخ . ددوازو اخترو ورخی . دذاحجی لس معلومی ورخی او دتشریق ورخی (دذاحجی یوولسم ، دوولسم او دیارلسم تاریخ) په دی تولو ورخو کبئی دجمعی ورخ او دروژی دمیاشتی دتولو ورخو په هکله چیر تینگار شوی دی .

نوټ : در جب دمیاشتی په لمپی ورخ پورته شی عبادت و کرئ او په ورخ بی روزه و نیسی ددوازو اخترونو په شپو عبادت و کرئ . لکن په ورخو کبئی بی روزه مه نیسی دبرات (شعبان) په مینخنی او دعاشوری په شپو کبئی عبادت و کرئ او په ورخو کبئی بی روزه و نیسی . (غنية الطالبين ص ۳۴۹) حضرت ذوالنون مصری رحمة الله عليه وایی چی در جب میاشت دبدیو دختمید و لپاره او دبرات (شعبان) میاشت دعیادت کولو لپاره ده لکه خنگه چی دروژی میاشت دکرامتونو دلیدلو لپاره ده په رشتیا چی کوم شخص بد اعمال نه پریزدی . دلوی خدای تعالی بندگی او اطاعت ته غاره نه ابدی او دلوی خبستن کرامتونه ته منتظر نه وي همدا شخص له دعیث کارونوله کوونکو خخه ده همداراز ذوالنون مصری رحمة الله وینا ده چی در جب میاشت دکبنت کرلو میاشت ده یعنی په رجب کبئی کبنت کرل کیزی په شعبان کبئی او بیزی او په روزه کبئی بی حاصلات اخیستل کیزی ظاهره ده چی حاصل اخیستونکی هغه خه ربی کوم چی بی کرلې وي همداراز خوک چی خه کوي ده گه بدله به ورکول کیزی کوم خوک چی خپل کبنت ضائع کوی دریبلو په وخت کبئی به له پنیماتیا سره مخامنخ کیزی . ددی پایله (نتیجه) ضرور بده وي . (غنية الطالبين ص ۳۴۹)

که چېرى ليلة القدر دلغوی معنی په لحاظ مراد شی : نو هره شپه ليلة القدر او د قدر ورده . ئىكە چى هره ورخ نعمت او هره شپه دولت (شتمنى) ده . په حدیث شریف كېنى راغلى دي چى هره ورخ دنيمې شپى نه وروسته الله جل جلاله د دنیا (اول) اسماز ته تشریف راوري او د بندگانو ولو رته متوجه كېرى او د دنیا زموږ کور دي او خمکه موفرش ده گواكه لمري اسماز د دنیا بام دي او د خونې بام د خونې جزوی لکه چى الله تعالى زموږ کور ته تشریف راوري او د آنیک مرغۇي موپه بىرخە كېرى چى د پاچاھانو (شەھنەشەھ) هره ورخ زموږ کور (د دنیا اسماز) ته تشریف راوري . مونې ته متوجه كېرى او د دنیا كیۈزمنه (وعده) راسره کوي . د خدايى تعالى يوې بلى مەھربانى ته خېر شى : كه چېرى مۇرۇ د كوم ملگرى دروازى ته ورشو خصوصا د يو مرید (شاگرد) كور ته ورشو . خود ھمدى کور خلگ لە مۇرۇ سره خبىي و نكىرى بىكاره خبره ده چى مۇرۇ به ما يو سە كېرى و كه ما يو سە هم نه شو دو مرد گىلە خوبه ضرور و كېر و چى مۇرۇ کور ته در غلو خوتاسو راسره خبىي و نه كرى .

که چېرى د كور خلگ ويده وي ، نو و به وا يو چى د اخنگه خوب دى چى زموږ دورتىگ يې كوم تصور و نكىر (مطلب داچى خومره تعلق زياتيرى ھفو مرد گىلە زياتيرى) او كە چېرى د خطە په واسطه سره لمري خبر و رىگول شى چى په نيمه شپه كېنى زە در حم پدې صورت كېنى خودي مریدانو ته د خوب اجازه هم نشته او او س دلوی خدايى جل جلاله معامله و گورئ لە دى سره سره چى دھفه الله جل جلاله حقوق واقعى او يقينى دى لىكىن د خىل راتىگ لە خبر نه وروسته راخى او مۇرۇ ويده و يىنى خوبىيا هم نه ناراضه كېرى او وا يې چى دى بىنده يو مستحب کار پري اىبنى دى او الله تعالى مۇرۇ ته د بې ھمىتى لقب نه را كوى سبحان الله خومره د مەھربانى خاوند دى .

د حضرت مولانا اشرف علی تهانوی د بیان خلاصه داده: که چېرى مور د کوم ملګری یا مرید کورته ورشن او هغله مور سره خبری و نه کری مور به خومه خوابدی او په غصه شو . خوا الله تعالی ز مور کور (ددنیا اسمان) نه تشریف راوري او مور په خوب و پیده وینی بیاهم هقنه الله تعالی له مور خخه نه ناراضه کېرى د دی مهربانی تقاضا خوداده چې مور هر خد کولای د دی لپاره چې الله رب العزة هیڅکله ناراضه نه شی دلوی خدای تعالی په حضور کښی هروخت عاجزی کول پکار ده لنه د اچی هره شپه د قدر شپه (ليلة القدر) ده په دی معنی چې الله تعالی هره ورخ ز مور و لورته په رحمت سره توجه کوي. (التبليغ ص ۳۰۸ حضرت تهانوی (رح))

دبرات په شپه کښی د رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل

د خینو علماؤ په نزه د دی شپی یوه خانګرتیا داهم چې هدیری (مرستون) ته تلل هلتنه د ټولو مسلمانو روح ته د مغفرت دعاکول او خه حصه د الله تعالی د کلام (قران) لوستل ثواب یې مرو ته وربخنبل سنت دی حضرت عائشة رضی الله عنها وا یې چې یوه شپه (پنځلسمه د شعبان) و هزما وارو و چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم زماخونی ته راغي کالي یې کنبل چې لا یې پوره کنبلی نه وو بيرته یې واغوستل او ولاړشو ماورباندي بد ګمانې و کره هسې نه چې د کومې بلې یې کوتې ته لارشی ، زه هم د نېۍ کريم صلی الله علیه وسلم په وروسته پتېه پتېه ور پسې ولاړم ، چې کتل مې نېۍ کريم صلی الله علیه وسلم جنت البیتع (د مسلمانو هدیری) ته ولاړی حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د مسلمانو بسخینه نارینه او شهیدانو ته دوعا کوله او ما په خپل زره کښی وو بيل چې زما مور او پلار دی ترقابران وي ما خه مکر کوئ او ته خه کوي بیا بيرته راره ی شو او زما کوتې ته رانتوت او وېي وېل : اى عائشې ! ولی دی دومره ساه و کښه ؟ ماورته

وویل: اى دخداى تعاليٰ رسوله! زمامور اوپلار دي تاقربان وي . ستا په تگ سره ما ته دا بد گمانى را پيدا شوه هسي نه چي دکومي بلپي بي بى كوتى نه لار شي نوزه هم در پسي لارم تر خومي ته په جنت القيق كبنى په دوعا وليدلى حضرت محمد صلى الله عليه وسلم په جواب كبنى راته وویل! اى عائشى اياستا دا خپال وو چي الله تعاليٰ او د هغه رسول به ما سره ظلم و كپرى؟، ماته حضرت جبرائيل راغى او و بى ويل چى نن د شعبان پن خلسمه شپه ده نن الله تعاليٰ د بنو كلب دقبيلى دوزو دروز غنو (ويستانو) په اندازه (د بنو كلب ترتولو د بري و زى وي) مخلوق له جهنم (دوزخ) خخه ازادوي.

الله: په مشرک ، حاسد (كينه كونكى) صله رحمى قطع كونكى . ترپنديو دلاندى د پاي خو خرونكى . دمور اوپلار نافرمانى كونكى او د هميشه شراب خبونكى باندى در حمت نظر نه كوى . لدې وروسته نبى كريم صلى الله عليه وسلم كالى و كبنى او و بى ويل چى اي عائشى آيان ن شپه د عبادت كولو اجازه را كوى؟ (اجازه بى خكه خينى و غوبنته چى د محمد صلى الله عليه وسلم عادت دا و چى دشپي په خه حصه كبنى به بى عبادت کاوو اوپاتې برخه به بى داستراحت او د خپلو بى بى نو د طبعت سمولو لپاره ا معلومه وله چى په دې شپه كبنى بى امكان نه وو) حضرت عائشة رضى الله تعاليٰ عنها و ايي ما ورته وویل هو زما مور اوپلار دي تر تاقربان وي هغه وو چى حضرت محمد صلى الله عليه وسلم پر لمانخه و دريذى او يوه داسى او بى ده سجده بى و كپه چى زما خيال شو هسي نه چى د محمد صلى الله عليه وسلم ساه ختلى وي او روح بى قبض شوي وي زه و رو لا ره شوم او د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم پر تلو مى لاس ور كښې بى نود د محمد صلى الله تعاليٰ عليه واله وسلم په پښو كبنى يو قسم حرکت وو

زما زره پری مطمئن شو (دزوئند می یقین شو) او حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په سجده کنی دالفاظ ویل اعوذ بعفوک من عقابک واعود برضاک عن سخطک واعوذ بلک هنک جل وجهک لا احصی ثناً علیک انت کما آثیت علی نفسک

ذباوه زه ستاله غضبه ست په عفسره پناه غواصم او ستاد نثار اضیتوب خخه پنا غواصم ست په رضامندی سرده او زه له تاخخه (ستاد عذاب خخه پناه) غواصم ست په مهرباني سره . ستا ذات لوی او عالی ذی ، زه ستا تعریف او شنا نه شم ویلای لکه خنگه چی ته شنا وایبی پرخان خیل . حضرت عائشة رضی الله عنها وایبی چی له حضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله وسلم خخه پونشنه وکره چی داد وعا خه فضیلت لری ؟ حضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله وسلم په خواب کنی رانه وویل : ای عائشی ! داد وعا زده کره او نور و نه بیب هم ورزده کره . ماته جبرانیل علیه السلام داد وعا رو انسووله ، او زه داد وعا په سجده کنی بیبیا وایم (رواه انبیهینی) .

لدى تفصیل خخه به تاسوته ددی مبارکی شیپی دستور (کرنلاره) معلومه شوی وي او دابه هم درته معلومه شوی وي چی په دی شیه کی باید خه وکرو ؟ خنگه عبادت وکرو خنگه هد پری ته لار شو او هلتنه خه وکرو او چی وروسته کورته راشو په عبادت مشغول شو دهغی طریقه ددی تولو اعمالو کولو سنت طریقی به درته معلوم شوی وي . (فضائل الایم و الشهور ص ۱۱۳)

د حضرت عائشة (رضی الله تعالی عنها) بزد هی

د حضرت عائشی رضی الله تعالی عنہ د خواب حاصل دادی ای د خدای جل جلاله رسوله تعوده باشد چی اللہ جل جلاله او د هغه رسول به لما سره د ظلم معامله کوی . خوزما فکر داوو چی اللہ تعالی به درته حکم کری وي ، یابه تسو د خیل اجتهاد له مخی د کومی بلی بی کوتی نه خن علامه ابن

حجر رحمه الله دحضرت عائشی (رضی الله تعالی عنها) ددی جواب په باره کمی وایبی چې خدای ناکرده (خدای مه کره) که چېرى حضرت عائشة رضی الله تعالی عنها دمحمدصلی الله تعالی علیه واله وسلم په خواب کښی نعم (هو) ویلې وای نوخبره به دیره باریکه شوی وای . آن داچې داخواب به کفر حساب شوی وای لکن حضرت عائشی (رضی الله تعالی عنها) له ذهانت خخه کارواخیست خکه یې خپله عاجزی او عذر بسکاره کړ . بیا حضرت محمدصلی الله تعالی علیه واله وسلم دولاریدو وجه بیان کړه چې دشعبان په پنځلسنه شیه ددنیا اسمان ته تشریف راوري . او یو بی پایه رحمت پرخپلو بندگانو کوي چې دبنو کلب دوزو دوزغنو (وریو) په برابر خپل بندگان ددو ZX له اوړه خخه ازاد وي . نو خکه چې داوخت دلوی خدای جل جلاله دمهربانی او احسان وخت دی خکه ماو غوبښل چې په دی مقدس او مبارک وخت کښی دخپل امت لپاره دمغفرت دو عاوی و کرم هغه وو چې جنت البقیع (دمسلمانانو هدیری) انه ولازم هلتنه له لوی خدای جل جلاله خخه په مغفرت مشغول شوم . (مظہر حق جدید ص ۱۹۵ ج ۲)

د خدای جل جلاله د نظام سکاوی

لوئی خدای جل جلاله زموږ پر بد عملی او بد کاري بنه عالم (پوه) دی په کومو ورخو کښی چې دبنده لپاره دهیر عمل کول ضرورت وي په هنفو ورخو او شپو مورلا په دیر و ګناهونو کښی بوخت بیو مور دابنه زده کو و پې دبرات په پنځلسنه شیه کې پورته کیدل ضروري دي لیکن دا خای مو هیر کړی چې ولی ؟ او خنګه پورته کیدل ضروري دي ؟ د خدای جل جلاله درضا او خوشحالولو لپاره نه . دخپلو ګناهونو خخه د توبې کولو لپاره نه ، خدای جل جلاله در حمتو نو خخه د برخی اخستلو . دخپلې عمل نامې خخه د ګناهونو د پاکولو لپاره نه بلکه د خدای تعالی د قهر او غصب د حاصلولو

لپاره دخیلو گناهونو ده یرو لو لپاره . دخدای جل جلاله دنعتو خخه دخان
لپری کولو . دخیلی عمل نامی دتورو لو او دنیکیو ختم کولو لپاره (الا
ماشاء الله) ای مسلمانانو ! غور او فکر و کری ! غورونه خلاص کری او
واوری ! لکه خنگه چی لوی خدای جل جلاله رحیم (رحمت کونکی)
او غفار (بخوبونکی) دی همداشان جبار او قهار هم دی داسی عمل کول
خود خدای تعالی په رحمتونو دملنده و هلو سره برابر دی او لکه خنگه چی
په بسو و ختو کی داعمال صالحه (نیکو عملو) اجر زیاتیری . همداشان
دبدوکارو گناهونه هم زیاتیری . تاسو فکر و کری که چیزی یو پاچا خپل
فوخ ته امر او اعلان و کری . چی سبا د (یوه معلومه ورخ) فلانکی گرونله
ته دفوخی ازموینی لپاره راشی ، خپلی فوچی تجربی بسکاره کری . دپاچاه
له لوری به انعامونه درکرل شی او فوچیانو دا خبره واوریدله میدان
(گرونه) ته حاضر شول خود فوچی ازموینی لپاره نه دفوچی شجاعت
کمالات . دهرکلی او دفوچی قربنی دبسکارولو لپاره نه بلکه دباتیری
لپاره آیا پردي به پاچاه غصه نشی ایا ددی پرخای چی فوچیانو ته انعامونه
ورکری لعنت او سرزش به ورنکری ؟ خامخا به بی ورکوی . غور او فکر
و کری په کومه طریقه چی مور دررات شپه دخدای تعالی په حضور کوم
عملونه کری ، آیا دخدای تعالی قهر او غصب به له هر لوزه پر مور نشی نازل
، آیا دامور دخدای تعالی پر رحمتو پسخند نه دی و هلى بیا نو ولی
مسلمان پر خپل توکلیفونو او مصیبتونو ژاری تراوسه مور او تاسو خه کری
دی خدای تعالی موپری اینی دی خدای تعالی موھیر کری دی دخدای
تعالی دعبادت پر خای په شیطانی اعمالو فخر کوو . خدای تعالی هم مور
پری اینی بیو . ای مسلمانو ! خپل عملونه بشپر کری له نافرمانیو خخه
را او گرخی له عبث او بی هوده کارو خخه خان و ساتی دیوه خدای تعالی بشپر

تابع او مخلص بندگان شئ لکه خوارئ سود کاله مخکی چی تاسو دهغه
تابع و است . تاسو دخای تعالی شئ خدای تعالی او یول کائنات به
ستاسو شی (فصل الایام و شهر ص ۱۱۵)

دشپی په گومه برخه کی پورته کبری ؟

او س دغور او فکر خای دادی چی دشپی په گومه برخه کی پورته کيدل
افضل دی ؟ ددی تعین له قران کریم خخه هم کبری اوله حدیث مبارک خخه
هم خکه چی له قران خخه معلومبری چی دشپی په اخیره برخه کنسی پورته
کيدل ضروري ده . لکه خنگه چی الله تعالی وايبي :

(إِنَّ نَاسَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطَأً وَأَقْوَمُ قِيلَاً) (المرمل بزره ۲۹)

البته دشپی پورته کيدل سخت تکلیف دی لکن خبری بی صحیح بر ابری
دی اوله ناشئة الیل خخه له خوبه و روسته ثابتبری خکه ددی په اختیار سره
پر نفس دیر تکلیف راخی نو خکه دا افضل دی او دسورة له اخیری برخی
خخه هم معلومبری دابهتری له قران کریم اوله حدیث شریف خخه هم
معلومبری (۲ الله تعالی وايبي) دشپی دا خیری حصی فضیلت له دیر
مخلفو احادیشو خخه معلومبری او له عقل خخه هم دا معلومبری خکه چی
دا وخت دخوب وي او خوب پری بسودل مشکل ، گران وي په بیوه حدیث
کنسی راغلی دی چی کوم شخص دشپی پورته شی عاجزی او زاری کوی زه
الله تعالی ته هغه خخه دیر خوشحالیرم . خکه چی زما در ضالپاره بی خپله
محبوبه او توده (گرمه) بستره پری اینسی وي لدی نه هم معلومبری چی
دشپی اخیری حصه دیر فضیلت لري لکن که چانه دا کار مشکل وو بیادی
دشپی په اوله حصه کنسی خه برخه مختاره کری خکه چی په نور و شیو کی
لوی خدای تعالی دشپی په اخیری برخه کنسی دنیا اسمان ته راخی او په
دی شیه (دشعبان پنخلسمه) کی له لمروید و روسته را کوزیری خکه چی

کومو خلگو ته دشپی په اخیره کښی عبادت کول مشکل وي هغه دي
دافضیلت دشپی په لومړۍ برخه کښی حاصل کړي . کمه درجه یې داده
چې د ماخستن ترلمانځه پورې دی په عبادت کښی مشغول شي
(التبليغ ص ۲۲ ج ۸)

دشیطان د هوکه (چل)

دادنفس عادت دي چې کله یوانسان د ثواب حاصلولو اراده وکړي . نفس
ورته خپلې باني جور وي خوبی له دي کاره وګرخوي همداشان ، دبرات
دشپی او شب قدر د عبادت په وخت نفس انسان ته د هوکه ورکوي چې
دشپی په اخیره کښی عمل فضیلت لزې دشپی په اوله برخه کښی خه فائده
لري ؟ وګورئ خومره د افسوس خای ده دشپی په اوله حصه کښی په
داسی شان لدي عظيم عبادت خخه بې برخې کېږي . بعض انسانان د نفس
په ډير خفني (پتې) چل سره غولیږي د دې لپاره عبادت کوي چې زه په خلگو
کښی مشهور شم په دې سره نفس خوشحالیږي خو داعبادت هیڅ ګته نه
لري ځینې خلگ په دې نیت دشپی په ماخړه حصه کښی را پورته کېږي چې
په خلگو کښی ممتاز عابد و نومول شي لکن افسوس داتکبر او غرور دي
چاته چې تکبر او غرور خوبن وي الله تعالى ته ډير مبغوض دي (البلوغ ص ۷۷ ج ۱۸)

په مبارڪه شپه ګناه کول

ددې مبارڪې شپې ډير فضیلت دي او په دې شپه کښی ګناه کول هم ډيره
ګناه لري په نسبت د نورو وختو . لکه ځنګه چې د خای حکم دي همداشان
د زمان (وخت) حکم دي د مثال په توګه : په یوه عام خای کښی ګناه کول ،
او په مسجد کښی ګناه کول ډير فرق سره لري بیا په مسجد و کښی مسجد

نبوي او مسجد حرام په کوم کښي چې لموخ کول تر نور و زيات (دير)
ثواب لري . په داسی پاک خى کښي گناه کول او په مسجد کښي گناه کول
ههير عذاب لري لکه خنگه چې په يوه عام وخت کښي گناه کول او بل په يوه
مبارك وخت کښي ههير لوی عذاب لري مثلا : په روزه کښي گناه کول ههير
بدکار دي تردې چې بيله روزې وي داهم مبارڪې ورځي دي په دي کښي
گناه کول ههير لوی عذاب لري . التسلیع ص ۷۵ ج ۱۸

ددې شپه ګناه

کومه گناه چې په دي شپه کښي کېږي دوه ډوله ده : یو ډول هفه گناه چې
د عبادت په رنگ نه وي ده په دوالۍ ههير ظاهر او بشکاره ده . لکه په دي شپه
اورونه لکول . له دي خخه ههير زيانه نقصانات را پيدا کېږي مالي تاوان هم
دي ، او کله د چالاس ، يا کور یا پل خه اندام پرې سوي وي له گناه خخه
علاوه نور نقصانات هم ورسه ترلى دي دو هم ډول هفه گناه ده چې په رنگ
د عبادت سره وي . دا بدعت ده لکه خنگه چې په بدعت کښي خوند یا مزه
ههيره ده خکه ههير انسانان پرې مبتلا دي . او د خپلو په جوړولو سره بې
روابولي یوتاوايل (حيله) داده چې دنبي کريم صلي الله عليه وسلم غابن
مبارك شهيد شوي وو او محمد صلي الله عليه وسلم حلوي خورله ،
دا خبره غلطه ده دا عقيده لرل گناه ده خکه چې دا واقعه په شوال کښي وه
بعض خلگ وايبي دا د حضرت امير حمزه رضي الله تعالى عنه د شهادت
ورځي دي دا د هفه فاتحه ده . داهم بي بنیاده ده خکه چې د حضرت حمزه
رضي الله تعالى عنه شهادت هم په شوال کښي وو اصلاح الرسوم ص ۱۳۲

اکثره خلگ په داسی گناه اخته دي چې دامنع کېږي هم نه خکه چې بدعت
کېښۍ پېر خونند دي . بدعت هم یوه عظيمه گناه ده لازمه ده چې په دي
مبارکه شپه کېښۍ خان ترينه وزغورئ . (البلیغ ص ۲۴ ج ۸)

دالغه (زړ ګوندي) ، لمائنه حقیقت

دا خبره هم دیادولو ورده چې په څینو کتابونو کېښۍ لیکلی دي چې دشعبان
په پنځلسمه شپه دا خاص نفل । چې سل رکعته او په هر رکعت کېښۍ لس .
لس خله فل هو الله ويل کېږي) چې کول بې په کار ده خکه دا په کوم قوي
حدیث ، یا دیو صحابي او تابعي له قول خخه نه ده ثابته ، دعبادت په تعین
کېښۍ کوم قید نشه . په احاديشه کېښۍ دمبار کو شپو په عبادت کېښۍ کوم
قید نشه . کوم چې چاته اسانه وي باید هفه وکړي . که خوک نوافل کوي
اوکه تسبیحات ورته عام اختيار شته کوم چې دمختکي علماء و له لوري
دنوافلو کوم خاص هیئت ذکر شوي دي . ددې سبب دادې چې کوم پېر
و خپل مرید ته په یو خاص حالت کېښۍ داطریقه ویلی وي . خود هفه لپاره
ضرور یو مصلحت ڈه ، لکن داطریقه عامول بدعت دي . همداشان نورو
بزرگانو ته بدوييل رواني دې په حدیث شریف کېښۍ کوم معلوم عمل نه دي
راغلی که غواړي چې تلاوت وکړي . یا دلوی خدای تعالی ذکر وکړي .
یانوافل وکړي او یا نصیحت بل چاته کوي یا بې پخپله واوري لکه خنګه
چې حضرت اشرف علی تهانوی صاحب فرمایلې دي په کانپور کېښۍ موره
په دې شپه باندی نصیحت (بلیغ) کاو و خکه چې په نصیحت کېښۍ سری ته
خوب نه ورځی . خوبیا هم ئینی ملګری ویده وو (البلیغ ص ۴۱ ج ۸)

بنه فکر وکړي چې په دې شپه کېښۍ دعبادت کومه خاصه طریقه نه ده ثابته
خوبنې موکه د چانصیحت اوږي . نوکه نفل کوي او که تلاوت قران کريم
کوي د هر خه اختيار دي دا کوم حدیث چې دي : (صوموا نهارها) دا امر هم

لپاره داستحباب دي ياد پنخلسمى ورخى روزه نیول مستحب ده فرض او واجب نده ، غرض (قومواليلها) له دي خخه ددي شپي فضيلت ثابتيروي او په حدیث کبني راغلى چي لوی خدائی تعاليٰ په دي شپي کبني ددنيا اسمان ته راكوزيروي (هل من داع فاستجيب له هل من مستغفره فاغفرله) يعني کوم دمغفرت غوبستونکي شته چي بخښنه ورته وکرو ؟ آيا کوم دعوا کونکي شته چي دعوا یې قبوله کرو ؟ ترسهاره پوري به در حمت لمن ويره وي . (البلیغ ص ۸۴ ج ۱۸ الترغیب ص ۱۰۴ ج ۲) .

دېخښنه په شپه کبني هم یې بلا خیتوب

وعن ابي موسى الاشعري رضى الله تعالى عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان الله تعالى ليطلع في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه الالمشرك او مشاحدن - رواه ابن ماجة ورواه احمد عن عبدالله بن عمر وبن العاص رضى الله تعالى عنهم

زباره : له حضرت ابو موسى اشعری رضی الله تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چی حضرت محمد صلی الله علیہ وسلم وویل: لوی خدائی جل جلاله دشعبان (برات) په پنخلسمه شپه خپل مخلوق ته متوجه کیري له مشرک او حاسد خخه علاوه نورو تولو ته بخښنه کوي په یوبیل روایت کبني راغلى دی چي له کينه ګر او له ناحقه وزونکي خخه علاوه نورو ته بخښنه کوي.

تشريح : دحدیث شریف حاصل دادی چي لوی خدائی جل جلاله په دي مبارکه او مقدسه شپه کبني له خپل رحمته سره مخلوق ته متوجه کیري ، رحمت یې دومره په جوش راخي چي خپل حقوق هم ورمعافوي (بخښي) او وانسان ته دومره مهلت ورکوي چي دخدائی تعاليٰ په بندگي عبادت

او طاعت کښي نيمگړتيا ولري باید بشپړ بې کړي او د تیر وخت له اعمالو توبه و کارې نو به بې توبه قبوله کړي . او که چېږي توبه ونه کارې او خپلوا بدوعملو او بد اعتقاد ته دواام ورکړي الله تعالی به بې پخپل عذاب مبتلا کړي . له حاسد (کينه) خخه هغه شخص مراد دي او په خپله سینه بغیر له کومې شرعې وجې بلکه د خپلې نفسې تقاضا له وجې له چا سره حسد او کينه کوي او په خپله سینه کښي د حسد اوږد بلوي داسي بدېخت انسان ددي مبارڪې شپې له برکته خخه هم بې برخې دي داسي خوک به د خدائی تعالی له رحمته او بخښني خخه بې برخې وي : ددي تفصيل په مختلفو احاديثو کښي راغلى دي . چې ددي شپې له برکته ، مشرک ، ناحقه قاتل او کينه ګر بې برخې دي په خيتو روایتو کښي داهم راغلى دي چې صله رحمى قطع کونکۍ (له وروره ، فربې او دوست سره تعلق نه ساتي) هم الله تعالی نه بخښي . او په خيتو روایتونو کښي داهم راغلى دي چې پایخې (پرتوګ ترپندیو) کښته کونکۍ ، دمور او پلار نافرمانې کونکۍ ، هميشه شراب خبیونکۍ ، زانی ، او په ظلم منحصول اخستونکۍ . جادوګر . کاهن (د غیب خبری کونکۍ) او سازنده او باجه غړونکۍ پردي تولو د خدائی تعالی درحمت نظر په دې مبارکه شپې کښي نه کېږي (انوذ بالله خدادی تعالی ته پخپل فضل کرم هوره ته هدایت وکړي او له داسي خلکو خخه مو مه حسابوی . (مظاہر حق جدید ص ۲۰۲ ج ۲) .

د بې برخې خلکو لست

له مختلفو روایاتو خخه د برات دې خلسمې شپې فضیلت په روښانه توګه معلوم دي چې داشپې دا الله تعالی په وړاندی مبارکه او قیمتې شپه ده ، او الله تعالی پرخپلو بندګانو عام رحمت کوي او خاصه توجه لکن دارحمت پرهفوکسانو کوي چې هغوي هم ددي رحمت په انتظار ناست وي خپل

دنیوی او اخروی حاجات دلوی خدای تعالیٰ په وړاندی عرضوی اولوی خدای جل جلاله یې ورپوره کوي لکن خینی داسی سخت ګناهونه دی چې ترڅو ورڅخه توبه و نکړي سوال یې نه قبلېږي :

اول: مشرک دوهم: کينه ګر دريم: دمور او پلار نافرمان خلورم: زانی پنځم: شراب خور شپږم: کاهن اووم: صله رحمى قطع کونکى اتم: پرتوګ تر پندیو لاندی کونکى. دلته دهريوه په اړه خه تفصیل ته ضرورت دی:

شرک : د خدای تعالیٰ په ذات او صفاتو کښی بل خوک شريك کول، اوله هغه سره د معبد په شان معامله کول او د هغه عبادت کول او نور د الله تعالیٰ ارشاد دي (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِنَّمَا عَظِيمًا) (پاره ۵ سوره النساء)

ذباءه : بيشکه الله تعالیٰ بخښنه نه کوي هغه چاته چې له الله تعالیٰ سره شريك نیسي ، اوله دي لاندی نورو ته بخښنه کوي چې خوبنه یې شي ، دوهم ایت: (وَإِذْ قَالَ لَقَمَانُ لَابْنِهِ وَهُوَ يَعْظُهُ يَا بْنَيَ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) (سوره لقمان . پاره ۲۶)

ذباءه : او کله چې لقمان وویل خپل زوی ته کله چې یې هغه ته نصیحت کوي ای زویده له الله تعالیٰ سره شرك مه نیسه خکه چې شريك نیول لوی ظلم دي له خدای جل جلاله سره شريك نیول دا بهر لوی جرم او نافرمانی ده ، او د بخښني قابل هم نه ده پر خپل خان باندی تر دی بل لوی ظلم نشه چې همیشه په هلاکت او بر بادې کښی وي الله تعالیٰ چې د خمکې او اسمانونو خالق دي ، د ټولو مخلوقاتو مالک ، یوازی او بې احتياجه دي ، د هغه هېڅ

شريک نشه ((قل هو الله احد) لوی خدائی جل جلاله چی کريم اور حيم ذات دی داسی چاته مغفرت نه کوي . لکه خنگه چې د خدائی تعاليٰ له ذات سره شريک نیول ظلم عظيم دی . همدارنگه د هغه له حفاتو گمالیه وو سره شريک نیول هم لویه گناه ده . (حقیقت شب برات ص ۱۹)

کینه خه ته وايبي ؟

ديو مسلمان له بل مسلمان سره کينه کول بالکل ناروا ده او د خدائی تعاليٰ له رحمت خخه دلپري کيد و سبب دي الله تعاليٰ فرمابي:

(خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۙ ۱۹۹) باره ۹ سوره الانعام ، عفوه او در گذر خوبنې کړه ، په تیکي امر کوه اوله جاھلانو خخه خان و زغوره ، له انسان خخه حتما خطایپی کېږي که چېري داسی و شول ، بیا معافي د الله تعاليٰ دیره خوبنې ده ، خکه بې و فرمایل چې معاافي (بخښنه) اختیار کړه او که له بې عقلانو خخه چېرته کومه خبره درته وشي ، خان ترینه و زغوره ، جنګ او جدال مه ور سره کوه حدیث شریف کښی راغلی دي قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لاتبغضوا: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: چې یوله بله سره بغض مه کوي .

کینه : کومې ته چې په عربی کښی حسد وايبي تعریف بې داسی شوی دي کله چې له یوه دې من خخه انتقام (بدله) اخیستل ممکن نوي . د خپل قهر په راکنټرولو لو سره پر زړه تکلیف رائخی بس د دې علاج دادی چې د خپل

مقابل شخص بدی ور معاف کړه او راشه دوشه ورسه شروع کړه په یو خو
ورخو کښی به تول مشکل حل شی. (تعلیم الدین مولانا تهانوی رحمة الله علیه ص ۵۸)

په حدیث شریف کښی راغلی دی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ویلی
دی چې تعلق ختم کونکی جنت ته نه شی داخلید لای (بخاری . مسلم)
له حضرت ابو هریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چې په هره
دوشنبه او پنج شنبه د جنت دروازې خلاصیږی او هر هغه بندہ ته مغفرت
(بخښنه) کیږی چې له خدای تعالیٰ سره شریک ونه نیسی لکن هغه خوک
لدي مغفرت خخه بې برخې دی چې دده او د مسلمان ورور په مینځ کښی
کینه وي. (مشکوہ ص ۴۷۷)

له حضرت ابو هریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ خخه روایت دی : چې نبی کریم
صلی اللہ علیہ وسلم و فرمایل : چې په هره هفتہ کښی په دو شنبه او پنج
شنبه د تولو انسانانو اعمال خدای تعالیٰ ته و راندی کیږی ، او هر مؤمن ته
بخښنه کیږی ، مګر نه هغه خلگو ته چې یوله بل سره کینه ولري ، او ددي
خبرې ډير تائید کوو . چې داخلگ دی کینه پر پریدي او یوله بل سره دی
ملقات و کړي. (مشکوہ شریف ص ۴۲۸)

په دی روایاتو کښی د کینه د بد عمل بیان شوی دی کوم چې په دنیا
او اخرت کښی د هلاکت سبب دی خپل مینځی اړیکې خدای تعالیٰ ته ډيری
خوبنې دی ، که چېرې د خه مشکل له وجوه کوم خفگان پیښ شی ، باید ژر
صلح و شې او چې اوږد نشي ، د دې لپاره بنه لاره سلام اچول دی چې د تعلق
او محبت یوازنی لاره ده . تر درو شپو او ورخو زیات باید تعلق پری نشي
خکه چې په حدیث شریف کښی راغلی دی چې له خپل ورور (مسلمان)
سره تر درو شپو او ورخو زیات خفگان کول حرام دی چې یو له بله په تریو
تندی سره گوري . (مولانا محمد رفعت قاسمی)

صله رحمى قطع کول خه ته وايچي

خرنگه چې د فرييانو او خپلوانو حقوق پرمور واجب دي . د هغونه اداکول .
له هغوي سره بدء رویه (سلوك) کول او تعلقات ختم کول د صله رحمى قطع
کول دي . په احاديثو کښي د کيني دير بدوالى ، راغلى دي . او کينه ګر ته
ې په بدويلى ، دنبى کريم صلى الله عليه وسلم ويئاده چې دوي ګنا وي
ډيرې سختي د چې کونکي ته ې په دنيا او هم اخترت کښي عذاب ورکول
کيرې (۱) بغاوت (ظلم) (۲) صله رحمى قطع کونکي (مشکوہ شريف).

په ډيرو احاديثو کښي راغلى دي چې الله تعالى فرمایلي دي : د (رحم) لفظ
دالله تعالى له پاک صفت رحمن خخه مشتق دي خوک چې . له چاسره رحم
کوي رحمن پرهفه باندي رحم کوي ، او خوک چې له چاسره ، قطع کوي
رحمن به له هفه قطع کوي (فضائل صدقات ص ۲۱۹ ج ۱) فقيه ابوالليث
رحمة الله عليه ويلى دي : چې صله رحمى قطع کول دومره بدء ګناه ده چې
ډيرې او مرتبې خاوندان هم د خدائی تعالی له رحمته ې برخې کوي ،
نوخکه د هر مسلمان لپاره لازمه ده چې ډير ژر له دې بدء کاره توبه و کاري
اوکه ې په چېږي عادت وي نو ضرور دې پېړې دی او تعلق دی زيات کړي .

حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه یوه وروخ دیهار له
لمانځه وروسته یوه مجلس ته تشريف یوور او ورته ې په وویل : که په تاسو
کښي خوک د صله رحمى قطع کونکي وي لاردي شی خکه چې موره خدائی
تعالي ته سوال او دواعوي کوو او پر صله قطع کونکي د خدائی تعالی
در حمت دروازې بندې وي و ګورئ خومره د ناراضۍ ئاي دي ، شايد چې
د عبد الله بن مسعود رضي الله تعالى عنه جنره دې د قران او احاديثو په رنما
کې وي د دواعا په کولو کښي له صله رحمى نه توبه ضروري ده . که چېږي
دوعا په اجتماع سره کيرې ، د دواعه په ادا بو کښي دا هم ده چې له د اسي

گناهونو خخه به پاک وي چی دخای تعالی رحمت ورباندی نه کیری ، کله چی دکینی دومره گناه ده چی په سبب سرد بی بل خوک دخای تعالی له رحمته لپری کیری نوپخلیه به دکینه گر خه حال وي ، همداراز ددی شخص توبه نه قبلیه تر خو چی بی خان تری ساتلی نه وي . (حقیقت شب برات ص ۲۴)

په خپلو مینخو کښی دېمنی کول ، ډیروخت دحق اونا حق په فرق کښی غفلت وي ، دبل حق چې دکوم چا پردمه وي هغه له نظره غورخوی . دشريعت پاک تعلیم دادی که چبری ددوو ورونو په خپل مینځ کښی کوم تعصب پیدا شې باید په ایمانداری سره هر شخص خپلی گناه ته خیر شې او خپله گناه تسلیم کړی او توبه ترینه وکارې اوصلح وکړي . او خپله ایمانې جذبه باید رامخ ته کړي او تریولو مخکې صلحې ته غاره کښېږدي . خدای تعالی چې انسان ته کوم جسم او صورت ورکړي دایو امانت دي . انسان ددې په سبب سره په نیک کار کښی پوره کوشش کولای شې ، باید ضائع بې نکړي او کوم شخص چې داخیانت کوي بدیانتې کوی دخای تعالی په نزد داشخص لوی مجرم او باغڅي دي ، کوم خوک چې دشپی له برکته خخه بې برخې شې دنورو ډیرو سزاګانو مستحق گرځي . (الترغیب ص ۳۲ ج ۳)

تر پندیو لاندې د پایخو خروں

تر پندیو لاندې پرتوګ یا لنگ کول یا لوی لستونې جورول یا لوشمله پرینسول ، د بخاری او مسلم شریف په حدیث کښی راغلی دي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل : چی دخای تعالی درحمت نظر پرهفو خلگونه کیری چې پایخې یا لنگ تر پندیو لاندې کوي .

۵۹۶ په دوهم حدیث کښی ددې اندازه معلومه شوي ده . چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمایل چې : دکوم چا پرتوګ چې تر پندیو لاندې وي داشخص به په دورخ کښی وي . (بخاری شریف) .

ددبیم: په دريم حدیث کبئی دنورو جامو خرول هم حرام بلل شوی دي نبي
 کريم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: چې اسبال (يعني اوږدو له خپلې
 اندازې خخه که پرتوګ وي که کرتی ، او لنگوته نوداکه د تکبر له وجي
 اوږده وي الله تعالى ورته درحمت په نظر نه گوري . ددي حدیث روایت (ابو
 داؤد . نسائي اوابن ماجه کړي دي) . او ددي په تائید کبئی یوبل حدیث
 داسي دي چې کوم شخص خپلې جامي خرولي وي خدائی تعالي ورته
 درحمت په نظر نه گوري (ددي حدیث روایت امام بخاري شریف کړي
 دي) . په ددي حدیث کبئی مطلق کالې ذکر شوی دي . مګر دپای په خو
 حدیشو کبئی ذکر شوی دي . او دنورو جامو په هکله علماءو محققنو ویلې
 چې لستونې ترگوتو تیریدل او شمله ترنيمي ملاتيريدل داتول په اسبال
 کبئی داخل دي او منوع دي . بعض کم فهم خلک وايې چې داممنوع هغه
 وخت ده چې د تکبر له وجي وي که خيرشو لمري خو داویل غلط دي چې
 وايې موږ خوتکبر نه کوو ، بيانو ولی داسي کوي ، سنت طريقه ولې نه
 اختيار وي ددي په اختيار ولو کبئی موژره ولی تنگيري ، لنډي پا يځي مو
 ولی نه خوبنېږي آيا داتکبر نه ده توڅه ده ؟ بل په حدیث شریف کبئی چې
 کوم د تکبر لفظ راغلې دي داقید اتفاقی ده احترازي نه ده خنګه چې يې
 اکثره خلک د تکبر له وجي کوي نو خکه (نبي کريم صلی الله علیه وسلم)
 داقید ذکر کړ لکن دامطلق حرام دي په بل حدیث کبئی چې دېنده یو حد
 معلوم شوی هلته پکبئی د تکبر لفظ نشه مطلق ناروا ده که د تکبر له وجي
 وي او که بغیر د تکبر ، مګر که د تکبر له وجي وي بیا دوې ګنا وي شوی
 او بیله تکبره یوه ګناه ده ، هسي دروا والی لپاره بانې مه لټوئ ، که خوک
 وايې چې دامطلق (بغیر له قيده د تکبر) موږ په مقيد (سره له قيده

د تکبره) حمل کوو . ددی خواب په اصول فقه حنفی کښی شوی چې مطلق پر خپل اطلاق پاته دي . غرض دا چې دروازه لپاره هیڅ صورت نشه . خینی خلگ په لمانځه کښی پایخې یانور کالې برابروي لكن له لمانځه نه بغیر هم له ګناه خخه خان ساتل پکار ده بعض خلگ پایخې غتې (اوږدي) جور وي خوبیا بې په لمانځه کښی بېرهه راټولوی مګر اصلا په وخت ضائع کولوکی ګناه ده که پندی پتې وي که بنسکاره ، او خیاط ته هم داسی کالې جورول جائز نه دی خکه چې په ګناه کښی کومک کول هم ګناه ده ، باید ټول خیاطان داسې ناروا کالې جور نکړي له خدای تعالي خخه دې حلاله روزې (رزق) طلب کړي . (اصلاح الرسوم ص ۲۸)

دشپی شرعاً حکم

دناروا رواجو خخه تصویر (عکس) او سپې بلا ضرورته ساتل هم شامل دي دبخاری او مسلم شریف په حدیث کښی راغلی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلې دي چې هغه کورته درحمت ملائکې نه داخلیږی چې پکښی سپې یاعکس وي . نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلې چې ترتیولو غتې ګناه تصویر جورول دي یوه حدیث کښی راخی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلې چې ترتیولو غتې ګناه تصویر جورول دي . یوه حدیث شریف کښی راخی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلې : خوک له دریو غرضو بغیر سپې ساتی .

اول: د مال (پیسو) د حفاظت لپاره

دوهم: د بنسکار لپاره درېیم :

د کور یا کښت د حفاظت لپاره د هغه له ثوابه هره ورڅ یو قیراط کمیرې (د قیراط اندازه په حدیث کښی داحد د غره په مثال ده) دا حدیث په بخاری شریف او مسلم کښی راغلی په دی احادیثو کښی تصویر جورول ، تصویر

بسوول بغیر له ضرورته سپی دزول حرام ثابت شوی دي دجديد تهذیب په لوازمو کي بلل شوی وي لو حقیقت ته خیر شی . له دي دوارو شیانو خخه پوره خان وساتئ . دبعض خلکو عقلونه دي حال ته رارسیدلی دي چې دسپیو صفات حمیده (بنه صفات) بیانوی او د ممانعت لازه بند وي خو په پته کی حکم شرعی لغو کوي خوکه د چاداخيال وي نو دایمان دنوی کولو ضرورت ورته شته . له مسلمانیدو وروسته دشرعی احکامو دعلت پونستنه (طلب) کول مناسب نه دي ڈبر مجازی (دنیوی) احکام په علت سره نه معلومیږی . بې له علته يې مثل لازم دي دحاکم حقيقی لوی خدای تعالی په حکم کښی ولی خه خوک ویل وکړی ؟ که خوک ووايې چې زموږ د دین احکام له عقل سره برابر دي . مګر ددې خواب دادی چې له عقل سره برابر دي مګر بعض احکام ته عقل نه شي رسیدلای ، مثلا ڈیر شیان په سترکو لپدل کېږي مګر په صحیح توګه بې سترگی ادرائک شي کولای ، داد عقل کار دي چې داحکامو علت و پیژنی . داعقل دانیباء عليهم السلام دکامل اولیاء او د علماء راسخینو عقل وو چې دلوی خدای تعالی خاص رحمت وو . دعامو خلکو په عقل کښی دومره قوت نشه . او د دې زمانې متعلمین د عامو له صفه نه وزی . دا چې له دې خخه د دین اصول مراد دي چې دا عقلې دي یعنی : خوک چې قران کريم او حدیث نه منی ، پر توحید (دالله تعالی پریوازی ذات) او رسالت ایمان بې علم به دلیل عقلی سره هم ثابتیږی او فروعی شیان یعنی فلانکی شي ولی حرام دي فلانکی ولی حلال دي داسې شیان په عقل سره ثابتول ضروري نه ده بلکه ددې مثل په دلیل شرعی سره پکارده ، او د عقل موافقه هم دا خبره ده چې حاکم ، حاکم مثل په دلائل مختلفه ئسره کله چې حاکم په حاکم و مثل شي ، بیا د هغه ده ر حکم دلائل پونستل یو قسم بغاوت (نافرمانې) ده یعنی چې کله خدای تعالی

ومنی ایمان ورباندی را ورپی بیا باید ده گه هر حکم و منل شی . او علت بی و نه پونستل شی خکه چی دنیابی قوانین په وجه او علت سره زمود په ذهن کبندی نه راخی مطلب غرض داچی شرعی حکم بی له کومی نزاع خخه منل واجب دی هو . وروسته له منلو خخه دکوم حکمت لپاره که تحقیق وشی داجائز دی بعض خلگ حیله جور وي چی مور سپی دحفاظت لپاره ساتو ، لکن پوه شئ چی الله تعالی په هرنیت عالم او پوه دی که چېری فقط یوازی دطبعیت برابرولو لپاره ساتل کبیری دابالکل حرام دی سپی خوه گه خوک ساتی چی پیره دار بی نوی خپل مال . کور او پسونه ورباندی ساتی نن سبا خو الحمد لله دهر چا پیره دار شته نود سپی خه ضروت دی ؟
همداشان دبیکار تمام اسباب شته . لکه : کلاشینکوف . توپک او توپنچه . نوولی سپی خوک و ساتی ؟ (اصلاح الرسم ص ۳۰ از حضرت مولانا اشرف علی نہادی رحمة اللہ علیہ)

تصویر شرعی حکم

خینی خلگ واپی چی ناجائز خو پوره (مکمل) تصویر دی مور خونصف تصویر جور وف او ساتو بی نو خکه داجائز دی کله چی په تصویر کبندی داسپی عضو (اندام) نه وي چی بغیر له هغه ژوند ممکن نوی داجائز دی حقیقت دادی چی عکس (تصویر) تره گو پوری ناجائز دی چی تر خو ده گه حیوان شکل ته بند معلوم بی . مثلا که دانسان نمایی تصویر و اخیستل شی چی مخ او نوری اعضاوی بی معلوم بی دابالکل حرام وي ، او داسی نور حیوانات . خینی خلگ اعتراضات کوی چی دروپو (پیسو) عکسو نه هم باید ناجائز شی خکه له هغه خخه هم انسان معلوم بی ؟

خواب دادی چی دلته اشد (سخت) ضرورت دی او د ضرورت په وخت کبندی مکلفیت کمیری او نور خلگ یوازی دشوق لپاره سپی ساتی چی داقطعا حرام دی . (اصلاح الرسم ص ۳۱)

مُثُلَّه : په کوم کور کښي چې سپې سور (خنزير) . شراب ، زانې يا زانيه او تصویر (عکس اوی دا سې کور ته در حمت ملائکه نه د اخليږي . (غنية انطالبيں ص ۳۸۰)

نجهوم علم

حضرت عبد الله ابن عباس له نبی کريم صلی اللہ علیہ وسلم خخه روایت کوي : چې چاد علم نجهوم یو وحه برخه چې د شریعت مخالفه وي حاصل کري ګواکۍ دی شخص جادو حاصل کړ او نجومي کاهن دي کاهن جادو ګردي او جادو ګر کافردي . (مستکوه ص ۳۹۴)

له حضرت ابو هريرة رضى اللہ تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چې نبی کريم صلی اللہ علیہ وسلم ووبل : **وَمَنْ سَحْرَ فَقْدَا شَرَكَ**

ذباده : چاچې جادو ګر هغه مشرک شو . (نسائي شريف ص ۱۷۱ ج ۲)

جادو او دا سې نور تمام (تول) د شرک او کفر بنا خونه دی کوم چې بالکل حرام دی همداشان جادو کول هم حرام دی او بل چاته جادو ورکول هم حرام دی نن سباد عامو خلگوب او جود خواص هم په دی مهلك مرض کښي مبتلا دي . چېري چې له چاسره يې دې منې وي یا کومه بله خبره وي . ضرور جادو ورباندي کوي او د خپل زره بېراس ورباندي کارې بسخينه مخلوق هم په دې کښي مبتلا (اختنه) دی کله چې معلومې خبرې مخ ته راشې ضرور مندي و هي او دا جادو کوي که چېري يوه مسلمان ته کوم ضرر ورسیده مخکې وعيid ونه ورته راجمع کېږي او دا کار قطعاً ناجائز او حرام دي . لدې تولو شيانو خخه خان سائل پکار ده ، خوک چې دا کار کوي هغه هم سخت ګنهګار دي او پر دې باندي اجرت (مزدورې) اخېستل او ورکول دواره حرام دي . (حقیقت شب برات ص ۱۵)

دشراب خبلو حڪم

اسلام شراب او هره نشه کونکى شى حرام كرى دي . په قران کريم او احاديثو کبنسى ددي حرمت مفصل بيان شوي دي
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ ٩٠) (پاره ٢٧ رکوع ٤)
 ڦباره اي هفوکسانو چې ايمان موراوري بي شكه شراب ، خمار ، او بت پرسنۍ ټول بدله کارونو دشيطان خخه دي نو پرهيز ترينه و کريبي بنائي چې خلاصون و مومني . یه مشکوہ شريف ص (٣٨٢) کبنسى حضرت ابن عباس لهنبي کريم صلی الله عليه وسلم خخه روایت کوي چې : (کل مسکر حرام) هرنشه کونکى شى حرام دي .

له حضرت عبدالله بن عمر رضي الله تعالى عنه خخه روایت دي چېنبي کريم صلی الله عليه وسلم وویل : احسان اچونکي ، دمور او پلار نافرمانې کونکى او شراب خبسوونکي به جنت تنهنه دا خليرى (مشکوہ شريف ص ٤٢٠)
 په یوه بل حدیث کبنسى دنبى کريم صلی الله عليه وسلم خخه ارشاد دي : چې پر دريو خلگو جنت حرام دي له هفو خخه یوشراب خوردي (مشکوہ شريف ص ٣١٨)

دغېب ويونکي حڪم

په حقیقت کبنسى علم غېب د خدائی تعالیٰ ذاتي صفت دي له الله تعالى خخه بغیر علم غېب په خپله اصطلاحې معنى دېل چا لپاره نشته نو خکه دغېب خبرې ويل او پلېل يې په هره طريقه چې وي صحيح نه دي شريعت بالکل حرام بللى دي . په قران کريم او احاديثو کبنسى ددي تفصيل راغلى دي چې

علم غیب یوازی خدای تعالیٰ لره ثابت دی د لوى خدای تعالیٰ فرمان دی

چی ((إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ)) (بازه ۲۱ سوره لقمن).

په احادیشو کښی پرداسی شخص چې د علم غیب خبرې پونستی او بل چانه بې وايې سخت عذاب راغلی دی له حضرت حفصی رضی الله عنها خخه روایت دی: چې خوک د هغه چا خنگ ته راشې چې هغه د علم غیب خبرې کوي او له هغه خخه کومه خبره و پونستی ددي شخص لموخ (۴۰) ورځی نه قبلېږي (متکوہ ص ۳۹۳).

دمور اوپلار نافرمانی ګونکی حکم

دانسان په تربیه کښی دمور اوپلار درجه له تولو انسانانو خخه لوړه ده، نوځکه هر راز نیکي او بنې رویه له مور اوپلار سره پکار ده. په خاصه توګه چې کله یوله دوی خخه بودا شی. په داسې حالت کښی لازمه ده چې هر راز خدمت او په نرمې سره خبرې وشي، اپه زېه لاس او پښو ددوی په وړاندی هیڅ دبد تمیزی اظهار باید و شی، بلکه ددوی مخکې حقوق یادکړی او د مغفرت دوعا ورته وکړي. مور اوپلار د خپلو بچبانو په ډیر شفقت سره حفاظت کوي نو پکار ده چې نن ده ګوی هر اړخیز خدمت او شفقت ورباندی وشي او په هر حالت ده ګوی خدمت وشي یوازې خدمت نه بلکه له لوى خدای جل جلاله خخه د مغفرت دوعاوې هم ورته شي دمور اوپلار سره دښه سلوک په باره کښی بې شمیره صحیح احایث راغلی دی چې مور ور خخه خو را الخلو، امام احمد او مسلم د ابو هریره رضی الله تعالیٰ عنہ خخه نقل کوي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمایل: ذلیل دی وي هغه خوک چې ورسه مور اوپلار یا یوله دوی خخه ژوندی وي بیا هم جنت ته داخل نشي (یعنی ددوی خدمت او فرمانبرداری و نکړي) یو صحابي دښی کریم صلی الله علیه وسلم په خدمت کښی حاضر شو او وې ویل ای

ددخای جل جلاله رسوله! ما د جهاد اراده کری ده او ستا سره مشوره کوم
، نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل چی ستا مور شته؟

صحابی ورته وویل هو (شته) بیانبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل
دمور خدمت پر تالازم ده هغه وکره جنت ده گی تر پیسو لاندی ده په مختلفو
مجالسو گنبی نبی کریم صلی الله علیه وسلم دا حدیث دوه واره ویلی دی
(رواه النسائی وابن ماجه).

نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلی دی چې د دخای تعالی رضاء دمور
اوپلار په رضا مندي گنبی ده ، دالله تعالی نارضائی دمور اوپلار په
نارضائی کی ده . (ترمذی تفسیر بیان السیحان ص ۳۹۵ ج ۲).

دشبان (برات) دروزی ثبوت

وعن علی رضی الله تعالی عنہ قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
اذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلاها وصوموا يومها فان الله تعالی ينزل
فيها بغروب الشمس الى السماء الدنيا فيقول الا من مستغفر فاغفر له الا مسترزق
فارزقه الا مبتلي فاعافيه الا كذا وكذا حتى يطلع الفجر . (رواه ابن ماجة)

ذباوه: له حضرت علی رضی الله تعالی عنہ خخه روایت دی چې نبی کریم
صلی الله علیه وسلم وویل : کله چې د نصف شعبان شپه راشی (د برات
پنخلسمه شپه) په شپه یې لمونځ وکړئ اوپه ورڅ یې روزه نیسی ئکه چې
لوی خدای تعالی په دی شپه ترلمرو لیدو وروسته د دنیا اسمان ته تشریف
راوری (یعنی له خپله خاص رحمته سره توجه کوي) او د دنیا خلګو ته
وايې چې خبر اوسي ! کوم د مغفرت غوبښتونکی شته چې زه بخښه ورته
وکرم؟ خبر اوسي ! کوم درزق غوبښتونکی شته چې ورته رزق ورکرم؟ خبر
اوسي ! کوم مصیبت زده شته چې ورنه خلاص یې کرم؟ خبر اوسي ! د اسې
او د اسې (یعنی الله تعالی د هر شې نوم اخلى او بنده ته او از کوي مثلا)

وايپ آيا شته کوم غونبستونکى چې خه ورگرم؟ آيا شته کوم غمجن چې خوشحاله يې كرم؟ اوداسي نور دادرحمت او ازونه به جاري وي ترصيح صادق پوري (اين ماجه).

تشریح: دبرات دشپی دنعمتوونو او فضیلتونو خومره لور مقام دي؟

دا هغه مقدسه شپه ده چې لوی خدای تعالی دخپل خاص رحمت سره ددنیا اسمان ته تشریف راوري خپل بندگان و خپل رحمت عامه ته رابولي، بشارت ذي هغه نیکبخته انسانانو ته کوم چې په دي مباركه شپه کښي دلوی خدای تعالی درحمت سیوري ته ناست وي. عبادت او بندگې کوي، دخداي تعالی په وړاندی خپل ضرورتونه او حاجتونه وړاندی کوي او خداي تعالی په خپل رحمت سره ده ګوی سوالونه قبلوی. افسوس دی پرهغو انسانانو چې ددي مبارکې شپې استقبال په عبث کارو کوي په آتش بازي (په اورو) کوم بد فعل ذي خپله نیکبختې او سعادت له لاسه ورکوي خداي تعالی دي موږ او تاسي ته توفيق راکړي چې دبرات دشپی دفضیلت احساس وکړو ددي شپې دتفدیس او پاكوالی احترام وکړو. توله شپه په اخلاص سره دخداي تعالی په عبادت او بندگې کښي مشغول شو ترڅو دلوی خدای تعالی درحمت عامه جو ګه شو. (مظاہر حق جدید ص ۲۰۱ ج ۲).

دبرات دشپی دروژې نیو لو وجه

عن اسامة بن زيد رضى الله عنهمما قال قلت يا رسول الله لم ارك تصوم من شهر من الشهور ما تصوم من شعبان قال ذاك شهر يغفل الناس عنه بين رجب و رمضان وهو شهر ترفع فيه الاعمال الى رب العالمين واحد ان يرفع عملى وانا صائم (روايه النسائي)

ذباوه : له حضرت اسامه بن زید رضی الله تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چی
ماله نبی کریم صلی الله علیہ وسلم خخه پونتنه وکره ! چی ای دخداي
تعالیٰ رسوله ! ته چی دشعبان په میاشت کښی کومې روزې نیسي په بله
کی میاشت ماستا دومره روزې نه دي لیدلی ؟ نبی کریم صلی الله علیہ
 وسلم وویل ! دادرجب او رمضان ترمینځ میاشت ده اکثره خلک ترینه
غافل دی په دی میاشت کښی دخداي تعالیٰ حضورته دبندګانو اعمال
وراندی کېږي . زه داخونسوم چې کله زما اعمال خداي تعالیٰ ته وراندی
کېږي او زه روزه داريم . په یوه بل روایت کښی دالفاظ راغلی دی چې په
دی میاشت کښی دټولو مره کیدونکو خلکو دمرگ فیصله کېږي زه
داخونسوم چې کله زما دمرگ فیصله کېږي او زه روزه داريم .

تشريح در رمضان المبارک میاشت خوتريولو میاشتو افضله میاشت ده
درجب میاشت هم یوه له اشهر حرم خخه ده ذى القعده ذى الحجه محرم
اور جب داسلام نه مخکې هم ددي میاشتی زیات قدر کیدی او شعبان ددو و
مبارکو میاشتو . په مینځ کښی دی پخپله دشعبان هم زیات فضائل دی
تردی چې ترمذی او بهیقی دحدیشو مشهور کتابونه دی) له انس رضی الله
تعالیٰ عنہ خخه دنبی کریم صلی الله علیہ وسلم داقول نقل دی : چې له
رمضان المبارک خخه وروسته ترتیولو دقدرو روزې دشعبان دی چې
دروزې لپاره تیاري ده . خکه نبی کریم صلی الله علیہ وسلم غوبنسل چې
خلک دامیاشت په غفلت کښی تیره نکړی لکه خنګه چې سنت دفرض
لمانځه دنقصاباتو پوره کونکی دی . همداراز دشعبان روزه در رمضان
المبارک دروزو لپاره پوره کیدونکی ده . په شعبان کښی دنبی کریم صلی
الله علیہ وسلم دېرله پسې روزو یوه وجه داهم وه چې دحضرت محمد
صلی الله علیہ وسلم عادت وو چې په هره میاشت کښی بې (۳) درې

روزی نیولی اوکله به ابی پرینسودلی هم . خوبیا به ابی یوخاری په شعبان کنبی نیولی دشعبان په میاشت کنبی دنبوی کریم صلی الله علیه وسلم دروزو په باره کې روایات مختلف دی داهم ثابته ده چې اکثره شعبان نبی کریم صلی الله علیه وسلم روزی نیولی اویه یوه روایت کې داهم راغلی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم له رمضان المبارک خخه علاوه نوری میاشتی هم بشپړه میاشت روزی ندی نیولی خکه چې د علماؤ په دی روایت کنبی له تولی میاشتی خخه اکثره مراد دی ، داهم ممکنه ده چې په کوم کال ابی تول شعبان روزی نیولی وي . اویه کوم کال ابی یوه برخه نیولی وي (الترغیب والرہیث ص ۳۵۷ ج ۲)

دښو دنفلی روزو حکم

عن ابی هریرة رضی الله تعالی عنہ ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال
لایحل لامرأة ان تصوم وزوجها شاهد الا باذنه

ذباده : له حضرت ابی هریرة رضی الله تعالی عنہ خخه روایت دی : چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : چې دښو لپاره روانده چې دخپل میره په موجود کې کنبی ده ګه له اجازې بغیر روزی و نیسي ، ا و په یوه روایت کنبی راغلی دی چې در رمضان المبارک له روزو بغیر نوری روزی دی پریږدی .

تشريح : دنفلی روزی لپاره که په ژبه سره اجازه واخلى دا اولتی ده اوکه چېری دښۍ دایقین وي چې که زه چېری روزه و نیسم خاوند مې نه خفه کېږي او پا دا چې مخکې بې ترې اجازه اخیستې وي او او س دنوې اجازې ضرورت نه وینې . او دنفلی روزی دممانعت وجه داده چې نه ده معلومه چې

کوم و خت بی خاوند مانع شی . البتہ در مضامن المبارک روژی فرض دی
ده گه لیاره دا جازی ضرورت نشته . (الترغیب والترہب ص ۳۸۲ ج ۲)

په عبادت کښی وئی خوب راخی ؟

خوب په يوازيوالي کښی سری ته راخی . په ساتیری او سیل کښی
يوازيوالي نه وي په هرجز کښی بی جلا جلا خوند وي خکه په هغه کښی
توجه بدليبری او توجه تقسيميري خکه خوب نه راخی . له لمانځه خخه بغیر .
کله چې په لمانځه شروع وشي . موږ په دي پوهېرو چې د فکر او سوچ
ضروت نشته خود چا په اختيار کښی نه راخی . لکه د ساعت کېلى چې
پخپله چليری خکه نو په لمانځه کښی يورنګه يوازيوالي راخی خکه خوب
هم ورسه راخی . همداشان کله چې وعظ (نصیحت) شروع شي او خوک
وزته غور شي دا هم يوقسم يوازيوالي دي چې خوب انسان ته ورولی او په
ساتیری او سیل کښی توجه بدليبری خکه خوب انسان ته نه ورځی مطلب
دا چې په يوازيوالي کښی خوب انسان ته پیښیری . (التبليغ ص ۱۲۵ ج ۸)

په عبادت کښی د خوب نه راتللو طریقه

په عبادت کښی د خوب نه راتللو تدبیر دادی چې متفرق اعمال کول پکار
دي ترڅو چې توجه بدله شي يوڅه برخه نو افل ادا کړي . تلاوت وکړي ، ذکر
وکړي ، بیا وعظ (نصیحت) شروع کړي او یا یې له بل چا خخه واوري بنه
طریقه داده چې د خپل کور خلک را تیول کړل شي او عبادت په مشترک دول
وشي که ټوله شپه نشي کښینستلای خوب مو غالب وي او اکثره برخه
کښینستلای شئ بیا هم د شب قدر فضیلت موندلای شئ باید له سستی
خخه خان و زغوری او د خوب نه راتللو تدبیر هم وکړي مثل دا چې د شبی په
دوډی کښی کموالي راولی . بیا هم که ضرورت پیدا شو (تور مرچ)
وژویاست له دې خخه هم خوب تښی که هر تدبیر د خوب د ختمولو وي باید

و شې بىا هم لە دې تولۇ سره كە خوب دىر وو پە دې و خت كېنى داخوب معتبر دى (يعنى بىا ويدە شى) داسى نه چې معمولى غوندى خوب درته پىيىش شى او تاسو ويدە شى دخوب غلبه داسى دە چې د يوچا پە قصە هەن ددى پەر خاي : كريما بىخشى بى بىحال ما) دخوب پە حالت كېنى ويل (ارى مان) (التبلیغ ص ۱۲۷ ج ۸).

مطلوب داچە كە چېرى معمولى غوندى ارىمى راشى دىتە هىش اعتبار نشته بلکە دخوب د دېر والى يە وجە پە ويلو كېنى فرق راخي آن داچى د بعض الفاظو معنى هم بدلەشى كە چېرى داسى حالت ئايد ويدە شى . خكە چې داعمالو دارو مدار پە نىت موقوف دى پە داسى حالت كېنى هىش مكلفيت نشته او أميد دى چې پورە ثواب بە الله تعالى ورگرى . دعابت شروع (پىيل) دشپچى پە لمىي بىرخە كېنى و كرى خكە چې دشپچى پە اخبرە كېنى دھەنچە چا عبادت افضل چې پورتە كىدل ورتە اسانە وي ، يا أميد لرى چې پورتە بە شم . (مولان محمد رفعت قاسمى)

دپورتە كىدلۇ طریقە

دخوب نه راتلىلو لپارە پە متفرق عبادتونو كېنى مشغول شى لە چاسره مختصرە (كوتاه) خبرە هم كولاي شى (كوم چى غىبيت او داسى نورخە نه وي) لکە داچى ووائى لە دودى سره كله كله (مربا) اچار او سرکە هم خوند كوى ، پە داسى اندازە خبر و كېنى كوم ممانعت هم نشته داسى نه چى تول و خت پە خبر و تير كرى . خكە چې يوازى پورتە كىدل مقصود نە دى عبادت مقصود دى خكە چې ما يوخوك ولیدى چې يوازى دويىنتوب لپارە بى (افيون) خورل چى لە شريعت خخە مخالف كار دى پە داسى كېينىستلو كېنى خە فايدە دە ، داھىخىكلە نە دە پكار . كېينىستل خود عبادت لپارە دى لىكىن د طباعت د سمولۇ لپارە لېلىخىرى هم جائز دى . لکە خنگە چې نېي

کريم صلی الله علیه وسلم له حضرت عائشی رضی الله عنها سره خبری کولی، دهغه هم خبری مقصود نه وی. لکه دطیعت دنمولو لپاره بی داسی کول همداشان نفس بنه په قبضه کنسی راولی او پورته شیعه ۸۶.
بعض خلگ واپی چې توله شپه پورته کیدل مشکل دی او یو خه برخه پورته کیدلو کنسی خه فائده دد؟ داخیال غلط دی خکه چې که اکثره شپه عبادت و شپی بیاهم دافضیلت حاصلیږی او توله شپه پورته کیدل هم کوم مشکل کار ندي خکه چې په حکومتی مسؤولیت. په تجارت او په نورو دنیوی کارو کنسی دیری شپی متصلی ویښی وي. او دافخر کوي چې زه دومره شپی ویښ پاتې شوی یم لو فکر پکار ده چې دنیر کال په دې مبارکه شپه، کوم خلگ وو چې نن په دنیا کنسی نسته. او هغه مبارکه شپه ده ګوی لپاره اخبری شپه وه اوله موږ خخه به چاته اجل راشی او له دی مبارکې شپی خخه به محروم شو هر ھونیمار انسان پوهیږی چې په راتلونکی کنسی دضرورت او س انتظام پکار دی دیغ لپاره تاوده (ګرم) کالې پخوا لا پیدا کول پکار دی دواده او داسی نوروم راسمو لامخکی تیاري پکار ده نو آیا دمرگ لپاره به تر مرگ وروسته تیاري کوي؟ داسی نه دی تاسی فکر و کړئ چې کله دامضمنون لولی له دې خخه وروسته په کوم ساعت او کومه ورځ یقین لری چې ته به ژوندی بی؟ په ژوند کنسی داسهار او مابنام دی چې باید پکنسی عبادت و شی، بس که هر ده ورځ مرگ راغی بیا هیڅ نشو کولای. همدا او س زموږ د کامیابی او ناکامی، فیصله پخله زموږ په لاسو کنسی ده خنگه چې موږ غواړو فیصله کولای شو. خکه چې خدای تعالی را کړی وخت موجود دی دادنیا دار العمل (د عمل خای) ده. محمد رفعت قاسمی غفرله.

دشپی مقصود

که اربمی داسی شوی چې له خوب خخه بې اختیاره شوی بس نور وید یږد
 خکه چې ارشاد مبارک دي (فلیرقد) بیا دي ویده شی) په داسی وخت
 کښی ویدیدل فضیلت دي په هر صورت د خدای تعالی بندگی مقصود ده که
 په خوب کښی وي اوکه په ويښه . خپل خان خدای تعالی ته وسپارئ
 خرنګه چې حکم وي هغه سی وکړئ . مطلب دا چې دنفس لپاره هیڅ مه
 کوي د خدای تعالی چې خنګه حکم وي هغه سی وکړئ اصلا عبدیت
 مقصود ده نور هیڅ شی بالذات مقصود نه ده خینې وختونه لموټخ اداکول
 منع دي (التبیع ص ۴۴)

په مبارکو شپو کښی په مساجدو کښی اجتماع

سوال: د شعبان په پنځلسمه . اخترونو او در مضان المبارک په لسو اخیرو
 کښی چې په مساجدو کښی خلګ یو خای کېږي (یو عام رواج دي) ذکر ،
 تلاوت او د اسی نور عبادات کوي ددي شرعا خه حکم دي ؟

خواسته: په دی مبارکو شپو کښی په مسجد کی د عبادت درې طریقې دي :

اول: چې مسجد ته اتفاقا راشی د عبادت په نیت نه او بیا ذکر ، تلاوت
 او بل عبادت شروع کړي . د اجائزه ده . لیکن او لی داده چې د انوافل او ذکر
 که په کور کښی وشي تر مسجد زیات ثواب لري آن دا چې تر مسجد حرام
 او مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم هم نوافل په کور کښی په ثواب لري
 او دا په حدیث سره ثابت دي .

دوهم: دا چې قصدا مسجد ته راشې د نوافلو لپاره . دا بدعت دي خکه
 چې د نوافلو لپاره مسجد ته را تلل دامعنی ورکوي چې نوافل په مسجد
 کښی زیات ثواب لري او دا په شریعت زیادت دي : بلکه د خدای تعالی

اود هغه در رسول صلی الله علیه وسلم مقابله ده خکه په حدیثو کښی په
صراحت ذکر شوي چې نوافل په کور کښی زیات ثواب لري.

د دېم : په خاصو شيو کښی په هیئت اجتماعیه د عباداتو کول په
مساجدو کښی . مثلا : نوافل په جماعت کېږي یا تقریرونه . د اصوصت
بدعت دي . له بله جهته هم دا دیر بد دي یوه خرابې خود اوه چې په نمبر ۲
کښی ذکر شوه . بل دا چې نفلی عبادت په جمع کېږي او د اشرعا منع دي .
بعض خلگ وابی چې په کور کښی د ماشومانو شور وي او ژاري خکه موږ
په اطمینان سره عبادت نشو کولای . د دشیطان یو فریب دي . اصلا
(خشوع) نوم دادي چې د سنت طریقی موافق عبادت کول . که چېږي له
سنت طریقی سره برابر لمونځ و کړي . خشوع او خضوع پخپله پکښی راخی
که چېږي کښته او پور ته شی او هئیت د خشوع او ژړا اختيار کړي ،
د شریعت له نظره دیته خشوع نه ویل کېږي . د غور خای دي چې کريم صلی
الله علیه وسلم به له دیرې سختی مجبور تیا سره سرفه نفل ته جدو غیره په
کور کښی کول او زیات ثواب یې در لوده . او موږ نن صبادا بهانه کوو چې
په کور کښی مو توجه نه برابرېږي . دا په بیکاره دشیطان فریب دي په
حدیث شریف کښی راخی چې نبی کريم صلی الله علیه وسلم پخپله مبارکه
حجره کښی نفل کول او حضرت عائشة رضی الله عنها پښې غزو لې وي کله
چې به حضرت محمد صلی الله علیه وسلم سجدی ته راغی ده ګې پښې به
یې وښورو لې هغې به لیرې کړي ده به سجده و کړد کله چې به حضرت محمد
صلی الله علیه وسلم دو هم رکعت ته ولا پشودي به بېرته پښې و غزو لې ، په
توره شپه کښی چې خراغ به هم نه وو خونه به هم دو مره پراخه نه وه چې
یو کس پریوزی او بل سجده ولکوی . او مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم
هم دو مره نزدي وو چې له خونې پنه راوباسی مسجد دي . او مسجد هم

مسجدنبوی صلی الله علیه وسلم وو جی فضیلت یې هرچاته بسکاره دی له دې تولو سره سره دنبی کریم صلی الله علیه وسلم عمل داؤ چې په کور کښی یې عبادت کاوو او مسجد ته به نه تلى . بعض خلگ داوا یې چې په کور کښی یوازې په لمانځه کښی انسان ته خوب ورځی ، که چېږي په مسجد کښی په هئیت اجتماعی سره نوافل شی ، یوڅه تقریرونه ، یوڅه نفل په جمع سره نو خوب ختمیرې او داشان عبادت هم ډیر کېږي ، که چېږي په کور کښی نوافل او داسې نور یوازې وشی ددې نیمائی هم نه کېږي لړغور و کړئ چې ډیروالی دعیات او ده ګه کمیت مقصود نه ده بلکه دعیات پر خرنګه والی موقوف دي ، که چېږي یوڅه وخت په عبادت کښی مشغول واوسې او چې کله خوب درغى استراحت و کړه . داله حدیث خخه ثابته ده (احسن الفتاوى ص ۳۷۳ ج ۱)

نفل لمونځ کول په کور کښی افضل دي

لدي سره سره چې په مسجد نبوی کښی یولمونځ په زرواره تر نورو لمونځ ډیر ثواب لري لكن نفل لمونځ په کور کښی تر مسجد نبوی ډیر ثواب لري خکه چې په کور کښی لمونځ کول بالکل له ریاء خخه پاک او خلاص دي (مظاهر حق جدید ص ۱۹۶ ج ۲)

مسئله : نوافل په جماعت سره که تهجد وي یا بغیر له تهجده صلوة تراویح ، صلوة کسوف . استسقاء کچېږي خلور نفره و په نزد د حنفی علماء مکروه تحريمي دي ، که مجمع وي او یا په طلب د جمعي وي په دریو کي اختلاف دي او په دوو کي کراحت نشته . (فتاوی رشیدیه ص ۲۹۹)

مسئله : که چېږي مقتديان په جماعت کي خلور شی نو دا بالاتفاق مکروه تحريمي دي (طحططاوی على مراقی الفلاح ص ۲۱۱ و شامی ص ۵۲۴ جلد اول)

مسئله : که چېری دامام له صراحتا کنایتا او اشارتا اجزي پرته خلگ ورسه شريک شول نو دکراهیت په صورت کي مقتنديان مسئول دي لیکن امام ته پکار ده چې مسئله ورته و وايبي اوله شراکت خخه بي منع کړي . کنه نو ملا صاحب مسئول دي . په شامي کي راغلي دي چې په نفل کونکو کي له یوه یا دوو خخه وروسته که نور خلگ شريک شول نو علامه رحمه الله وايبي چې دکراهیت مسئولیت وروسته خلگو ته راجع دي .

(فتاوی رحیمیه ص ۳۲۵ ج ۴ بحواله شامي ص ۲۲۴ ج ۱)

په مبارڪو شپوکي مسجد بنائسه کول

دبرات يا قدر او داسي نورو شپو کي مسجد بنائسه کول يا روزمره تر حاجت زيات خراغونه يابتي لکول دزياتي رنا لپاره جائز نه ده پر پير و مفاسدو او بدعاتو مشتمل دي . اول داچي ترتولو خرابيو مخکي باید هغه اعمال صحيح شي چې نرخراج بلولو مخکي وي که چېری دافرض شي چې دمساجدو داسي بنائسه کول مستحب او اولي هم شي بیا هم په خاصو شپو کي لکه دبرات او قدر و غيره کي دداسي شيانو خاص اهتمام کول بدعت دی خکه چې دنبي کريم صلی الله عليه وسلم له سپیخلی عهد خخه نیولی بیا ترتولو قرونو مشهود لها بالخير او دتولو علماء دین او صلحاؤ په بنه زمانه کي ددي کوم مثالندی ليدل شوي که چېری داد کوم ثواب کار واي نونبي کريم صلی الله عليه وسلم ترتولو زيات ددي مستحق وو چې عمل او قول اي ددي دعوت ورکړي واي . او صحابه کرام ترتولو زيات مستحق ددي وو چې دايبي قبول کړي واي دبر زيات خراغونه بلول ضرورت هغه وخت وو چې تلاوتونه کيدل او یه وار وار قرانونه ختميدل دا خراغونه

هغه وخت هم وو دصح به کرامو او تابعینو په زمانه کي چي دقران جمع او دقران کتابت وسو وروسته له دي و خراغنه لا ذير ضرورت پيداشو . کله چي هغو محترمو داضرورت ضرورت نه وباله بلکه نفس اجتماع په مساجدو کي بي خان ساتلى دى نواوس به چاته دا حق پيداشي چي دي بدعت نه سنت ووابي او دثواب توقع ولري او که داسي نه شى نو دامام مالک رحمة الله عليه قول به ثبت شي چي وابي نعوذ بالله خوک نوي شيان پيداکوي ددى مطلب دادى چي نبي کريم صلی الله عليه وسلم دنبوت په زمانه کي خيانه کي خيانه کي دى دثواب شيان بي امت ته نه دى رسولى که چري مور دسلف صالحينو لکه اصحاب کرامو او تابعنه مخالفت وکرو بياهم داخره مکرره کيري غرض داچي که چري داسي زيات خراغونه لگول جائز بلکه مستحب هم شي خويه داسي خاصو شپو کبني بي خاصول او دزيات ثواب نيت لرل بدعت او گمراهي ده او ددى پريښودل ضروري دى لکه خنگه چي دسلف صالحينو اعمال او اقوال پرشامل دى .

په كتاب الاعتصام ذوهم توک کي علامه شاطبي رحمه الله زيات شمير دسلفو اثار رانقل کري وابي چي که چري ديو حکم مخکي مستحبوالى او سنت والى ثابت هم وو ليکن دهغه په عمل کولو سره خلگ له شريعه خخه تبريدل او نور بدعاو ورسره پيداکيدل نو دداسي کار پريښودل پکاردي ، دشوال دمياشتني لو مرني ۲ شپي (دکوچنى اختىر شپي شپي) دکوموجي فضيلت په احاديتو کي راگلى دى دحضرت امام مالک رحمه الله حضرت ابام ابو حنيفة رحمة الله په نزد ددى اهتمام او التزام مکروه دى خکه چي عوام خلگ دادر رمضان المبارک جز بولي . (الاعتنام ص ١٧٠)

همنا شيان چي دبرات او دقدر په شپه په مسجد کي اجتماع او دهغه التزام دا پخيله بو مستقل بدعت دى دکوم چي مثال په خبر القرون کي نه

دي ليدل شوي. خوک ويلى شې چې د اجتماع يو مقبول شى دى بلکه سنت او مستحب يو ازى هفه دى كوم چې له حضرت محمد صلى الله عليه وسلم خخه ثابت دى چې يوازى به يې پە دغۇ مباركۇ شېو كى نوافل او تلاوت کاۋو همدا شان زيات روبنانه كول له بدعت سره سره پې نور و پېرو مفاسد و مشتمل دى مثلا ۱- دمال بې فائدى خرج كول. او كوم چې خلگ دا ضرورت بولى چې راجمع شى او د قرانكىريم تلاوت و كىرى خىدە خراوغونو ضرورت دى دا قسم تلاوت پەچىله يو مستقل بدغۇت دى او دا بىا خنگە اسلامى ضرورت و بىلل شى او د برقى رىقا هم دا حكم دى چې تر ضرورت يې زيات لگول اسراف دى باید له دى قولو شىيانو خخە دە وشى

۲- د داسې زياتو بتىي او خراوغونو لگول باید له دې و جې ھم بىند شې چې نن او سبا پېر مسلمانان او هندوان سره يوخاي وى تر خو د مسلمانانو او هندوانو مشابهت رانشى او پە مسجد كېنى چې كوم د خراغ بلو لو فضيلت دى يوازى ددى لپاره چې ضرورت دى چې له دې خخە هيچوڭ منكر نە دى همدا شان پە سيرت ((حلبيه)) او نوروكتابو كى راغلى دى چې حضرت عمر رضى الله تعالى عنه دىرا يەولپاره زياتى بتى او خراوغونو لگول او حضرت على رضى الله تعالى عنه ورتە و ويل چې خدائى جل جلاله دى ستا قبر روبنانه كرى لە خنگە چې تازموپ مساجد روبنانه كىرو دا بالكل غلطمه دە چې د حضرت على رضى الله تعالى عنه له رىقا خخە دا ئاطاهرى رىقا مراد وە بلکە نور د قران يې ترىنه مراد وو پې داسې غلط روایت دى يە بدعت بنىاد بىوول سراسر بناء فاسد على الفسدة د حضرت على رضى الله تعالى عنه مراد دا و چې حضرت عمر فاروق رضى الله تعالى عنه پە خپلە زمانه كى د تراوىحو د لمانخە يوازى اهتمام و كىرى مساجد يې پە تراوىحو او قرانكىريم منور كېل همدى طرف تە د حضرت على رضى الله تعالى عنه

اشاره ود چې خداي جل جلاله دی دحضرت عمر رضى الله تعالى عنه قبر
داسي منور کړي لکه خنګه چې ده زمور مساجد دقران په نور منور کړل
رعت غاسیں غفرانه

تشبيه: په دي بيان کي دهه نمبر سوال او جواب شوي دی مطلب داچې
دبرات او قدر په شېه مساجد مزین او بنائسته کول یو بدعت دی او
خراغونه او بتي لکول دوهم بدعت دی او دخلکو یو خای کول درېيم بدعت
دی البته که چېري اتفاقا خلک سره یو خای شول په مسجد کي داکوم
بدعت نه دی تر هفو پوري چې ددي اجتماع دستت بللو خطر نه وي له دی
بدعاتو نه علاوه په خراغونو لکولو کي اسراف هم دی او تشبيه بالهند (له
غیر مسلمانانو سره) هم ده نو خکه له دو مره مفاسد و سره سره په هیخ دول
جواز نلري داممنوع کارونه حستانت بل او بيا خصوصا په داسي مبارکو
شپو کي خکه چې په مبارکو یو خای او وختو کي چې خنګه عبادت پير اجر
لري همدا شان بدعت او معصيت زياته گناه لري. لکه خنګه چې محقق
علامه ابن همام رحمة الله په فتح القدير کي په حرمينو کي دزياتي گناه
تصريح کري ده او دېولو علماؤ په نزد متفق عليه ده چې کله نېک کار له
کوم بدعت سره ملګري شي نو پريښو دل بي ترکولو زيات افضل دی لکه
خنګه چې دسامي په حواله مخکي ذکر شو. وانه سبحانه وتعالی اعلم واحكم
(امداد المفتین ۶۱ دو همې توک)

د آتش بازی نادیخ

په غور سره فکر وکړئ چې دا تشن بازی (اورنه غورزو) چې نن په
هندوستان کي وراج ده دا اسلامي شعار نه دی بلکه دهندوانو شعار دی،
دادهندوانو یو مشهور عادت دی له هندوانو سره په ګډه ژوند کي له ډيره
وخته موږ له دوی خخه دېر شيان زده کړي دی او دوی له موږ خخه خو

افسوس دادی چې هغوي له مور خخه زموږ شيان زده کړي واي او دا چې
مور ددوی خخه بد شيان زده کړي دی. آتش بازې خاص دهندوانو رواج دی
چې په اسلام کې هم خای نلري ددي قول تر تولو لوی حجه او دليل دادی
چې ددي رسم وجود نن سبا په هيش اسلامي ملک کې نشه ددنيا په هره
ټوته کې چې هلته دوه یا درې مسلمانان ابادوي هوکه وي هغه په بر صغیر
کې یا دفارس په شاوخوا کې چې هلته یو وخت اتش پرست اباد وو.
دفعات الایام والشهر ص ۱۱۳

دبرات په شې کې دخراوغونو دبلولو او ساتيری لپاره راجمع کېږي او
داقبيح فعل کېږي چې دا ډير اشد بدعت دی خکه چې ددي اصل نه په کوم
معتبر او غير معتبر کتاب کې نشه او نه په دې باره کې کوم کمزوري او
ضعيف حدیث شته او په هند کې داعام عادت دی په نورو ممالکو کې
ددې رواج نشه، داعادت هندوانو له ډيوالي خخه اخستي دی خکه چې
اکثره مسلمانانو دهند وانو بسخي مينځي کړي دی خکه دارواج په
مسلمانانو کې ددوی په خاطر شائع شوي دي (الجواهر الزواهر ص ۲۵۳)

په امریکه کې یو اتش پرسته قوم تیر شوي دي بیا وروسته مسلمانان شوي
دي بیا هم داشن پرستی رواج په کې پاته دي، خکه چې دغه قوم دخراغانو
خاص اهتمام کاوو. دخلیفه هارون الرشید عباسی او ده ګه دزوی مامون
رشید عباسی دخلافت په دور کې برآمکه ته عزوج حاصل وو دی قوم ته په
برآمکه کې يحسی بر مکی محمد خالد بر مکی او جعفر بر مکی ته عباسی
خلفاء خاص عهدی ورکړي وي خکه چې هغوي ددي رواج دعامولو بنه
زمینه مساعده کړي وه او تر ډيره حده هغوي کامیاب هم شولهمداشان
علماء اسلام ددي مخالفت په عامه توګه کړي دي، داکار بې دشريعت
مخالف بللي دي، دمسلمانانو په لکونو روپی هر کال په داسي حرامو او
ناجائزو شيانو مصروفېږي. (حدیقت شب برات ص ۴۴۲)

دآتش بازی حکم

ددی فاسد و رواجو خخه اتش بازی هم ده چې په دې کې گن شمير خرابي شته.

۱- دمال ضائع کول چې حرمت بې له قران خخه ثابت دی

۲- دخپل خان او لاد او گاونديابونو د سوزلو خطر هم دي خکه چې ډيرې واقعي داسي شته چې خلکو خپل لاسونه او نور اندامونه په اورسوی دی او همداشان هر اړخیز تاوونونه باید له فکره ونه وزی. د داسي نقصاناتو ممانعت په قرانکريم کې ذکر شوي دی. (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)

پاره سی قول سوره بقره

يعنى خپل خانونه په قصد سره مه هلاکه وئي په دې اړه په حدیث شریف کې راغلی دی چې بیله ضرورته له او سره ګډوالي منع بلل شوي دی. خکه چې بل اوږ او بل شوی خراغ پر ینبودل د خوب په وخت کې په حدیث شریف کې منع شوي دي.

۳- خیني وختونه په اتش بازې کې کاغذونه هم مصرفېږي کوم چې د علم اسباب دی ، د داسي شيانيو بې ادبې کول په خپله قبيح (بد) کار دی ډير بد کار خو لا دادې چې ډير وخت په دې کې ليکل شوی کاغذان هم وي مقصد دا چې هر خه پر ليکل شوی وي خکه چې د داسي رو اجو خلک اکثره غیر مسلمانان او جهال وي او پر دې کاغذانو قرانې اياتونه هم ليکل شوی وي لکه خنګه چې ماته حضرت اشرف ځلی تهانوی صاحب دیوه معتربر شخص قصه وکړه چې ما د کاغذ ساتيرۍ ولیدله چې دا د قرانکريم ورقه وه

۴- د کو چنيانو ابتدائي تعليم د ګناه او معصیت په اسبابو سره وي چې اصلا امر داسي دی چې علم او عمل ورزده کړي او په دې عمل سره ګواکې د شريعه مقابله شروع ده نموختهنه منها خصوصا په دې مبارکه شپه (د برات پنځلسمه) هسي خرافات او ناوره اعمال عادت شوي دي دا خبره

بیانکار کو و لکه خنگه چې په میبارکو و خنوونو عبادت زیات اجر لری همدا
شان گناه په داسې او قاتو کی زیاته گناه لری . (اصلاح الرسوم ص ۱۹)

له یاجوج او ماجوج سره مشابهت

داتش بازی خینې الات داسې وي چې داسمان لور ته غور خپری او داکله
کله دخلکو پر سر راشیوه کېږي او سوزی له دی خخه علاوه اتش
باری (اور لوبي) له یاجوج او ماجوج سره مشابهت ده لکه خنگه چې هغه
غشې داسمان لو ر ته غورزوی او له کفارو سره مشابهت هم دی خینې
خلگ ددي دجواز لپاره وايې چې په مکه معظممه کی دحج په شپو کی
توبونه خطاكوی له دی خخه معلومېږي چې داجائز دد که نو ولی هغوي
dasې کول؟ ددی جواب دادی چې دادعوامو خلکو فعل دی داپه شريعت
کی کوم حجه نه دی البتہ دعالمند محقق او دينداره عالم فتوی کو م چې
دقواعد شرعیه مطابق وي حجه ده نسکاره خبره ده چې توبونه چلول دلنسکر
فعل دی نه ده دکوم عالم فتوی ده بل داچې په دی کی کوم حکومتی مصالح
هم شته داسلامی شوکت ظهور دحج دشعائر تعظیم او دارکانو اعلان
dasې نور او په اتش بازی کی کوم شوکت دی؟ البتہ که چېږي په یو خای
کی دکوم ضروري امر په خاطر داعلان دپاره او و لکېږي بقدر ضرورت
روا او جائز دلکه دروزه مات او پیشلمی دوخت لپاره کوم اور و لکېږي په
دې کوم ممانعت نشته که چېږي تر ضرورت زیات شو داهم ممنوع دی .
(اصلاح الرسوم ص ۲۰)

داتش بازی (اور لوبي) نقصانات

خلکو ددې شپې برکات په اینښیدی دی بې فائدې حرکات بې اختیار
کړی دی . لکه خنگه چې اتش بازی دیو بد حرکت نوم دی . او بد والی بې هم
ثابت دی داسې تجويز کېږي چې اتش بازی (اور لوبي) هم ده له نامه خخه

معلومیتی چې د خطری او لهو لعب شی دی فکر و کړئ چې اور دشیطان عمل دی ایا دایو بنه کار دی؟ په حدیث مبارک کی دومره قدر راغلی دی چې دخوب په وخت کې خراغونه مره کوي او عادتا خراغ نه دی خوبن کړی کېږي لکن نبی کریم صلی الله علیه وسلم بیاهم بل خراغ نه دی خوبن کړی، خکه چې له خطری خالی نه دی، داور لګیدو امکان پکې شته او ددې په اړد زیات شمیر واقعات پیښ شوی دی خه فکر کوي چې له خپل خان سره به نزدی ولی نه وي منع: په رشتیا هم چې ټبر خطری شی دد، داتش بازی په سبب هر کال زیات شمیر واقعات مینځ ته راخی د چالاس سوزل کېږي د چا خان او د چابیبا کور او د اسې نور سوزل کېږي که چېږي فرض کړو چې داهیڅ هم نه کېږي د مال نقصان خو ضرور دی ددېر تعجب خای خودادی چې ټبر سپین ټبری خلگ خواهش لري چې پخپله داکار و کړی خوبیا دغه ددوی دوقار مخالف کار دی. خکه مشران پلمه کوي او وايې چې ماشومان خبره نه منی. که چېږي کو چنيان ضد کوي دا ضد ته هېڅ اعتبار نسته غور و کړئ که چېږي ستاسو ماشومان با غیان وي او په وهلو باک نه کوي. ایا تاسو به یې نه منع کوي؟ که چېږي ماشوم ضد و کړی یا د اسې بل ضدنا که شي غواری ایا تاسو به یې ورکوي؟ او چې خدای جل جلاله او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم مضر ورته ويلى دی هغه بیا ولی عادت جوروي؟ له دی خخه معلومه شوه چې در رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمان تاسو ته کوم اهمیت نلري (نعمود بانه) حال دا چې دامال او دولت ستاله کومه وو، دا توګل د خدای جل جلاله ملکیت دی تاسو محض خزانه داران یاست چې ستاسو په لاسو کې فقط تحويل دی د اسې یاست لکه خنګه چې غلام وي مالک یوازي الله جل جلاله دي ((ولله خزان السموات والارض)) ټباره: او خاص د الله جل جلاله لپاره دی د اسمانو او د خمکي.

خرانی موږ به دا احارة نسته حی خنگه عواړو هغى بې خرڅ کرو .
داد خداي جل جلاله ماردي سفامت کې د دې سوال کېږي چې خنگه مو
ګیلی او خنگه مو مصرب کړي ټې سو حکمہ ماسومنو ته د اتش بازی یا کوم
بل عبیت او د جائز کار لیاره بېسى وزکر لتر عا حرام دی تاسو ورکونکی
خوک دست "هی خکله د امه ورکوی به ضد کولو سزا ورکوی او د ساتیری
او یه ببکره خابوکی بې منه پربردی . (انسلع ص ۴۸ توک ۸)

دبرات یه سې وهديزی ته د تللو نبوت

په دې سبې کې د اعمل هم مذکور دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم به
جنة البقع ته تلى او هلتنه به بې اصحاب کرام رضی الله عنهم ته دعواوی
کولی له خخه هم دهی عمل سنت والی نابتیری . علماء کرامو د اعمل
مسنون بللى او له دی خخه علاوه نور پول امور بدعاات او مکروه دی مثلًا
په اجتماع سره هدیزی ته ملل خراغویه لکول چې ټوله هدیزه روښانه شي او
د خوراک یابل شي ترتیب نیول بلکه هری هدیزی ته چې ولار شي په انفرادی
شكل او له کوم فضول مناسب نو بغیر صرف د مغفرت دعا و کړي او ثواب
حاصل کړي بېړه زړ را وکړي او یه بل عبیت مشغول شي بس همد و مره
اندازه دست مطابق ده او د اعمل دست مطابق ده ، مناسبه نه ده چې عبیت
اعمال رواج کري . (احفیت شیراب ص ۵۲)

ایاځۍ د همروز یادت ګولای شي ؟

دقیر په زیارت کی خه منع نسته ، که خه هم بسخی زیارت و کری ، هغه ددی حدیث په بنیاد چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلی دی : چی ماتاسی دقیرو له زیارت خخه منع کری واست لکن او س و اوری دقیرو نوزیارت کوئ شارح رحمة الله علیه ویلی دی : زیارت نه دبساخویه تللوکی کوم ممانعت نسته . یعنی خلاف اولی ده . تفصیل دادی چی که بسخی ددی لپاره زیارت نه خی چی هلتہ خپل غم نوی کړي او وزاري . په دی صورت کی زیارت بالکل جائز نه دی . او په کوم حدیث کی چی دبساخو په زیارت کولو باندی لعنت ویل شوی دی . له دی خخه دامخکنی بسخی مراد دی . او که چیری هدیری نه ددی لپاره خی چی عبرت حاصل کری . او دصالحانو قبرونو ته دتبرک لپاره خی . او بسخی سپین سری وي نو کوم ممانعت نسته ، او که چیری بسخی خوانی وي نو زیارت نه تلل مکروه دی ، او ياله خلگو سره خی نوزیارت کول مستحب دی . م Gunnar ٨٧٩ متحا

مسئله : یوازی بسخه چی خوانه وي یوازی دنبی کریم صلی الله علیه وسلم له روپی مطهری سوابلی هیخ یوی هدیری نه تلل نی روانه دی . مظاهر حق جدید ٤٧٦ متح دوهم بوک

وهدیری ته دبساخوتللو دممانعت وجه داده چی هفوی هلتہ ولازی سی هلتہ نامناسب الفاظ وائی . دزیارت چی کومې بسگنی دی هغه تربديو لبردی . له دی خخه پرته په لار کی " زینت او بسکلا ظهور کوي . او نورو ته خان بسکاره کوي ، او دادواړه لوی ګناهونه دی . زیارت سنت دی ، دست داداکولو لپاره ددموره ګناه ارتکاب خنگه کیری " که چیری بسخی ز پی جامپی وا غوندی یعنی بغیر له بسکلا حی خوک ورته توجه نه کوي . او هدیری ته ولاړی شبی او یوازی دمغفرت دعواوی وکری او کوم غیر شرعی خبری ونکری . بیانو کوم ممانعت نسته ح . نعلوم ٧٩١ بوک

مسئله خینی فقهاء و بخونه دزیارت کولو اجازه ورکړی ده چې راړي په
دی شرط چې کښیتی بهنه. (فتاوی دارالعلوم ٤٣٢ منځ ٥ یوک)

ایا د همې روح ګورته دا هي؟

سوال : د مری روح یو خای ته را هي کنه که چېږي نه را هي نوبیا په خوب کې
ولې را هي ؟

جواب په خوب کې د کوم مری لیدل ددې تقاضانه کوي چې د هغه روح دی
مکان ته را هي . په خوب کې لیدل درو حانیت په سبب سره ده . له مکان
سره د هغه هیڅ تعلق نسته . د ېړڙوندي خلگ چې د ېړلیرې وي هم په خوب
کې لیدل کېږي . د خوب قصه جلاډه د اجسام مودراتګ ظاهري په اتصال ددې
لیاره ضروري نده . عالم ارواح بل عالم دی (فتاوی دارالعلوم ٤٢٠ منځ ٥ یوک)

مسئله روح مکان ته نه را هي ددې هیڅ ثبوت نسته . د اسي خیال او عقیده
لرل نه دی پکار .

مسئله : ددې خبری هم هیڅ ثبوت نسته چې د پنځښې په ورخ روح د خپلو
اقربو کړه را هي . او د تواری په اميدوی . د جمعي لموخ کوي او بیابیرته
خې داهیڅ حقیقت نه لري د اسي کول نه دی پکار . (فتاوی دارالعلوم ٤٢٩ منځ ٥ یوک)

مسئله د بزرگانو داروا حونو پر راتللو کوم قوي د لیل نسته ، کوم روایات چې
منقول دی داد محدی شتو په تزد صحیح نه دی . (فتاوی محمود دی ٨٧ منځ ٦ یوک)

مسئله د مؤمنانو د جمعي په شیه راتلل هیڅ ثابت نه دی . د ایوازی واھیه
(غلط) روایات دی پر دی عقیده لرل نه دی په کار . (فتاوی رسیده ٢٩ منځ ٢ یوک)

وهديري ته دلک اهاب او احکام

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم د اسلام په ابتداء کې وهديري ته تقلل منع
کړی وو خکه چې د جاهلیت زمانه تزدی وو خکه فکر بې کاوو چې شاید

خلگ پر قبرو رسوخ پيدا كري . نونبي کريم صلى الله عليه وسلم دزيارت قبور اجازه وکره . خكه نو دتيولو علماء په نزد قبرو زيارت کول مستحب دی خكه چې قبرونه په تگ سره په زره کې نرمى راخى . مرگ بې يادبرى او په زره کې داعقیده تېينگىبېرى چې لەدى فانى دنيا خخه علاوه یوه بلە دنيا هم شته چې هلتە تگ ضروري دی او هلتە ددى دنيا دبوه یوه عمل حساب کېرى لەدى خخه علاوه نورى دبرى فندى لرى تر تيولو نېھ قائدە داده چې هلتە دمرىو دباره دمغفرت ددعه وو نېھ زمبېھ مساعدة وى كوم چې سنت دى لکه خنگه چېنبي کريم صلى الله عليه وسلم به جنت القيق تەتلی او هلتە به بېي و مروته سلام کاوو او ورته به بېي دمغفرت دعواوي کولي و قبرونه دتللو خه اداب او احکام شته کوم چې شريعت بیان کړي دی :

۱- کله چې يو شخص دمغفرت ددعه لپاره قبرونه ولاړ شې هلتە دی دمرى

مخ تە مخامخ و درېرى مخ دې دقير او شادى دقبلې لور ته کړي

۲- کله چې قبر ته ورسېرى دقير مړي ته دې سلام وکړي (السلام عليكم يا اهل القبور الخ)

۳- پر قبر دې دعېت لپاره لاس نه اېړدي

۴- قبر دې نه موچوی

۵- قبر ته دې د تعظيم لپاره نه تېېتېرى او نه دې ورته سجده کوي

۶- د قبر خاورى دې پرمخ نه موښي . نه دې احکامو او ادابو خخه علاوه داسې شيان اختيارول کوم چې په شريعت کېنى شته . داډېره ګمراهی و حماقت دې . له قبر سره نزدي دقران کريم تلاوت مکروه نه ده . دنورو ورخو په نسبت خصوصا د جمعى په ورخ دورخې په لمري برخه کېنى هدېرى ته تلل افضل دې داهم منقول دې چې دنورو ورخو په نسبت د جمعى

به ورخ صري زه زييات ادرآگ كيري . او د جمعي په ورخ قبر ته را تلونکي
فربيان ننه پيراني : (مظاھر حن جديد ص ۴۷۲ ج ۲)

د حضرت عقبه بن عامر رضي الله تعالى عنه خخه ارشاد نقل شوي دي
وابي جي ماشه داخونبه ده چي زه په اور کښي وخيزم يا په تيره توره پينه
کښيردم آن دا جي پنه مي پري شي . تردي چي زه دچا په قبر و خيزم . او زما
په نزد په قبر و کښي متيازي (بولى) کول او په بازارو کي دخلگو په مخ
کښي متيازي کول هم فرق نلري . امظاھر حن جديد ص ۴۸۲ ج ۲

وهديه ، هرسون ، ته دتللو منونه طريقه

ذباده : له حضرت ابن عباس رضي الله تعالى عنه خخه روایت ده چي
يو خلبي نبي کريم صلي الله عليه وسلم د مدیني په هديري تيريدی . او هغه
دقير لور ته خپل مخ مبارک وارا او وبي ويل : (السلام عليكم يا اهل
القبور يغفر الله لنا ولکم وانتم سلفنا ونحن بالآخر) اي دقير خاوندانو
پرتاسي دي سلام وي خدائی تعالیٰ دي موږ او تاسو ته مغفرت وکړي
او تاسو ترمود مخکي ياست او موږ در پسي بو .

تحقيق د حدیث شریف الفاظ دي (چي نبي کريم صلي الله عليه وسلم به
دقير ولو رته خپل مخ مبارک اړوئ او توجه به یې ورته کوله دا پر دي خبره
دليل ده چي که خوک دقير مرو ته سلام کوي دده لپاره مستحب ده چي
دهغه مخ دمرۍ و مخته مخامخ کړي همداشان کله چي د مغفرت د دعاء
لپاره قبر ته درېږي باید خپل مخ دمرۍ و مخته برابر کړي لکه خنګه چي
د علماؤ او مجتهدینو مسلک دي او د دي مطابق د تولو مسلمانانو عمل
دي . ميرزا مظاھر رحمه الله وايې دچا زيارت دهغه د ملاقات په شان ده
همداشان لکه خنګه چي دچا په ژوند کښي د ملاقات په وخت کښي خپل
مخ دهغه و مخ ته مخامخ کوي د زيارت په وخت کښي هم باید مخ دهغه مخ

نه برابر کری داهم په کار ده چې د کوم مری په وراندی هغه طریقه کول پکار ده کوم چې بې د هغه په ژوند کښی ورسه خنگه ګذاره کوله د مثال په ډول د ملاقات په وخت کښی دی دیو مکرم او عزت مند چاخوا ته نزدي نه شوای کښیستلای همداشان او سئی هم باید زیارت یعنی قبر ته نزدي نه کښینی لکه خنگه په ژوند کښی کومه اندازه ورسه کښیستلای شوای نواوس هم باید هغوند ورسه کښینی او اوس هم باید په هغه طریقه ورسه د غونه اندازه ورسه کښینه یا ودریه او که چېری د هغه په ژوند کښی ورنزدی کیدی او س دی زیارت ته هم نزدی ورخی او کښینی دی کله چې د چا زیارت کېری باید سورۃ (فاتحه او قل هو الله) درې وارد وویل شی او ثواب دی مری ته ورو بخیل شی او هم دی ورته د مغفرت دعاء ورته و کری.

(مظاہر حو جدید مشکوہ شرف صفحه ۱۲۴۸)

آیامېرى زیارت ڪونکى پېڙنى ؟

پردې خبره د ټولو اسلافو اتفاق دی چې مری زیارت ڪونکى پېڙنى او ورته خوشحالیې (د حضرت عائشة رضی الله عنها خخه روایت دی چې نسی کریم صلی الله علیه وسلم وویل چې کوم شخص د خپل ورور قبر ته لارشی او د قبر خواته بې کښینی ، نود قبر خاوند ورخخه خوشحالیې او د سلام جواب بې ورکوی ترڅو چې هغه هلتنه ناست وي . کاب ازوج مر ۲۲ نونه سی ایں نېټ برکات لړو) په دې باره کښی دیر احادیث راغلی دی . او په دې کښی هیڅ شبې نه ده پاته چې په قبر کښی خنگه خوک ویني ؟ خکه چې دادلوی خدای تعالی کار دی چې په دې زمانه کښی داسې الات موجود دی چې پر خمکه بې کښی په دی تر خمکه دیر لاندی معدنیات معلوموي . لکه تیل . پېرول ، زر او د اسې نور اوله دی سره سره (ایکسری ماشین) چې بالکل عام شی دی (ان الله علی کل شئ قدیر) مولان محمد رفعت قاسمی مدرس دارالعلوم دیوبند)

هتواب درسیدو خو ضرودي مسئلله

حضرت امم احمد حنبل (رحمه اللہ علیہ) وايې چې کلمه تاسو هدیرې ته لارشی . سورة فاتحه معاوذین (قل اعوذ برب الفلق ، قل اعوذ برب الناس) او قل هو الله احد ووا باست او تواب بی مړی ته ورو بخښی . له حضرت علی رضی اللہ تعالی عنہ خخه روایت دی : کوم شخص چې هدیرې ته لارشی هلتہ دقل هو الله سورة (۱۱) واره وايې او تواب بی تو لو مړو تهور و بخښی . ده ته به دهدیرې دمرو په اندازه ثواب ورکول کېږي له حضرت انس رضی اللہ تعالی عنہ خخه روایت دی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وویل چې کوم شخص هدیرې نه لارشی او د ثواب په نیت سورة پس تلاوت کړي انه تعالی دمرو عذاب ورکمو او ودی شخص ته دهدیرې دمرو په اندازه نیکی ورکول کېږي . (مظاہر حق شرح مشکوہ شریف ص ۴۴۹ ج ۲)

که چېږي د چا دامغه کښی سورتونه نه وي ياد . هر سورة چې بې ياد وي ویلاي بې شی او خدای تعالی شواب ورکوی . که چېږي بالکل جا هل وي په زبه ذی ورته د مغفرت دو عاوی وکړي . یا دی صدقه او خیرات وکړي او شواب دی ورو بخښی خکه چې په حدیث شریف کښی را خی چې مړی په مثال د هغه چاده چې او بوا خیستی وي او فریاد کوي . د خپلو قریبانو : پلار ورور او د اسې نورو دعواز ته منظر وي چې دوئ بې ورته وکړي خو کلمه چې هغوي دو عاوی ورتنه وکړي تردنیا او مافیها ورتنه محبوب شی . او دژوندو تحفې دمرو لپاره د مغفرت دو عاوی دی . (احیاء العلوم ص ۹۴) (نوی محمد رفعت قاسمی غفرله . مدرس دارالعلوم دیوبند)

مسئله : په شېه کښی دمرو زیارت کول یعنی دقران کریم کوم سورة وویل او شواب بې ورتہ بخښل جائز دی . (نوی دارالعلوم ص ۴۵۳ - ۵ - حوانه مشکوہ شریف ص ۴۵۴)

مسئله مری نه ویل کیری چی داثواب فلانکی له لوری خخه ده . که له هدیری خخه علاوه په کوم بل خای کنی وی فرسته بی ورته رسوی .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۲ ج ۵)

مسئله ومروته دصدقات خیرات بران کریم او دمغفرت ددواعاً فائده رسیدل له قرآن کریم اوله حدیثو خخه ثابته ده . لدی خخه انکار ناپوهی ، گناه او داجماع خخه خلاف ده البته دثواب لپاره کومی معلومی ورخی شرط نه دی لهذا خلوینسمه . کلنی . عرس او فتحه خوانی دایبول رواجی رسومات دشريعت مخالف دی . اوله شرو خخه کومک غونستل داسی ناجائز دی له الله تعالی خخه بغير دهیجا هیچ صرف سنته .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۷ ج ۵)

مسئله سنت داده چی د زیارت کولو په وخت کنی برست طریقه مرو نه سلام وکری . او دیتولی هدیری لپاره دمغفرت دعاوی وکری . او که چیری خه ووابی او دمرو وارواح ته بی شواب ورو بخسی دیره به ده . او که چیری دخیل خان لپاره دعواوی نوله الله تعالی خخه سوال وکره په دی دول چی با الله تعالی ددی نیکانو په برکت زما حاجت بوره کری و بزرگ آنونه به دانه وابی چی تاسو زمالپاره دعواوکری . دقران کریم ایا پردی دلالت کوی ، لهذا داسی دی نه وابی چی خطاب مرونه وی . ملکه له الله تعالی خخه دی دهغوى لپاره هم دمغفرت دوعا وکری . که چیری ددوئ په وسیله سره دخیل خان لپاره دعواوکری نودا کوم ممانعت نلری . په حصن حصین کنی ذکر شوی دی چی دصالحینو په وسیله سره دعواکول مستحب ده چی الله تعالی دهغوى په برکت سره دعواقبوله کری .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۷ ج ۵ به حواله دی الصختار ص ۸۴۴ ج ۱)

مسئله دثواب بخبلو په وخت کنی که خه هم یوازی نیت کافی ده ، لکن که په زبه سره ووابی چی یا الله تعالی ددی عمل ثواب فلانکی ته ورسوی
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۵۱ ج ۵ به حواله دی الصختار ص ۸۴۴ ج ۱)

مسئله: دثواب بختسلو په وخت کښی مناسب داده چې وویل شی فلان این فلان (فلانکو دفلانکی زوی) که چېرۍ دیلاز نوم ورته معلوم نه وي یوازی دده نوم کافی ده لکن هر خه چې په نیت کښی وي هغه کافی ده هر خه اللہ تعالیٰ ته معلوم دي) (فتاویٰ دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرۍ په یوه وخت کښی دېرو مر و نه ثواب و بخښی دا هم صحیح ده لکن که چېرۍ دانواب اول یوه ته و بختسل شی بیانورو نه بختسل کېږي خکه چې دانواب اول ته ورسیدی . (فتاویٰ دارالعلوم ص ۴۱۹ ج ۵) (سخنداز ص ۸۴۶ ج ۱)

مسئله: که چېرۍ دقران ثواب دېرو مر و نه خوک و بخښی آیا پوره پوره ثواب ورسیدی . که تقسیمېري ؟ په دې کښی دفقة او دوہ قوله دي (۱) دا چې هر یوه ته پوره پوره ثواب رسیدی . بل دا چې تقسیمېري بیان ورته رسیدی . دادوهم قول له قیاس سره برابر ده . خود اللہ تعالیٰ له فضل خخه لیری نه ده چې هر یوه ته پوره پوره ثواب ورسیدی . (فتاویٰ دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

دخدای تعالیٰ له ذات خخه دا اميد دي چې بشپړ ثواب به ورگړی خکه چې دا اللہ تعالیٰ له خزانو خخه هیڅ نه ګميږي . دا صرف (یوازی) دبنده په نیت پوری اړه لري خنګه چې بې پر اللہ تعالیٰ ګمان وي هفسې ورسه کوي (محمد رفعت فاسمو عفاند عنہ)

مسئله: دقران کريم ثواب خو مری ته رسیدی بل دا چې وونکی یونیک کار وکړی په لس ګونو بلکه تر دې هم زیات ثواب ورکول کېږي . مګر په هر کار کښی اخلاص شرط دي بیله اخلاص هېڅ عمل مقبول نده

(أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ) (بدر ۲۳ سوره لرم) (مِنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَمَّا عَשَرَ أَمْثَالُهَا) (بدر ۸ سوره الانعام) (فتاویٰ دارالعلوم ص ۴۶۱ ج ۵)

مسئله: قران کريم په هدیره کښی په لوړ او سوکه او اواز . په یاد (حفظ) یا په کتلو سره صحیح ده) فتاویٰ رشیدیه کامل ص ۲۲۶)

مسئله: دثواب بختسلو په وخت کښي مناسب داده چې وویل شی فلان این فلان (فلانکي دفلانکي زوي) که چېرى ديلار نوم ورته معلوم نه وي یوازي دده نوم کافي ده لکن هر خه چې په نيت کښي وي هغه کافي ده هر خه اللہ تعالیٰ ته معلوم دي) (فتوى دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرى په یوه وخت کښي دبرو مر و نه ثواب و بخښي دا هم صحیح ده لکن که چېرى دانواب اول یوه ته وبختل شی بیانورو نه بخښل کېرى خکه چې دانواب اول ته ورسیدي . (فتوى دارالعلوم ص ۴۱۹ ج ۵) (معذره دا سعادت ص ۸۴۶ ج ۱)

مسئله: که چېرى دقران ثواب دبرو مر و نه خوک و بخښي آيا پوره پوره ثواب ورسىپري . که تقسىپري ؟ په دي کښي دفقهاو دوه قوله دي (۱) دا چې هريوه ته پوره پوره ثواب رسپري . بل دا چې تقسىپري بیان ورته رسپري . دادوهم قول له قیاس سره برابر ده . خود اللہ تعالیٰ له فضل خخه ليری نه ده چې هريوه ته پوره پوره ثواب ورکړي . (فتوى دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

دخدای تعالیٰ له ذات خخه دا مید دي چې بشپړ ثواب به ورکړي خکه چې دا اللہ تعالیٰ له خزانو خخه هیڅ نه ګډپري . دا صرف (یوازي) دبنده په نيت پوری اړه لري خنګه چې بې پر اللہ تعالیٰ ګمان وي هفسې ورسه کوي (محمد رفعت فاسمو عفاند عنده)

مسئله: دقران کريم ثواب خو مری ته رسپري بل دا چې وونکي یونیک کار وکړي په لس ګونو بلکه تر دی هم زیات ثواب ورکول کېږي . مګر په هر کار کښي اخلاص شرط دي بیله اخلاص هېڅ عمل مقبول نده

(أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ) (پر ۲۳ سوره لرم) (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ أَمْثَالَهَا) (پر ۸ سوره الانعام (فتوى دارالعلوم ص ۴۶۱ ج ۵)

مسئله: قران کريم په هدیره کښي په لوړ او سوکه اواز . په یاد (حفظ) یا په کتلو سره صحیح ده) فتاوى رشیدیه کامل ص ۲۲۶)

مسئله: په ثواب بخبلو کښی دلاس پورته کولو ضرورت نشه ، اوکه چېري دوعا کوي لاس بي پورته کړي وي نوشادي فبرونه و ګرزوي .

(فناوري رسيد به کامل جن ۳۷)

خکه چې عوام خطه کېږي چې له مړو دوعا، غواړي ، د مرۍ په وسیله سره دوعا غونبنتل جائز ده . لکن په حقیقت کښی بیاهم له خدای تعالی خخه غونبنتل دي . احمد درفت قاسمي

دبرات دشپی رو اجوونه

لدي رو اجو خخه دبرات دشپی حلوي وي ، او دا ختر غری . او دعا شوری (لسنه د محرم) شربت او دا سې نور دي دبرات دشپی په باره کښي په حدیث کښي دومره راغلی دي : چې نبی کريم صلی الله علیه وسلم جنت البقیع (هدیره) ته تللی وو او د مړو لپاره ېېي د مغفرت دوعا کړیده له ده خخه وروسته خلگو اکثره مفاسد پکښي رواج کړي . بعض خلگ وايېي چې دنبی کريم صلی الله علیه وسلم غابن مبارک چې کله شهید شو نوده حلوي ېي خور له دا بالکل ېي بنیاده او غلطه خبره ده ددي عقیده لرل هیڅ وخت نه ده جائز . خکه چې عقله هم نه ده مکمل . خکه چې دا واقعه په شوال کښي پېښه وه نه په شعبان کښي دوهم : بعض خلگ د حلوي د جائز بللو لپاره دا وايېي چې په دي شپو کښي حضرت حمزه رضي الله تعالى عنه شهید شوي دي داده ګه رضي الله تعالى عنه فاتحه ده . دا هم ېي دليله او بې اصله ده . لمرنې خود تاریخ تعین ته ضرورت نشه بل دا چې دا قصه پخپله غلطه دد خکه چې حمزه رضي الله تعالى عنه هم په شوال کښي شهید شوي وو نه په شعبان کښي دريم : بعض خلگ داعقیده لری چې دبرات په شپه د مړو ارواح کورو ته راخې او ګوری چې ايا زهونو لپاره چاځه پخ کړي کنه ؟

بىكاره خبره ده چې دا بې له کوم نقلې دليل خخه تېتېرى . حال دا چې هېيخ نقلې دليل نشه . هرء مسئله له قران کريم او حدیث خخه تېتول ضروري ده . او په قران او حدیث کېنى په دې باندي هېيخ دليل نشه . چې د مرپو ارواح د مرگه وروسته دی دنیانه راخى او گورى البته پرنه زاتلو دير دلائل موجود دی (مشکوہ شریف ص ۲۵ ج ۱) محمد رفت قاسمی غفرله)

خلورم : دبعضو خلگو فکر دې چې کله دبرات ترسیه مخکی خوک مرتسی . تر خو چې دده لپاره دبرات په شې فاتحه ونه شی . داله مرپو خخه نه دې حساب . دا هم محض بې اصله اولغوه ده . بلکه دا هم رواج دې چې خوک تردی جشن (دبرات ترسیه) مخکی مرتسی . دمرپی وارتانو دامخکی نه دی لمانځلی (دېنداكیدو په وخت کېنى) ليکن يه احادييثو کې په صراحت سره مذكور دې چې مرپی قېرنه خې په داسې شان خنګه چې دې دنیا ته راغلى و داسې نه ده چې دبرات په شې پوری موقوفه دهپنځم : بعض خلگ دبرات دشپې دحلوی داسې پابندی کوي چې بې حلوي بې برکت نه شي دا هم دېرده فاسده عقیده ده چې ضرور بې بولی عمل بې هم فاسدېږي تر فرضو او واخبو بې زېن اهتمام کوي له دې خرابیو سره سره داتجربه هم ده چې نیت بې بالکل خراب وې ثواب بې مقصود نه وي . او داخیال بې وي چې که چېری حلوي پخه نکړي نو خلگ وايې دا مسکین شوی دې . ددې تهمت دلیری کولو دپاره چې خومره تکلیف وې ضرور بې کوي . دداسې نیت صرف (یوازی) فخر او اسراف دې چې ګناه بې بار بار ذکر شوی ده کله کله داسې هم کېږي چې ددې لپاره په سود او قرض پیسې واخلي . چې داخان نه لویه ګناد ده شپړم : کوم خوک چې دکومک مستحق وي هغه ته هېيخ نه ورکوي . افلأ چې به کور کې خه یاخه وي دا هم نه ورکوي اکثره مالدار خلگ چانه په معاوضه شی ورکوي او نست بې داوی چې

فلانکی مته سی را کری دی که بی زه ورن کرم تو هغه به خه و ای، پدی کی هم هغه ریا کاری او نفاخر دد اووم، بعض خلگ دنغان به پنځلسنه منشور دا ل ضرور بخوی، ددی دیجاد تاریخ معلوم نه دی خو دومره ويلاي شو چي دا کار بسکاره ګناه ده اتم خینی خلگ داسی هم شته چې په دې شبې (د برات نېټه) د نفلو لمون خولې د خلگ راجمع کوي تر خو د شبې روپول ورنه اسان شې دا هم له شريعته مخالف کار دی، البتہ که چېږي اتفقاً خلگ جمع شول پدې کی بې کوه ممتحنې نشته نهم، خینی خلگ په دې شبې لوښې نوی کوي کورونه چونه کوي او خراغونه پېر لکوی او داسی نور د بدعت کړونه کوي، دا بلکل د کفر و نقل دی او یه حدیث شریف کی

تشبه حرام بلل شوی د د اصلاح لرسو، ص ۱۳۴، حضرت نه نوی^۱

په هندوستان کې غیر مسلم خپل جشنونه له دالبو خخه را الخستی دی چې لوښې بد لوی او خراغونه هم روښانه کوي، ده ګو داعقیده دد چې په دې کار سره ده ګوی مذهبی مشران خوشحاله کېږي، خو اکثرو مسلک نانودار سیم خبل کړی دی دا بلکل حرام دی پکار ده چې خان ترینه لېږي و ساتني، (اللهې احمد، محمد، فتح قاسمی عفرله)

مسئله: دا هم مشهور ده چې د برات د شبې په حلوي چې لمونی روزه مات وشي دا د برابر ثواب لري دا هرمه علطمه او بې پنیاده دد، (اغلاط انعام مکمل ص ۱۲۴)

د برات په په څوی پخول او خوړل

سؤال: د برات په شبې حلوي پخول او خوړل خنګه دی؟ که چېږي بې د ثواب له نیته پخه شئی دا هد حکم لري، همدا شان د داسې حلوي خوړل خنګه دی؟

جواب: د برات په شبې د خوشحالی او حلوي پخولو هیڅ ثبوت نشته، لهذا دا امور ناجائز او پدشت دی، که چېږي بغیر د ثواب له نیته حلوي پخه شې نو بیا د بدعت تاکید نکنې دی، باید لدې خخه هم خان و سائل شې همدا

شان لهدامنې حلوي قبلو لو خخه هم بايد خان و سائل شي ليکن دا حرام نه ده
(حسن الفتاوى ص ۲۸۵ ج ۱)

مسئله د دوهي د تقسيمولو په متعلق به دې شپه کې زما تر نظر کوم روایت
نه دې تبر شوی . البتنه د دې شي فضیلت له لمر لو بیدو بیا تر صحیح صادق
ده (سبیده داغ) بورې ده . افروزی محمودیه ص ۷۵ بوك (۱)

دبرات دشپی سنت اعمال

دبرات دشپی خصوصیات خو معلوم شول . موږ ته خه کول پکار دی او
د خداي جل جلاله د بیشماره نعمتوونو دلیتوںو لپاره خه و کړو ؟
د احادیثو له کتلو خخه ثابتېږي چې نبی کريم صلی الله علیه وسلم په دې
شپه درې اعمال کړي دی ، د دې دریو سنتو طریقه ادا کول د خیر او برکت
شو اب باعث دی : اول : د شعبان په پنځلسمه شپه بیله کومې ټولی هدیرې ته
لارښی . او هلتنه په ربیدو سره د مغفرت دو عاوې و کړي که چېږي صدقه او
خيرات کوي شو اب ور بخښې باید د عامو رواجو تابع نه شي او تر شریعت
تجاوز ونه کړي دوهم : په دې شپه کې ویښ و اوسي د خداي جل جلاله
عبادت او نفل لمونځ بیله جماعت خخه و کړي هر خو مره چې مو په طاقت
کې وی د قرانکريمه تلاوت و کړي پایې و اورې پر نبی کريم صلی الله علیه
وسلم زیات شمیر درود شریف و واياست . د خپل خان او ټولو مسلمانانو
لپاره دو عا و کړي او له خپلو ګناهونو خخه توبه و کارې خصوصا له هغو
ګناهونو خخه کوم چې د کولو د سبب سره په دې مبارکه شپه هم دو عا نه
قبلېږي کوم خوک چې طویل (اورد) لمونځ کول غواړۍ هغه دې صلوة
تسبيح و کړي د خداي جل جلاله له ویرې دې وزاري د خپل خان اولاد مور و
پلار او د ټولو مهمو امورو متعلق دې دو عاوې و کړي .

دریم په ورخ دی نفل روزه و نیسی لکه خنگه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم وینا ده (قوموا لیلها وصوموا نهارها) یعنی په پنخلسمه د شعبان دشپی و بس و او سن او دورخی بې روزه و نیسی، دا دری اعمال له نبی کریم صلی الله علیه وسلم خخه منقول دی باید دری سره په مسنونه طریقه سره ادا شی (انب برات ص ۲۲)

تبیه په بعضو خابو کی دبرات دشپی رونولو لپاره خلگ راتولوی، شپه رونول یه اجتماع سره که خدهم اسانه ده لیکن دنفل عبادت لپاره دخلگو داسی رابو خای کول صحیح نه دی همداشان په مساجدو کی رایوخای کیدل لکه خنگه چې تن او سبا رواج ده. اکترو علماؤ دامکروه بللی ده. په در مختار کی راغلی دی چې د کوچنی اختر لوی اختر دبرات پنخلسمه در مسان المبارک لس اخیری شپی او د ذی الحجه لس لمرنی شپی په دی تولو شپو کی پورته کیدل او جلا جلا عبادت کول مستحب دی. (اصلاح الرسوم ص ۱۰۵)

په حدیث شریف کی یوازی دری اعمال ثابت دی ده گوی ادا کول په سنت طریقه سره موجب دثواب دی. لمرنی دبرات په پنخلسمه هذیری ته تلل مروته دوعا او استغفار کول. که چېری کومه صدقه یا خیرات کری وی ثواب دی مروته و ربختل. له دی دعا و خحمد فائدہ رسول دی باید صدقه په بنه تو گه سره و شپی نرخو ریا پکنی زانه شی دوهم: داشپه رونول او عبادت یو ازی کول نه په اجتماعی ډول سرد دریم: په ورخ بې روزه نیول. ددی اعمالو په سنت طریقه سره ادا کول نهایت مفید دی. (اصلاح الرسوم ص ۱۲۴)

دبرات دشپی خاصې دعاوی

اعوذ بعفوک من عقابک واعوذ برضانك من سختک واعوذ بك منك اليك
لا احصى ثناً عليات انت كما اثنيت على نفسك (الترغيب والترهيب من ۳۵۸ توک ۱۲)
اللهم انت عفو تحب العفو فاعف عنى (ابن ماجه. مظاهر حن ص ۲۸۵ توک ۲)

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم بی بی عائشی ته وویل : دادعا پخیله هم زده کړه او نوره نه بی هم ور زده کړه . خکه چې حضرت جبرائیل علیه السلام داوعا ماته رازده کړی ده . علماو کرامو لیکلې دی چې دعا ددنیا دټول خیر او برکت جامع کونکی ده . خکه چې دالله جل جلاله له لوری وښدہ ته عفو او بخښنه په دعا یوری ترلې لکه خنګه چې په یوه روایت کی راغلی دی چې : دښدہ له لوری د حق تعالی په دربار کی د بخښنی او عفیت تر سوال هیڅ شی افضل نشهه تر خو چې ممکنه وی دادعاوی یادی کړئ او خپلو ماشومانو ته بی هم ور زده کړئ . خکه چې نن سبا اکثره ماشومان ددررواغو نکلونه یادوی او مور او پلار بی فخر هم ورباندې کوي که چېږي مو دانه یادیږی بیا په خپله ژبه د خیر او عافیت دواعوی وکړئ . که مو دادعا یادوی مخکې د رود ووایست بیا دواعا وکړئ لکه : ای لویه خدا یه ! ته پرتولو احسان کونکی بی پرتا خوک احسان نشي کولای . ای د لویې او مغفرت خاوندہ ! له تاخخه سوا هیڅ معیوب د نشهه نه ده بیوزلو مددگار بی او د پریشانیانو مشکل کشا بی ای اللہ جل جلاله ! له تاخخه بغیر بل هیچا خخه خه نه غواړو یوازې ته ور کونکی بی ای لویه خدا یه جل جلاله ! که تا چېږی زه په خپل کتاب کې بې برخې او بې نصیبې لیکلې یم لویه خدا یه جل جلاله په خپل فضل او کرم سره زما خواری . بد بختی او کم رزقی رنګې کړي . د اخبره ستا په کتاب کې کوم چې دی پر اخیری نبی صلی اللہ علیه وسلم نازل کړي دی نو شته دی چې اللہ جل جلاله چې خه غواړي لیکې بې او چې خه وغواړي محوه کوي بې ان اللہ علی کل شيء قدیر یا اللہ جل جلاله له تاخخه کوم د پونتنتې خاوند نشهه هر خه ستا په اختیار کې دی یا اللہ له تاسره ام الكتاب ده . یا اللہ جل جلاله ستا په روی سره زما

مشکلات او پریشانی لیری کری که زه په خبر یم او کنه او په هر خه ته عالم
 بی لویه خدایه حل جلاله تریتو لو ته داحسان خاوند بی . لویه خدایه اتیک
 او لاد را کری مانه بخشنده و کری . یا الله جل جلاله یوں گناهونه صغیره وي
 که کبیره بسکاره وي که پتی ته رانه بخشنده و کری . یا الله جل جلاله زما
 عیبونه پتی کری معافي راته و کری پر ایمان خاتمه را کری . زما مور
 او پلار . استاذاتو او یولو مسلمانانو ته مغفرت و کری ای لویه خدایه حل
 جلاله ! مور هر خه نه شو غوبنلاي بیس هغه غواړو چې زموږ نبی کریم
 صلی اللہ علیہ وسلم غوبنستی ذی او له کوم شی خخه چې په هغه سره نبی
 صلی اللہ علیہ وسلم بناه غوبنستی ده زه هم تری بناه غواړم زموږ دعاوی
 دنبی صلی اللہ علیہ وسلم په وسیله قبولی کری آمین بارب العلمین
 مولانا محمد رفت فابسمی خفا اللہ عنہ مدرس دارالعلوم دیوبند

دقدر د دشپی لویه

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بِإِشْكَهِ مُوَرِّ قرآنکریم په لیلة القدر کی نازل کړ.
 یعنی قرآنکریم له لوح محفوظ خخه دلیلة القدر په شیه نازل شوی دي
 دایوه خبره ددې شپی دفضلیت لپاره کافی ده چې داعظیم کتاب په کې
 نازل شوی دي . په کومه شپه چې داقران نازل شوی له دې سره نور دیور
 فضلتونه هم لري د نور تشویق لپاره دا ایت لو لو: وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 ضرور به در ته معلومات وي چې داشپه خومره مبارکه او بافضلیته شپه ده
 خومره فضائل او نیکی پکښې دې دیو خو فضائلو ذکر کوو : (لیلة القدر خیز
 منْ أَلْفِ شَهْرٍ) دقدر شپه تر ززو شپو اولی او بهتره ده یعنی دزرو میاشتو
 د عبادت چې کوم شواب دې یوازې په دې مبارکه شپه کې عبادت تر دې

زیات شواب لري او د دې زیادت علم هم نشته چې خومره زیادت (تنزل الملاکه) په دې شپه کې ملانکې را شوه کېږي:

علامه رازی رحمه الله ليکې چې کله په ابتداء کې خدای جل جلاله انسان پیدا کاوو ملائکو ور سره مخالفت نښکاره کړ . د لوی خدای جل جلاله په دربار کې یې عرض وړاندی چې ته جل جلاله د اسې خوک پیدا کوي چې بیا به په حمکه کې فساد کوي او وینې به بهوي، نن شپه چې د خدای جل جلاله په قدرت انسان دانه جل جلاله په عبادت او معرفت مشغول ووينې ملانکه د معذرت لپاره را کوزېږي (وَالرُّوحُ فِيهَا) په دې شپه کې روح القدس (جبرائيل عليه السلام) هم را کوزېږي، له نبی کريم صلی الله علیه وسلم خخه روایت دی: چې جبرائيل عليه السلام له یوې تولی د ملائکو سره را کوزېږي، کوم شخص چې په عبادت مشغول وي د هغه لپاره در حمت دعاوی کوي (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أُمِّٰ) د خدای جل جلاله په حکم له هر خیر سره را کوزېږي په مظاهر حق کې ليکلې دې چې په دې شپه کې د ملائکو پیدائشت شوي دي، د حضرت آدم عليه السلام د مادی جمع کيدل په دې شپه کې شروع شوي ده او په دې شپه په جنت کې ذرختي کړل شوي دي، د دعاو قبلیدل په دېرو احاديثو کې راغلې دی، او په یوه روایت کې راغلې دې چې په دې شپه عیسیٰ عليه السلام اسمان ته ختلې دی او په دې شپه د بنی اسرائیلو توبه قبوله شوي ده . (سلام هي) داشپه سر تر پایه سالمه د د یعنی د فرشتو له لوري په مؤمنانو سلام وي تر دې چې یوه تولی د ملائکو خې او بله رائي (حتى مطلع الفجر) دا ټوله شپه د برکتونو انو رحمتونو سره وي تر خو چې سپیدی راو خیزی، د اسې نه چې دشپې په یوه

برخه کی برکت وی او په بله کی نه وی بلکه تر صحیح صادق پوری ددی
برکاتونه ظهور وی. (فضائل رمضان المبارک ص ۳۷ و معارف القرآن ص ۷۹۱ توك ۸)

دیوه سوال څواب : دقدر شپه تر زرو شپو اولی بلل شوی ده ظاهره ده
چې په دی زرو میاشتو کی هر کال دقدر شپه هم رائی نو حساب به خنگه
کوو دتفسیر علماؤ ویلی دی چې دلته له زرو میاشتو هغه مراد دی چې
یکښی دقدر شپه نه وی په دی لحظه هیڅ مشکل نشته. (معدن الدین ص ۷۹۲ توك ۸)
دا چې ویل کیږی چې دقدر شپه تر زرو میاشتو اولی ده . ددی مطلب دادی
چې دزرو میاشتو په اندازه کښی چې خومره عبادت کیږی ددی شپې
دعبادت تر دی زیات ثواب دی او خونه؟ داخذای جل جلاله ته معلومه ده
کوم شی ته چې الله جل جلاله دیر زیات ویلی وي ده ګه زیاتوالي یې خه
اندازه وی ددنیا دخلکو دستور دی چې یوه اندازه زیات شی ته په دیروالی
قابل وی او تر هغه یل زیات شی زیات نه بولی ، یو په ظاهره ژور شی دیر
ژور بولی یوه دا خبره هم ده چې په هغه زمانه کی په عربو کی تر زرو زیات
حساب نه وو لکه خنگه چې له ۱۰۰۰ ازر کاله مخکی په ددنیا کی د ۱۰۰ سیکرو
دیر اهمیت وو او نن؟ خنگه چې قرانکریم ده ګوی په ژبه وو او ده ګوی له
لهجې سره برابر وو بیا نو خنگه تر زرو زیات ویلای شوای؟ خکه یې
ده ګوی دحساب اخیری درجه وو یله دنوري ترقی لپاره الله جل جلاله دونه
وو یل چې ((تر دی هم زیات)) اوس تر دی دزیادت امکان نشته . کروړ
اړب، کهرب، نیل و سنگ او مهاسنگ ټوله دی زیادت لاندی دی ګواکی
چې دقدر دشپی دفضیلت هیڅ حد نشته. (محمد رفت قاسمی غفرله)

ابا په ټوله دنیا ګښی په یوه شپه ګښی دقدر شپه وی؟

مسئله: دمطالعو د اختلاف په سبې سره په مختلفو مملکتو کی دقدر شپه په مختلفو تاریخو وی په دې کی هیچ مشکل نشه خکه چې په هر خای کی دقدر دشپه تاریخ وی په همه ګه شپه دقدر برکات حاصلیږوی او له بحانه تعالی اعلم،

مسئله: کوم خوک چې دقدر په شپه دماختن او سهار لموونځ په جماعت سره اداکړی بس ده مدلې شپه ثواب یې پیدا کړ چاچې زیات عبادت وکړ زیات ثواب ورکول کېږي په صحیح مسلم کښی له عثمان غنی رضی الله تعالی عنہ خخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل: کوم شخص چې دماختن لموونځ په جماعت سره اداکړی ګواکی دنیمه شپه دقيام ثواب یې پیدا کړ او چاچې دسهار لموونځ هم په جماعت سره اداکړی ګواکی دتولې شپه دقيام او عبادت ثواب یې حاصل کړ. (عارف القرآن ص ۷۹۲ تونی)

دقدرو دشپه معنۍ

دقدرو معنۍ شرف او عظمت ده. ودې شپه ته ليلة القدر ویل ددې شپه دعظمت په وجه ده حضرت ابوبکر وراق رحمة الله عليه ویلی دی چې ودې شپه ته ليلة القدر (دقدرو شپه) خکه ویل کېږي چې دکوم شخص تردې شپه مخکې دې علمی په وجه هیڅ قدر او قیمت نه وو. په دې شپه دتوبې استغفار او عبادت په وجه داشخص هم دقدرو او شرف خاوند کېږي دقدرو بله معنۍ تقدیر او حکم هم کېږي ددې معنۍ په اعتبار دليلة القدر دویلو وجه داده چې په دې شپه دتول مختلفو لپاره کوم ازلي تقدیر ليکل کېږي دبنده چې کومه برخه له دې رمضان المبارک تر بله رمضانه پورې ده هغو ملائکو ته حواله کېږي کومې چې دتدبیر او تنفيذ لپاره ماماوري دی کوم علماء کرام چې له ليلة المباركة خخه دشعبان پنخلسمه شپه مرادوی ده ګي تطبيق دادی چې ابتداء فيصله دامورو په اجمالی شکل په دې شپه

کیبری او تفصیلات یې دلیلة القدر په شپه کوم چې در رمضان المبارک په میاشت کښی ده لیکل کیبری ددې تائید دحضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنہ په یوه قول سره کیبری، چې الله جل جلاله دیول کال دامورو فیصله دبرات په پنځلمسه شپه کوی بیا دقدر په شپه دفیصلی مطابق فرشتو ته سپارل کیبری. (تفسیر مظہری)

دامو مخکې هم لیکلې وو چې دامورو دفیصلی په دې شپه مطلب دادی چې په دې کال کې کوم امور تافذ کیبری. هغه له لوح محفوظ خخه نقل کیبری او ملائکو ته حواله کیبری او اصلا خود اړول تقدیرونه په ازل کښی لیکل شوی دی. (معارف القرآن ص ۷۹۲ توک ۸۹۳)

دقدرو شپه شه ۵۵؟

در رمضان المبارک په شپو کښی یوې شیبی ته دقدر شپه ووبل کیبری چې دیره دخیر او برکت شپه ده په قران کریم کې دا شپه تر زرو شپو به بلل شوی ده زر میاشتې درې اتیا کاله او خلور میاشتې کیبری نیکبخته ته ذی هغه خوک چې داشپه په عبادت کې تیره کړی او دابرکات یې نصیب شي ګواکۍ درې اتیا کاله خلور میاشتې یې په عبادت کښی تیره کړی، او دزیاتوالي یې حال نه دی معلوم چې زر میاشتې تر خو میاشتو افضل دی (د عربو په محاوره کښی تر زرو زیات عدد نه وو) الله جل جلاله په حقیقت سره دیر لوی انعام پر خپل قدر من مخلوق کړی دی په در منثور کې له انس رضی الله تعالی عنہ خخه روایت نقل شوی دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ووبل دقدر په شپه الله جل جلاله زما پر امت یو خاص رحمت کړی دی چې پر نورو امتو نو باندی نه وو په دې باره کې مختلف روایات دی چې ددې نعمت سبب خه وو. په څینو احادیشو کې راغلی دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم دتیرو امتو عمر و نو ته فکرو کړ چې دیر زیات وو په دې خفه

شو چې زما دامت عمرونه دیر کم دی او په دې کم عمر کې د دومره زیات عبادت امکان نشه، کله چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم خفه شو نو اللہ جل جلاله ددې مبارکې شپی برکت بې امت ته ور په برخه کړ، که کوم نیکبخته دقدر (لس کاله یوه دقدر شپه) عبادت وکړ تردرې اتیا کاله خلورو میاشتو خخه هم زیاتیرې. په بعضو روایاتو کې راغلی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دبنی اسرائیلو دیوه شخص ذکر کاوو وېي ويل چې زرمیاشتی بې جهاد کړی دی داصحاب کرامو ورباندی غبته پیداشوه اللہ جل جلاله ددوی دجیرې لپاره داشپه ورکړه په یوه روایت کې راغلی دی نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دبنی اسرائیلو دخلورو اشخاصو ذکر وکړ: حضرت ایوب حضرت زکریا حضرت حذقیل او حضرت یوشع علیهم السلام چې دې تولو انبیاو اتیا کاله دالله جل جلاله په عبادت کې تیر کړی وو او دیوی زرې برابر بې هم د خدای جل جلاله نافرمانې نه ده کړي.

ودی ته صحابه کرام حیران شول بیا حضرت جبرائیل علیه السلام حاضر شو او دقدر سورة بې ووايو، له دې خخه علاوه نو هم مختلف روایات شته. دداسې قسم دروایاتو د اختلاف وجه اکثره داکیرې چې کله د مختلفو واقعاتو وروسته کوم ایت نازل شي تولو ته ئې نسبت کیدلای شي په هر صورت دسورة دنازلیدو وجه که هر خه وی لیکن دامت محمدی صلی اللہ علیه وسلم لپاره دا دالله جل جلاله دیر لوی نعمت دی، دا هم دالله جل جلاله یوه خاصه عطیه ده او د عمل کولو تو فیق هم تر هغه جل جلاله پوری موقوفه دی. (فضائل رمضان المبارک ص ۳۵ ز مظاہر الحق جدید ص ۷۷۹ توك ۷)

دشپی شپه

ددې شپی د فضیلت لپاره که خه هم مستقل سورة نازل شوی دی له دې سره سره دو هدیشونه د نمونې په دول ذکر کول غواړم:

عن ابی هریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من قام لیلة القدر ایماناً واحتساباً غفرله ما تقدم من ذتبه (رواہ بخاری و مسلم) .

ذباوه له حضرت ابو هریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ خخه روایت دی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وویل چا چی د قدر شپه له ایمان سره د عبادت په نیت و کړه له دی خخه مخکی ګناهونه ټول ورته معافیږی .

تشريع که چېری د دنیا کاروباری ته د اعلومه شي چې په فلانکی میاشت کښی ، موږ ته نزدي په یوه بنیار کښی یوه میله جو پیری چې تجارت پکښی پیره بنه ګټه کوي چې یوه روپی لس روپی ګټي او ټول کال بیاله تجارت خخه خوک خلاصیږی ، تاسو فیصله و کړئ خوک به د اپریږدی ؟ که چېری تاریخ ورته معلوم نه وي په ډیرو پونستنو ضرور تاریخ معلوموی بیاهم که ورته معلوم نشي خوشپی مخکی هلتہ ورځی چې د ازرنې موقعه راخخه تیره نشي . او س دنیکانو د میلې هم د مؤمنانو لپاره یوه زرینه زمینه مساعده کړی ده ، له دومره برکته سره د دی شپی میاشت هم معلومه ده ، بیاداهم معلومه ده چې په لسو اخیرو کی ده ، شپه ئی خکه نه ده معلومه کړی چې هغه خوک معلوم شي چې له خدای تعالیٰ سره خومره محبت لري لکه نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چې به د دی شپی لپاره میاشتی میاشتی اعتکافونه کول ، او چې معلومه شي چې د دی شپی پلتوونکی خومره شپی قربانوی ؟ (الترغیب والترهیب ص ۹۰ ج ۲)

دشپی رونلو مطلب دادی چې عبادت و کړی . لمونځ ، ذکر او د اسی نور ، او د ثواب د نیت مطلب ئی وي دشپی رونلو مطلب دادی چې عبادت و کړی ، لمونځ ، ذکر او د اسی نور ، او د ثواب د نیت مطلب دادی چې خاص د الله تعالیٰ درضا لپاره کښینی نه دریا او غرور لپاره محض عاجزی اختيار کړی خطابی علیه الرحمة وایپی : چې د دی مطلب دادی چې د ثواب یقین به بې وي

او په ارام زره سره پرخان تکلیف راولی ، نه په قراره زره سره . بسکاره خبره ده چې خومره په اخلاص سره کښینی هغومره عبادت اسانه کیږی داوجه ده چې خوک دالله تعالی په محبت کښی بوخت وي ده ګه په عبادت کښی هیڅ مشقت نوي . دامعلومول هم ضروري ده چې په مخکنې ، حدیث او نزو و حدیشو کښی چې د ګناه ذکر ده د علماء په نزد ګناه صغیره مراد ده ئکه چې په قران کریم کښی چې کله د ګناه کبیره ذکر و شې ، ورسره ضرور د (الامن تاب) ذکر کیږی ، په دی بناء علماء کرام وايې چې ګناه کبیره بغیر له توبې خخه نه معافیږی . تو خکه کله چې په حدیث د ګناه د معافیدو ذکر راشی علماء کرام بې په صغیره سره مقیده کوي . د توبې حقیقت دادی چې پر تیرو ګناهونو پښیمانې او په آئنده کښی دنه کولو عزم که چېری لچاخخه ګناه کبیره و شې ده ګه لپاره ضروري ده چې که دقدر شپه یابله د قبولیت زرینه موقع وي باید ضرور د خپلو بد اعمالو خخه په پاک زره سره په ټینګ عزم په زره او زبه سره توبه و کري ترڅو چې الله تعالی له رحمت کامله متوجه شې له صغیره او کبیره هر قسم ګناهونو خخه توبه و کاري ترڅولوی خدای تعالی بې توبه قبوله کړي (فضائل رمضان المبارک ص ۳۸).

د ملا ئکور اټب

عن انس رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا كان ليلة القدر نزل جبريل في كربلة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم اوقاعد يذكر الله عزوجل (كذا في المشكوة).

حضرت انس رضی الله تعالی عنہ له نبی کریم صلی الله علیہ وسلم خخه روایت کوی چې دقدر په شپه حضرت جبرائیل علیه السلام دفرشتو (ملائکو) له یوی ټولی سره خمکی ته راکوزیږی او د هغه شخص لپاره د خدای تعالی خخه در حمت غوبتنه کوی چې په عبادت او ذکر مشغول وي.

تفسیح د حضرت جبرائیل علیه السلام راتگ له ملائکو سره په قران کریم کښی ثابت دي او یه ډیرو احادیثو کښی هم په صراحت سره دا خبره ذکر شوی ده چې جبرائیل علیه السلام و ملائکو ته وظیفه ورکوی چې د هر ڈاکر او شاغل کور ته لارې شي او مصافحه (روغبر) ورسره وکړي.

د حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنہ په حدیث کښی راغلی دي چې د جبرائیل علیه السلام په ډیلو سره ملائکې سره جلا جلا شي او کوم کور کوچنی . یالوی ، خنګل او د بستی د اسې چې مسلمان پکښی وي او هلتہ ملائکې د مصافحې لپاره نه شي ورتلای لدی خخه مراد د خیر دوعا هم ده او پیچله روغبر هم خینی مراد ده ، خکه چې فرشتې مجسم نور ده ، د نور له وجې موره ته په نظر نه راخی محسوسیږی هم نه ، لکه خنګه چې مره کیدونکی ته ملک الموت او نوری ملائکې راخی او خبری ورسره کوی ، شاید چې نیکانو خلکو ته په نظر ورځی او محسوسیږی هم . امحمد بن عقب ناسی خداوند مگر هغه کور ته نه داخلیږی چې پکښی سې خنزیر یا ناوره تصویر وي د مسلمانانو اکثره کورونه د اسې دی چې د خدای تعالی لدې عظیم نعمت خخه بې برخې دی خکه چې یوازې د خیالې نبائست لپاره تصویرونه خروې خکه چې تصویر لگونکی ډیربدبخت وي ، چې دده په سبب سره ټیول کور د خدای تعالی له رحمت خخه بې برخې کوي . (فضائل رمضان ص ۴۰)

دقدر دشپی د نامعلوم والي سبب

عن عبادة بن صامت قال خرج النبي صلى الله عليه وسلم ليخبرنا بليلة القدر فتلاهی رجلان من المسلمين فقال خرجت لأخبركم بليلة القدر فتلاهی فلان وفلان فرفعت وعسى ان يكون خير لكم فالتسموها في التاسعة والسبعين والخامسة (مسنون شريف وبخاري).

ذباوه: حضرت عبادة بن صامت رضي الله تعالى عنه وايي چى نبى كريم صلى الله عليه وسلم ددي لپاره دباندى را ووتى چى مور ته دقدر دشپی خبر راکرى لكن ددوو مسلمانانو جنگ وو نبى كريم صلى الله عليه وسلم وویل چى زه ددي لپاره راغلى وم چى تاسوته دشب قدر په باره کبى خبر در كرم . لكن دفلانكى او فلانكى په مينځ کبى جنگ وو چى دهجه په وجه بې تعیین ورک شو يعني له ذهنې بې وو تله يوازى دالله تعالى په علم کبى پانه شو لهذا دنویشتم او ویشتم او پنهه ويشتم په شپه کبى بې طلب کوي.

تشدیح په دې حدیث شریف کبى درې مضامین دغور وردی ترتیولو اهمه هغه دوو و مسلمانانو جنگ وو داداپی بدشی دې چى ددي په وجه دهميشه لپاره دقدر شپه نامعلومه شوه يوازى دانه بلکه جنگ هميشه دېرو برکاتو دمحرومې سبب کيرى . نبى كريم صلى الله عليه وسلم وايي چى ايما زه تاسوته تر صدقه، لمانځه او تر نورو افضل شى وښيم؟ اصحاب کرام رضي الله تعالى عنهم ورته وویل ، هو ضرور نبى كريم صلى الله عليه وسلم وویل ترتیولو افضل په خپل مينځ کبى به سلوک دې او په خپل مينځ کبى جنگ دین ته نقصان رسوی لکه خنگه چى په (بال صفا) سره دسرو یېستان يودم صفا کيرى دخپل مينځ دجنگ په سبب سره دین همداپی صفا کيرى (يعنى نیک اعمال ختميږي) نبى كريم صلى الله عليه وسلم دمسلمانانو آبرو و (عزت) خرابول بدترین او خبيث ترين سودبالي دې ليکن موږ دجنگ په وخت کبى نه دمسلمانو دآبرو ، نه دالله تعالى

او ده ھەدر سول صلی اللہ علیہ وسلم دا او امیر و لحاظ کوو ، په یوه روایت کبىی راغلى دی چې دبرات په شپه دالله تعالیٰ عام رحمت و مخلوق ته متوجه کيږي ، او په معمولی بهانو و مخلوق ته مغفرت کوي ، لیکن دوو خلگو ته مغفرت ته کيږي ، یو کافر او بل حاسد (ضد کوونکي).

په یوه بل روایت کبىی راغلى دی چې درې اشخاص دی دکومو چې لمونخ دقبلیدو پخاطر دیوه بالښت په اندازه هم ترسنه پورته کيږي ، یوله هغو خخه هغه خوک ده چې له مسلمانانو سره جنگ کوي .^{۱۴۳} بعض حضرات وايې چې له دغۇ دوو اشخاصو خخه چې په دې خای کبىی یې جنگ وو . دیوه نوم عبدالله ابن ابى حذرەد او دبل نوم کعب بن مالک ئ . (دشب قدر دن معلوم والى) مطلب دادی چې ددی دوو خلگو دجنگ په سبب سره زما خخه ده ھەدر دشپې دتعین علم محوشو . له دې خخه معلومه شوھ چې په خپل مېنځ کبىی جنگ . نفتر او دې مني کول دير بدشى دی . ددی په وجه سره سرى له برکتو او نعمتو خخه بې برخې کيږي .

دنبي کريم صلی اللہ علیہ وسلم ددی وینا چې (شاید داستاسو لپاره بهتره وي) مطلب دادی چې دقدر شپه چې ماته متعینه شوی وه ، او او من راخخه هېره ده ، که چېري ماتاسو ته ويلى واي تاسو به یوازې پر دې شپه اكتفا کړي واي او من چې نامعلومه شوھ یوازې دانه چې تاسو به ددی شپې دې داره کولو لپاره سعې او کوشش و کړئ بلکه طاعت او عبادت به هم زيات و کړي . کوم چې بنسکاره ده چې ستاسو لپاره گتیه ده .^{۱۴۴} (منظار محدث ده . ج ۲۸۷ ص ۲۸۷)

دقدرو دشپې دې ټوالي دا

کوم شى چې دير قيمتې او اهم وي هغه په دير محنت سره حاصلېږي . نود قدر دشپې په شان د اسي لوی دولت خنگه بيله محنته پلاس راخى .

خکه بې ددې شېپى تارىخ نامعلومه کې دنبى كريم صلى الله عليه وسلم قول
دى چې (عسى ان يكون خير لكم) خە معلومه دە دتارىخ پە نە معلوم مولو
كىنى بە ستاسو لپارە خىروي (ابن كثیر ص ۵۳۴ ج ۴)

بىكارە خبرە دە كە بې چېرى تارىخ معلوم شوى واي بىا به بې دومرە قدر او
بركت نە واي او بل داچى همداشان بىا به بې قدرى سختە دې دنھىبى
او بده خبرە وە مفسر قران علامە ابن كثیر رح وايچى چې ددې دې تىوالى
حڪمت دادى چې ددې شېپى طالب او شوقمن بە دى قول رمضان المبارڪ
دعبادت اهتمام و كىرى. (ابن كثیر ص ۵۳۴ تۈك ۴)

كە چېرى دقدر شېپە معلومه واي نۇ دىر كوتاه طبىعتە خلگۇ بە دنورۇ شېپو
بالكل اهتمام نە وو كىرى او پە دې صورت كىنى دقدر دشپى پە لته دىر و
شېپو عبادت ور نصىب كىرى. يو حڪمت بې داھم دى چې دىر خلگ لە گناه
خخە بغير ددې شېپى اهتمام نە كوى ، دقدر دشپى دتعين پە صورت كى كە
چېرى لە چاخخە گناه شوى واي بىا به دىرە داندىشنى خبرە واي نبى كريم
صلى الله عليه وسلم يو خلى مسجدتە تشريف يو ور و بې لىدل چې يو
صحابى ويدە وو ، نبى كريم صلى الله عليه وسلم وحضرت على رضى الله
تعالى عنھ تە و ويل چې داوبىش كە چې او دس و كىرى ، حضرت على رضى
الله تعالى عنھ هغە راپورتە كە لىكن لە نبى كريم صلى الله عليه وسلم
خخە بې پۇستىنە و كە چې تە خود خير پكار كى دىر تلوار كوى . تاولى پە
خپلە نە كە پورتە ؟ نبى كريم صلى الله عليه وسلم و ويل كە چېرى دې سرى
زما لە وينا خخە انكار كىرى واي ، زما لە وينا خخە انكار كفر تە مفضى
كىرى . او ستالە وينا خخە انكار كفر تە نە مفضى كىرى ، نۇ خکه الله جل
جلالە داشپە پىتە كە خلگ دخداي جل جلالە لە رحمتە خخە بې بىرخى نە
شى ، كە چېرى پە تعين سره يو چاگناھ كىرى واي ، دابە بې دىرە دنافرمانى

خبره واي ، يوه وجه داهم کيداي شې چې که چېرى داشپې له چا خخه اتفاقا پانه شوي واي نو په راتلونکو شپو کي به بې افسوس کاوو او دهیخ شپې عبادت به بې نه واي په نصیب شوي ليکن اوس خو اقلادرمضان المبارک يوه يادوې شپې دهر چا په نصیب کيرى . يوه نكته داهم ده چې خومره شپې په دې طلب کي تيرى شې ددي ټولو مستقل ثواب ورکول کيرى ، له دې خخه علاوه نوري گئى هم لري ، دداسې امورو په وجه کي دالله جل جلاله عادت داسې جاري دې چې اهم شيان بې پت کري دې لکه اسم اعظم دجمعي دورخى خاص ساعت او داسې نور شيان الله جل جلاله پت کري دې ، داهم ممکنه ده چې دجنگ په وجہ دشب قدر تعین له مينځه تللې وي او دنورو مصالخو مذکورو و خخه ده میشه لپاره تعین نه وي . (ستاند مختار ۴۲)

دقدر دشپې علم حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته

ورکړل شوی ۹۹

نبي کريم صلی الله علیه وسلم ته دقدر دشپې علم ورکړل شوی وو (ورته معلوم وو) هغه صلی الله علیه وسلم داصحاب کرام رضی الله عنهم ته دخیر ورکولو لپاره له خپل کور مبارک خخه را ووت کله چې بې ولیدل چې ددوو مسلمانانو په مسجد نبوی کي جنگ دې دجنگ دختمولو لپاره بې کوشش وکړ هغه وو چې له ذهن مبارک خخه بې ددې شپې تعین له مينځه ولاړ دا وو دجنگ قباحت چې په سبب سره ئې داسې زرینه موقع له لاسه وو تله . له دې خخه معلومېږي چې دمسلمانو په مينځ کې جنگ کول خداي جل جلاله ته پېر منفور (ناخوبن دې) له دې سره له دېرو نعضاو ورحمتو خخه دې برحې کيدو سبب ګرزې . باید ورخخه خان وژغورو . له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم خخه ده ګړیدو په سبب سره بل خیر او برکت هم رامينځ ته شو ، لکه خنګه چېنبي کريم صلی الله علیه وسلم

پخپله و بیلی دی چې دقدر دشپی په لټیولو سره دامت ډیر د خیر او برکت خبره
دد، او د دی شپی فکر او طلب کول یو بل مستقل نعمت دی چې که چېری
داشپه معلومه واي د انعمت بهنه واي. (انوار الباری شرح انجخاری ص ۱۲۱ تونک ۲)

علامه زمخشری رح و بیلی دی چې شاید دقدر دشپی د پتھیدو سبب داوى
چې هغه خوک چې د دی شپی په تلاش کی وي د کال ډیری شپی رونوی
ترخو یې د دی تولو شپو عبادت په نصیب شی بل داچې که چېری معلومه
واي خلگو به خاص په دی شپه عبادت کاوو ډیر خیر او برکت خاوندان
کيدل به، دنورو شپو په عبادت کی به یې کوتاهی کوله، حکم داشپه پته
شو (عameda القاری ص ۲۲۲ تونک اول)

ایا دقدر شپه اوں هم باقی د

حضرت مولانا انور شاه کشمیری رح صاحب محدث دار العلوم دیوبند
و بیلی دی چې په حدیث کی چې ((غرفت)) لفظ راغلی دی دلته د قدر
دشپی بالکل ختمیدل ورڅخه مراد نه دی بلکه د تعین علم یې پورته شو.
که چېری دقدر شپه پخپله نه واي نو نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چې
ددی شپی د تلاش لپاره کوم حکم کړی د دی خه فائده ده؟ (انوار الباری ص ۱۲۱ تونک ۲)

پنځه شیان پت شوی دی

د شب قدر دشپی قطعی تعین خکه نشه . چې کوم شخص پر دی شپه
خاص اکتفاء و نکړی ، په دی شپه چې یې کوم عبادت کړی وي تر زرو
میاشتو په بنه بللو سره به له نور و عبادت خخه محروم شوی واي ، خکه چې
ویل به یې چې خدای جل جلاله رانه د اسې درجه را کړی ده چې په سبب
سره یې جنت ته داخلیږم . ترخو چې په عبادت کی سست او له اللہ جل جلاله
خخه غافل نه شي خکه داشپه پته شو . د معلومتیا په صورت کی بد خلگو
دنیوی خواهشات پوره کول ، اميد به یې وو چې دقدر شپی عبادت کافي

دی، دا دير دهلاكت خبره ده، خکه نو الله جل جلاله خلگ له خپلو عمرو خخه هم بي خبره کرول که چېري چانه معلومه وای چې زه به په فلانکي تاريخ مرم، بس ددي خواهشات به يې پوره کول او په اخير کي به يې توبه ایستله عمر يې خکه نامعلومه کړ چې هر انسان (مسلمان) هميشه په ویره کي وی بنه اعمال کوي ترڅو د آخرت سعادت ور په برخه شی، نبی کريم صلی الله علیه وسلم ويلى دی چې پنهنه شیان يې د پنهنه شیانو په وجه پته کرول:

اول: د خلگو پر عبادت د خدائی جل جلاله رضامندی بسکاره کول

دوهم: د خلگو پر ګناهونو خپل قهر او غضب بسکاره کول

درېیم: وسطی لمو نخ په نوزو لمو نخو کي.

څلورم: خپل دوستان په عامو خلگو کي.

پنځم: در رمضان المبارک په میاشت کي دقدر شپه. (غتبة الطالبين ص ۳۸)

بدنصیبه خوک دی؟

ددنيا دخلگو په نظر خو هغه خوک ډير ناپوه او بدنصیبه او محروم هغه خوک دی چې د کاروبار میاشت هسي بي گتني تیروي ليکن دنبی کريم صلی الله علیه وسلم په نزد تر تولو بد نصیبه هغه خوک دی چې دنیکيو زرینه موقع له لاسه ورکړي او هیڅ عبادت نه کوي لکه چې واېي:

عن انس رضى الله تعالى عنه قال دخلَ رَمَضَانَ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَ كُمْ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ مِّنْ حُرْمَهَا فَقَدْ حَرَمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَلَا يَحْرُمُ خَيْرًا إِلَّا مَحْرُومًا . (ابن ماجه ص ۱۲۰ توک ۲)

حضرت انس رضى الله تعالى عنه روایت کوي چې یو خلی در رمضان المبارک میاشت راغله نبی کريم صلی الله علیه وسلم وویل تاسو ته دامیاشت راغله په کوم کي چې یوه شپه تر زرو میاشتو بهتره ده. کوم

خوک چې د دې شپې له برکته بې برخې شو گواکى له تولو برکتو بې برخې
شو ، او له دې خخه محروم هغه خوک دې چې په رښتیا محروم دې .
يواري د ايمان د کموالي او بد نصيبي خبره ده ، کنه نو ديوي شپې روئول خه
خبره ده ؟ ايا اکثره خلګ توله شپه ويښ نه وي ؟ ايا اتلس اتلس ساعته
مسلسل خلګ په خورلو خبسلو او کارونو بوخت نه وي ؟ مګر ژړا پردي ده
چې د خداي جل جلاله درضا لپاره به خوک پورته شي . د مرګ مخکۍ
ژوند لپاره خو د اتول تيارۍ او بندوبست کوي ليکن د مرګ وروسته ژوند
لپاره به خوک تيارۍ وکړي ؟ باید تول د مرګ لپاره تيارۍ وکړو او توښه
برا بره کړي . چې خوک بې نه کوي د هغه په بد بختی کې خه شک دې ؟ چې
خوک د شپیتو یا اویا و کلو د ژوند لپاره شپه او ورڅ پرخان یوه کوي په یو
رنګه روزی (رزق) پیدا کوي ، ليکن د لکو او کرورو د ژوند لپاره نه بلکه
دبې شمیره کلونو د ژوند لپاره هېڅ نه کوي . نبی کريم صلی اللہ علیہ وسلم
ددې شپې د پیدا کولو لپاره در مسان المبارک لمري لس ورځی اعتکاف
وکړ ، بیا بیا لس ورځی اعتکاف وکړ چې په دې شلو ورڅو کې ئې شب قدر
پیدا نکړ بیا بیا په اخیرو لس ورڅو کې اعتکاف وکړ او تول عمر بې بیا
دادا خیری لس ورځی اعتکاف کاوو . (رمضان غنی دی "ص ۱۵۷" د منکو شیف بد حواله ص ۱۸۲)

څه معلومه ده چې دشپی دا لخزی برخه به شب قدر وي

خینې خلګ دافکر کوي چې توله شپه روئول مشکل کار دې ، او په لږ پور
ته کيدو کښی خه فائده ده ؟ خکه نو توله ویده وي . داغلطه ده خکه چې که
اکثره شپه رونه کړي . انشاء اللہ د دې شپې فضیلت به بې نصیب شي .
او توله شپه روئول خه مشکل ده ؟ موږ او تاسو وینو چې په تیره روزه کښی
خومره خلګ ژوندي و خو تل نشته . او د هغوي لپاره هغه اخیری میاشت
دروزې وه ، موږ خه خبر یو چې په راتلونکی میاشت کښی به خوک ژوندي

وی؟ ددی لپاره که چبری یوه یا دوی شپی رونجی کرو خومره لویه خبره ده که توله شپه نشو رو نولای اکثره حصه خو باید رونجه کرو، او که اکثره رونجو و باید اخیری حصه رونجه کرو خکه چې په دی وخت کښی په عبادت کښی اسان تیاوی او د احصه دشپی تر لمزني حصی افضله هم ده. (رمضان خشی ده ۱۲۳).

د خدای تعاليٰ حکمت

که چبری مسلسل دلو سو یا پنځو شپو درونیولو حکم شوی واي، دیرو خلکو به داهمت نه واي کړی که بې کړی واي هم صحت او بدن ته دیرو تاوانو. خکه نو الله تعاليٰ په طاق شپو کښی (یوویشتمن، درویشتمن) یعنی یوه شپه استراحت او بله شپه عبادت د اتقیم به په دا سی دول سره کړی دی چې هم عبادت کیدلای شی او په بله کښی استراحت او ارام کیدلای شی خکه نو بدن ته هم کوم نقصان نه رسیری. (روزه مبارکه خشی ده^{۱۵۹} ص ۵۵).

دقدر شپه ګله دا خی؟

عن عائشة رضى الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم تحرروا فيليلة القدر في العشر الأولى والأخير من رمضان. من كفره تعرف عن البخاري ضيف، حضرت عائشة رضى الله عنها له نبی کريم صلى الله عليه وسلم خخد روایت کوي چې ویل بې: دقدر شپه در رمضان المبارك دا خیرو لسو په طاق شپو کښی لټوئی.

تشریع د علماء په تزد دا خیری لسو له یوویشتمن خخه شروع کېږي عامې میاشتی (۲۹) او یا (۳۰) شپی وي ددی حساب په مطابق د حدیث له رویه، (۲۹، ۲۷، ۲۵، ۲۳، ۲۱) شپو کښی شب قدر لټول پکار ده میاشت که (۳۰) یا (۳۰) وي فرق نه کوي.

۱.۵: حضرت ابوذر رضى الله تعاليٰ عنہ وايې چې ماله نبی کريم صلى الله عليه وسلم خخه پونښنه وکړه چې دقدر شپه دنبوی کريم صلى الله عليه

وسلم ترز مانی خاص ده یا وروسته هم وي ؟ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وویل چې ترقیامته پورې شته بیا می پونستنه وکړه چې در رمضان المبارک په کومه حصه کښی ده ؟ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وویل په عشره او اول ، او عشره دوهم کښی بې تلاش کړه . بیانبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم په خبرو مشغول شو چې بیا می موقع پندا کړه و می پونستل چې د عشره په کومه برخه کښی ده . نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دو مره ناراضه شو چې نه لدی خخه مخکی دو مره غصه شوی وو او نه وروسته ، او وی بې ویل چې که د الله تعالیٰ مقصود بسکاره کول واي ولی بې پتوله بس د اخیر لسو په طاق شپو کښی تلاش وکړه او نوره پونستنه مه کوه د امام ابو حنیفه رحمه الله قول دی چې دقدر شپه په قول رمضان المبارک کښی دائره ده . صاحبین واې چې په قول رمضان کښی یوه متعینه شپه ده خو معلومه نه ده د امام شافعی رحمه الله راحج قول دادی چې یوویشتمن په شپه زیات احتمال پکښی ده امام مالک رحمه الله او امام احمد حنبل رحمه الله واې د رمضان د اخیرو لسو په طاق شپو دائرة ده چې کله په یوه شپه او کله په بله شپه وي . د جمهور و علماء رایبی داده په اوویشتمن زیات اميد دی په هر صورت د هر شخص د خپل همت موافق په قول کال کښی تلاش کول پکار ده ، ممکنه ده له رمضان المبارک د باندی وي . که د امشکل وي در رمضان المبارک اخېری طاق شپې خو ضروري ده چې رونه شی ، بنده داده چې اخېری عشره قوله رونه شی ، که داهم نه وي داوویشتمن شپه خولازمی چې رونه شې که له چاسره د خدای تعالیٰ خاص رحمت ملګری شی او د انعمت بې په نصیب شی د دنیا تر تولو خوبیو اولی ده که پیدانه شی بیا هم له اجر خخه خو خالی نه ده باید هر مسلمان ورور د مابنام او ما خستن لمو نخ په جماعت سره قول کال اداء کړي ، ممکنه چې د شب قدر په شپه بې هم د المونخونه په جماعت سره

وشي چې ده ډیرو جماعتونو ثواب به بې په نصيب شی . د خدائی تعاليٰ خومره لوی انعام دی چې د دین په کار کښی چې کوشش و کړی که بې خاص مقصود حاصل نه نشي خوبیاهم د کوشش اجرور کول کېږي .

(فضائل رمضان المبارک له ص ۳۹ تر ص ۴۷)

اووه عدد اوهد قدروشې

حضرت ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ وايې چې د قدر دشپی د پیدا کولو لپاره په طاق عددو کښی فکر و کړئ او اووه عدده ډیر موزون او برابر په نظر راغلو . کله چې مې په اوو عددو کښی فکر و کړ راته معلومه شود چې اسمانونه هم او خمکې هم دی ، دریابونه هم اووه دی دصفا او مردا ترمینځ سعی هم اووه واره کېږي پر کعبه طواف هم اووه واره کېږي ، او شیطانان هم په اوو ډیرو ويشتل کېږي دانسانو تخلیق هم پرا اوو اندامو شوی دی . دانسان رزق هم اوه داني ده دانسان په مخکې ځارونه هم اوه دی : دوه غورونه ، دوي سپرمې دوي سترګې او یوه خوله ، در حم حالتونه هم اووه دی دقران کريم قرائتونه هم اوه دی سجده هم پرا اوو اندامو کېږي ددو رخ دروازې هم اوه دی ددو رخ نمونه هم اوه دی ددو رخ طبقي هم اوه دی اصحاب کهف هم اوه دی . د عاد قوم هم په اوو شپو کښی په هوا (باد) هلاک شول . یوسف عليه السلام هم اووه کاله په زندان کښی تیر کړل ، د یوسف عليه السلام په قصه کښی ذکر شوی غوايې هم اوه داني وو ، و چکالي او هم اوه کاله وه آبادي هم اوه کاله وه (دمصر د پاچاخوب او د یوسف عليه السلام تعبير ته اشاره ده) پنځه وخته لمونخونه او لس رکعته کېږي او الله تعالیٰ وايې چې له حج و روسته اوه روزې و نيسئ ، د نسب له مخې له اوو قسم بسخو سره نکاح کول حرام دی نبې کريم صلی اللہ علیه وسلم وايې چې کله سپې په یو د لوښې کښی خوله و وهی باید اووه واره پریمنځل شي ،

لمرى په خاورو اوبيا په اوبيو سره په سوره اانا اتزلنا کبني ترسلام لفظ پورى او ويشت حروف دي حضرت ايوب عليه السلام په مصييت کبني اوه کاله مبتلاه ئ. حضرت عائشة رضى الله عنها وايې چې كله زه نبى كريم صلى الله عليه وسلم په نکاح کولم زه دا وو کلو ووم او د گرمى ورخى هم اووه وي دري دپهاگن ورخى او خلور دجست ورخى دي (دا په هندى حساب سره دي) . او په همدى ورخو کي گرمى پاي ته ورسيده نبى كريم صلى الله عليه وسلم وايې چې زما دامت شهيدان هم اووه رنگه دي : (۱) چې د خدای تعالي په لاره کبني مرشى (۲) چې د طاعون له مرضه مرى شى (۳) چې د سل له مرضه مرشى (۴) چې په اوبيو کبني غرق شى (۵) چې په او رکبني وسوكھل شى (۶) چې د اسھال (امل) په مرض مرشى (۷) هغه بىخه چې پرا ولاد مره شى . الله تعالي قسم هم پرا او شيانو کرى دي (۸) په لمر (۹) د خابست په وخت (۱۰) په سپورمى (۱۱) په شپه (۱۲) په ورخ (۱۳) په اسمان (۱۴) په هغه ذات چې خمکى او اسماونه يې پيدا کرى دي (داتول شيان اووه اووه دي) . د حضرت موسى عليه السلام او بدوا لى هم اووه گزه وو او د عصا او بدوا لى يې هم اووه گزه وو .

په ذهه بودي نتيجه

لدي بيان خخه ثابتنه شوه چې داتول شيان الله تعالي اووه اووه پيدا کرى دي نوشайд چې در رمضان المبارك په اخبارى عشره کبني دقدر شپه د او ويشتمن په شپه وي . په قران كريم کبني د (سلم هى حتى مطلع الفجر) کبني دهى لفظ له او ويشتمن لفظ وروسته راغلى دي له دې خخه هم معلوميرى چې دقدر شپه په او ويشتمن در رمضان المبارك . (غنية الطالبين ص ۳۷۸)

۲۲۵) وويشتمن په شپه دقران گزيم ختمول خنځه دي ؟

سؤال در م Hasan المبارڪ دا خيرى عشره په طاق شپو کې د قدر دشپي
د پلچلو حکم شوي دي . نو هر کال ددي مياشتې په او و يشتمه شپه خاص
عبادت کول ددي شپي خاص قدر کول او قرانکريم په دي شپه کي ويل
بدعت دي کنه ؟ خاص په دي شپه کي زيات عبادت کول او د حافظانو
کرامو د قرانکريم ختمول په دي شپه کي خنگه دي ؟

جواب د قدر شپه دا خيرى عشره په طاقو شپو کي د تلاش کولو حکم شوي
دي ليکن ديرو علماؤ له قراتو خخه دا و يشتم شپي ته ترجيح و رکري ده او
غالب گمان هم دادي چې دا و يشتم شپه ده . ليکن پردي باندي يقين کول
صحيح نه دي چې نوري شپي دظن غالب پر بناء نفي کوري . که چېري
دا و يشتم په تراویح کي ختم د قران کريم و شی دامستحب دي . ليکن په
يقييني توګه دا د قدر شپه بلل او نوري شپي نفي کول بالکل غلط
دي . باید ختم هم د هميشه لپاره په دي شپه کي التزام ونه شی ، عبادت
، تلاوت ، لموخ او په اجتماع سره په مساجدو کي ادا کول بدعت او مکروه .
دي . (فتاوی محمودیه ص ۸۹ توك ۱۱)

د قدر دشپي علامي

وَمَنْ أَمَارَهَا أَنَّهَا لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ صَافِيَةٌ لَا حَارَّةٌ وَلَا بَارِدَةٌ كَانَ فِيهَا قَمَرًا سَاطِعًا وَلَا يَتَحَلَّ أَنْ يَرَمِي بِهِ تَلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى الصَّبَاحِ وَمَنْ أَمَارَهَا أَنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ صَبِيحةً لَهَا مُسْتَوْيَةٌ كَانَهَا الْقَمَرُ لَيْلَةُ الْبَدْرِ وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى الشَّيْطَانِ أَنْ يَخْرُجَ مَعَهَا يَوْمَئِذٍ . (در منثور عن احمد والبيهقي)

زياره : ددي شپي له نورو علاماتو سره سره یوه غلامه دا هم ده چې داشپه به
رونه او روښانه وي پاکه او نرمه . نه دي بره گرمه (توده) نه دي بره یخه (سره)
بلکه معتدله به وي ، ګواکۍ د انوارو د دېروالي له وجي به سپورمې

روبانه وي ، په دې شپه کي ترسهاره شيطانان په ستورو نه ولی ، یوه علامه يې داهم ده چې ددي شپه په سهار چې لمر راخېزی بيله له شعلو خخه به وي . بالکل روبانه به وي لکه دخوارلسم سپورمی ، الله جل جلاله په دې له لمراختلو شيطان منع کوي (د نورو ورخو په خلاف خکه چې دلمه له راختلو سره شيطان هم بسکاره کيربي)

تشريح په دې حدیث شریف کې دقدر دشپه یو خوعلامې ذکر شوي دي چې وضاحت ته يې احتیاج نشه ، له دې خخه علاوه په دېرو احادیشو کي مختلفي علامې ذکر شوي ، همداشان دهفو نیکبختو له اقوالو خخه چې ددې شپه فضیلت يې په برخه شوي دي ، دېر مهمه علامه داده چې کله په دې شپه سهار لمراخېزی او بغیر له شعلو خخه راخېزی دا علامه هميشه وي ، له دې علاوه نوري علامې ضروري اولازمي نه دي . (فضائل رمضان ص ۴۸)

په احادیشو کي دقدر دشپه دېري علامې ذکر شوي دي ، په کومه شپه چې داعلامې پیداشوی بسکاره خبره ده چې دادر دقدر شپه ده .

۱- ترتیل لو صحیح علامه ددې شپه داده چې کله ددې شپه په سهار لمراخېزی بالکل داسې وي لکه دخوارلسم سپورمی تر عامو ورخو يې رنها یو خه کمه وي . (عینی شرح بخاری ص ۳۲۵ توك ۵)

داعلامه دېرو خلگو ازمويلې ده او هميشه پیداکيربي .

۲- داشپه خلاصه او روبانه وي (مسند احمد رواه العینی ص ۳۶۵)

۳- داشپه نه دېره گرمه نه دېره يخه وي (ابن کثیر ص ۴۳۱ توك ۴)

۴- په دې شپه کي ستوري لرا او برنه غور زېږي (ابن کثیر ص ۴۳۱ توك ۴ ۱۱۰-)

۵- امام ابن جریر طبری رحمه الله له بعض اکابر و خخه نقل کوي چې په دې شپه کي هر شئ په حمکه پروت وي او سجده کوي او بیا بیرته خیل اصل ته ردېږي (عینی ص ۳۶۵ توك ۵)

- لیکن داشیان هر چاته نه معلومیری که خه هم ذیره توجه و رته و کری
- ۲- بعض علماؤ دتجری له مخی ویلى دی چې په ذې شپه کی
دسمندرونو (دریابونو) او خاھ گانو تروی او به خوری وی المعرف الشذی ص ۳۷
- داھیخ دھیرانتیا خبره نه ده . په دی شپه کی دخداي جل جلاله
در حمتونو په لړی کښی مسلسل بارانونه هم شروع کیږی ، دانه ده
ضروری چې هر وخت او په هر خای کښی وی .
- ۷- بعضو خلگو ته یو قسم خاصه روښنائي هم په نظر رائی لیکن هغه
خپل حالات لري ، دا کومې خاصې علامې نه لري باید عامو خلگو
ته نه شي پیدا (رمضان خشی ده؟ ص ۱۶۰)

دقدر دشپی اعمال

عن عائشة رضی الله عنها قالت قلت يا رسول الله صلی الله علیه وسلم
أَرَأَيْتَ أَنْ عَلِمْتُ أَى لَيْلَةً لِلْقَدْرِ مَا أَقُولُ فِيهَا قَالَ قُولِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ
عَفُوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي (ترمذی مشکوہ)
ذباوه : حضرت عائشة رضی الله عنها له نبی کریم صلی الله علیه وسلم
خخه پوښتنه و کره : ای دخداي تعالی رسوله ! که چېری ماته دقدر شپه
معلومه شي باید کومه دعا و کرم نبی کریم صلی الله علیه وسلم و رته و ویل
ته دادعا و کره : ای لویه خدای جل جلاله بې شکه چې ته معاف کونکی بې
اوته عفو خوبیو ، نوماته هم معافي و کری (ترمذی مشکوہ).

تشویچ : دا دیره جامعه دعا ده ، چې له الله تعالی خخه دگناهونو د معافولو
غونښتنه کیری . او هغه بې انشاء الله معافوي . له دی خخه بنه خبره بله
کومه ده (فضائل رمضان ص ۴۹).

عبدالمطلب رضی الله تعالى عنه ته وویل : ای عباسه ! ای زما قدرمنه اکا ! ایا زه ستا په وراندی یوه دقدر ور او قیمتی تحفه وراندی کرم ؟ آیا زه تاته یوه خاصه او مهمه خبره و کرم ؟ آیا زه ستالپاره لس کارونه اولس خدمتونه و کرم ؟ یعنی یوداسی عمل درته و بنیم چې تاته لس فائیدی ورسوی دایوداسی عمل ده چې په کولو سره به بې خدای تعالیٰ ستامخکی وروسته ، زری ، نوی ، هیری ، پیاد ، صغیره ، کبیره ، پتھی ، او بنیکاره گناوی معاف کړی داعمل صلوة التسبیح دی ، ای ګرانه اکا ! که چېږي کولای شې چې هره ورخ دالمونځ و کړي دیره بشه ده اوداکه نه وي دهري چمعې په ورخ ، که نه نویه کال کښی بې یو خلپی کوه که دا هم نه شې کولای په ټول عمر کښی خوبې یو خلپی ضروري و کړه (ابوداؤد ابن ماجه)

پدی لمانځه کښی یوه خاصه بازیکی

حضرت شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله دصلوة تسبیح په باره کښی یوه خاصه باريکی ليکلی ده چې حاصل بې دادی چې له نبی کريم صلی الله عليه وسلم خخه په لمانځه کښی دیر اذکار ثابت شوي دي (خصوصا په نفلی لمونځو کښی دالله تعالیٰ دهغو بندګانو لپاره چې ، په لمونځونو کښی داسی اذکار نشي ويلای ، ترڅو چې له دي مبارکو اذکارو خخه بې برخې نشي تو بې صلوة التسبیح لمونځ پیدا کړخکه چې په دي کښی دخداي تعالیٰ ذکر ، تسبیح او تحمید په زیات شمیر سره راغلی دي ، لکه خنګه چې دایوه کلمه په وار وار ویل کېږي خکه و عامو خلګو ته مشکل نه وي .

دصلوة التسبیح خاصه تائیر

دلمانځه په سبب سره ګناهونه معافیدل او د معصیاتو له ناپاکی خخه پاکیدل په اصولي توګه له قران کريم خخه ثابتیږي : (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزَلْفًا مِنَ اللَّيلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذَهِّبُنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذَكْرٌ لِلَّذِاكُرِينَ) سوره هود باره ۱۲ لیکن په دی تاثیر کښی چې د (صلوۃ التسبیح) خاص مقام او مرتبه ده ، د حضرت عبد الله بن عباس رضی الله تعالى عنه په پورتنی حدیث کښی ذکر شوي ده . یعنی د دی لمانځه په سبب سره الله تعالى دینده ، مخکي ، وروسته ، زړي نوي هېږي ، یا دې ، صغیره ، کبیره پشي او بنسکاره تولې ګناوي معافوي او په یوه روایت کښی راغلی دي چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم یوه صحابي) حضرت عبد الله بن عمر رضی الله تعالى عنه ته د صلوۃ تسبیح له بنو ولوج وروسته وویل :

(فَإِنَّكَ لَوْكُنْتَ أَعْظَمَ أَهْلَ الْأَرْضِ ذَنْبًا غُفرَّاكَ بِذَلِكَ ،

یعنی که ته چېږي تری ولو ګنهګار شي ، بیاهم د دی لمانځه په برکت سره به تاته الله تعالى بخیسه و کري . (امعارف الحدیث ص ۳۷۳ ج ۳)

د بعض محققینو علماؤ قول دي چې له دی قدر او فضیلت معلومیدلو وروسته که خوک د المونځ نه اداء کوي معلومه ده چې له دې سري سره د دین قدرنشته . (شامی علم الفقه ص ۴۹ ج ۲)

صلوۃ التسبیح ثواب عام دی

سوال : د صلوۃ التسبیح ثواب لکه خرنګ ، چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم خپل اکا حضرت عباس رضی الله تعالى عنه ته ویلی دي آیا نورو مسلمانانو ته هم د اسې ده که منه ؟

جواب : په حدیث شریف کښی راغلی دي (إِنَّمَا لِاعْمَالُ بِالثَّنَيَاتِ) مشکوہ شریف کتاب الایمان

بېشكە عملونه پە نىتونۇ سره دى . كە چېرى خوک خاچى دخداي تىعاليى در ئالپارە دالموئىخ و كېرى ، اللە تىعاليى ھرومۇ شواب ور كوي لكە خنگە چې حضرت عباس رضى اللە تىعاليى عنە تە تعلیم ور كۈل شوی دى دادھەنلىقى اللە علیه و سلم خصوصىت نە وو . لكە خنگە چې دىنى كريم صلى اللە علیه و سلم دنور و دعا و اوعمالو تعلیم عام وو . (فتاوى دارالعلوم ۳۱۲ ج ۴)

صلوة التسبیح جماعت

دەنفلو لمۇنخو جمع كە صلوة التسبیح يابل نفل وي پە خاصە غۇشتىنە او اهتمام سردىي كول مکروه دى . اخناون دارالعلوم ص ۳۱۲ ج ۴ بە حۆلەدرەخانى ۳۲۲ تۈكى يابىل ئۆزۈ و ئۆزۈلە

د تعلیم پە غرض جماعت كول

سوال : كە در رمضان المبارك پە اخېرى جمعە كېنىي صلوة التسبیح پە جماعت سره وشى ددى شرعىي حكم خە دى ؟ امام داوايىي چې جاھل (ناخبرد) خلگ صلوة التسبیح نەشى كولاي ، خكە نو دامام پە متابعت ورتە شواب ور كۈل كېرىي .

خواب : ددى هيچ اصل نىشته ، پە دى سره دقىضاشىو لمۇنخو كفارە نە كېرىي دامام دافىكىر غلط دى ، داعمل بدەت دى . (فتاوى دارالعلوم ص ۳۱۴ ج ۴)

پە دى لىمانىڭە كېنىي دلاس نى يولو كىيفىت

سوال : د صلوة التسبیح پە قومە كېنىي لاس تىنامە لاندى نى يول كېرىي او كە هسى پەرىپەندىل كېرىي ؟

خواب : خلاص نى يول ھم رواج دى . (فتاوى دارالعلوم ص ۳۱۳ ج ۴)

صلوة التسبیح طریقە

صلوة التسبیح خلور ركعتە لە نبى كريم صلى اللە علیه و سلم خىخە منقول دى اولى دادە چې خلور سره پە بىدە سلام سرە وشى ، كە پە دوو سلامو سره

وشي بياهم رواده يعني په يوه نيت سره خلور رکعته هم کولاي شي او دوده رکعته هم کولاي شي . په هر رکعت کبني پنځه او يا (۷۵) واره سبحان الله ويل کيري چې په تول لمانځه کبني درې سوه واره کيري . دلمانځه کولو ترتیب بي دادي چې نيت وکړي (نويت ان اصلی اربع رکعات صلوة التسبیح) يا په پښتو داسي ووایې چې نيت کوم دخلورو رکعتو لمونځ دصلوۃ التسبیح) يا په زړه کبني دافکروکړي چې په زېه ويلو ته ضرورت نشه ، تکبیر تحریمه دي ووایې لاسونه دي ونيسي (سبحانک اللهم دي بشپړه ووایې ، بیا دې بغیر له لاسو خلاصولو پنڅلس واره دا کلمه ووایې (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر بیا دې اعوذ بالله او بسم الله او الحمد لله بشپړه ووایې یوسورة دي هم ورسه ووایې بیا دې لس خله همدا کلمه ووایې بیا دې رکوع وکړي . او په قومه کبني دي له سمع الله لمن حمده او ربنا لک الحمد وروسته لس خله ووایې بیا دې په لمري سجده جلسه او دوهمه سجده کبني لس خله ووایې بیا په دوهم رکعت کبني ترا الحمد لله مخکې پنڅلس واره او ترا الحمد او سورة وروسته دي هم لس واره ووایې بیا په رکوع ، قومه دوارو سجدو او جلسه کبني لس خله . په يوه روایت کبني راغلي دي چې له سبحانک اللهم وروسته دا کلمه نه ويل کيري بلکه له الحمد لله او سورة وروسته پنڅلس خله او له دوهمې سجدي وروسته کبني نیست او لس خله دي ووایې او په دوهم رکعت کبني هم له الحمد لله او سورة وروسته پنڅلس واره او له التحيات خخه وروسته لس واره ويل کيري . همدا شان په دريم او خلورم رکعت کبني هم له درود شريف خخه وروسته لس واره ، نوري تسبیح په خپل خای کبني ويل کيري . داد او پي طریقې په ترمذی کبني ذکر شوي دي . هر روایت چې د چاخوښ .

وې عمل پري کولاي شي او اولى داده چې کله پريوه روایت او کله پربل روایت عمل و کری . (شامى)

تسبيحاتو د حساب طریقه

ددې لمانځه تسبيحات خنګه په یو خاص عدد سره پکار دي څکه چې په ولارې کښې (۲۵، ۱۵) خله ويل کيرې او په نورو ځایو کښې لس لس خله څکه نود حساب ضرورت دي که چېري فکر د حساب لورته شي په لمانځه کښې خشوع له مینځه ځې څکه نو فقهاء کرامو ويلی دی چې د حساب لپاره کومه علامه پکار ده مثلا چې یو خل بي و وايې پريوه گونه دی زور کوي همداشان دي تول شميرپوره کوي که خوک بیله له کوهي علامې خخه تول تسبيح په ذهن کښې نیولاي شي په دې شرط چې نور لموخ ترینه هیرنه شي . ديره بنه ۵۵ . (شامى . علم الفقه ص ۵۰ ج ۲)

که ئې په لمانځه کښې تسبيح هېدي شي ؟

که چېري تسبيح په یو خای کښې یو خه هير شي . په بل دا سې خای کښې بايد وويل شي چې د دغه خای په مثال وي ، په دې شرط چې دادوهم خای دې ددې تسبيحاتو په ويلو سره ترمهذکې لوی نه شي او ددې لویه دل ترمهذکې خای منع وي . مثلا : قومه لویه دل ترکوع منع ده یعنې کومې تسبيح چې په رکوع کښې پاتې شي په قومه کښې نه ويل کيرې . بلکه په لمرنې سجده کښې ويل کيرې د جلسې لویه دل ترسجدو منع ده نوځکه د سجدي تسبيح چې پاته شي په جلسه کښې نه ويل کيرې . بايد په بله سجده کښې وويل شي . (علم الفقه ص ۵۰ ج ۲)

په حمله تسبيح کښې که په یو رکن کښې تسبيح پاته شي په بل خای کښې دې وايې ، لکن په رکوع کښې که چېري تسبيح پاته شي په قومه کښې

دې نه وايی بلکه په بله سجده کښې دی وو ابي خکه قومه او جلسه په نورو
تسبيح ويلو سره لويرې . (افتوي رحيميه ص ۲۴۲ ج ۱)

تمنت بـ سال الخـ

اللهم وفقنا بعمل يحبك في ليلة القدر والبراءة ايمانا واحتسابا بحرمة
سيد الانبياء والمرسلين والصلوة والسلام عليه وعلى الله وزواجه
واصحابه واتباعه الى يوم القيمة والذين آمين يارب العالمين
محمد رفعت قاسمي غفرله مدرس دارالعلوم ديو بند (انديا)

مؤرخه (۲۰) رجب (۱۴۱۲) هجری .

مطابق (۳۲) جنوری (۱۹۹۲) عيسوي

دزباری پای: (۹) رجب (۱۴۲۷)

دېنچ شنبې ورڅ داګست (۲۰۰۲۸۳)

لویه خدایه جل جلاله ددی کتاب مؤلف ، مترجم . لیکونکی ، تصحیح
کونکی ، چاپونکی ، خرخونکی ، اخیستونکی ، کتونکی ، بل ته
بنوونکی ، رسونکی اوچې په هر ۵ برخه کې ئې کوشش کړي داتیولوته
هدمارنګه دهنوی مورا اوپلار، استاذانو ، قربانو اوټولو مسلمانانو ته ته په
خپل خاص رحم هره شپه درحتمت نظر وکړي اوهره شپه ئې شب قدر
و گرزوي . ترڅو چې ستارضا او بیاهم ستارضايی نصیب شي ، ددی
تولوکارونتوان او توفیق هم تارا کړي . او تالرہ دی داسې حمد او ستاینه
وې چې له تاسو ابل چانه ده کړي او ستا پر هغه بنده او د ده پر ملکرو کورنۍ
او دوستانو دی صلوة او سلام وې چې ستا تر تولو زیات خوین دی او د هغه
شفاعت مونصیب کړي . امین يارب العلمین

دنور القرآن ادارې خادم ستاسو دینې ورور

ابو خالد مولوی عبد الاحد

دلاس قه داوردلو خایونه

- په خپله مکتبه رسیدیه کويته
- مکتبه العرفان کانسي روډ کويته
- مکتبه محمدیه کانسي روډ کويته
- مکتبه نور القرآن پښتون اباد خدايداد چوک کويته
- اسلامي کتاب گهر ستلاتې تاؤن گول مسجد
- کليم استشترز مسلم باغ
- مکتبه نشر القرآن نعيم مارکيت قلعه سيف الله
- مکتبه عبد العزيز ډوب
- مکتبه شاه محمد ډوب
- جديد کتب خانه وانه
- الفريدي کتب خانه خانوزئي
- مکتبه محموديه نزد داکتير نسيم کلينيک پښين
- مکتبه اسلاميه پښين
- مکتبه رسیدیه لورلاتي
- مکتبه سراج الدين دکۍ
- طالب جنرل ستور دکۍ
- ضياء القرآن کتب خانه بوغره روډ چمن
- مکتبه حقانيه بوغره روډ چمن
- اسلامي کتب خانه تاج مير روډ چمن
- مکتبه علوم اسلاميه تاج مير روډ چمن
- دارالاخلاص محله جنگي پېښور
- مکتبه غفاريه اړګ بازار قندهار
- مکتبه رسیدیه سنگين بازار هلمند

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library